TK plus MAGAZÍN

S NÁMI PO CESTÁCH ŠAMPIONŮ

4 - 2008

str. 40
VK PROSTĚJOV

str. 32
SAMPRAS V PRAZE

Kvalita prověřená časem

- KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE
- :: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ
- :: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL
- :: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL
- :: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,
739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz
MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,
tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,
www.moravia-steel.cz

obsah

4 **PETRA PÍCHALOVÁ-LANGROVÁ** VÁŽÍM SI KAŽDÉ NOVÉ ŠANCE

12 **TOMÁŠ BÍM** KAŽDÝ BY MĚL SNÍT SVŮJ SEN

20 **APLAUS 2008** DOKONALÁ NABÍDKA SKVĚLÉHO DIVADLA

24 **ZLATÝ KANÁR** ŠEST TROFEJÍ DO PROSTĚJOVA

28 **TŘINEC A VENDRYNĚ** SNAŽÍME SE POMÁHAT

30 **NJT 2008** NA FLORIDĚ NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ PAVLÁSEK

32 **SAMPRAS** OKOUZLIL PRAHU

36 **VEČER MISTRŮ 2008** POTLESK NEJLEPŠÍM A RODIČŮM

40 **VK PROSTĚJOV** CHAMPIONS LEAGUE

44 **BK PROSTĚJOV** EUROCHALLENGE, MATTONI NBL

50 **HISTORIE** STUDENTI NÁS OSLABILI

54 **IV. ČTVRTLETÍ** PROSTĚJOV DESÁTÝ V ČR

58 **PŘIPRAVUJEME** ATLETICKÝ MÍTINK, CENY ZA KULTURU

Barvy mění svět. Konečně, kdo by si pomyslel, že v Bílém domě bude šéfovat Afroameričan... I naše média barvila na konci října podle výsledku voleb mapu České republiky a tak se smiřme s tím, že barvy stále rázněji vstupují do našeho života. Zdá se mi však, že se jim někdy už ani neumíme bránit.

Dovolte, otočím se zpátky. Rád bych nyní vzpomenul na kouzelné brýle moudrého kocoura, ti starší určitě dobře vědí, že tenhle mourek hrál v bájném filmu Vojtěcha Jasného Až přijde kocour. Je to už pětačtyřicet let, co jsme mohli vidět pohádkový příběh o českém městečku, kam jednoho dne přijede kouzelník, (nedá se zapomenout na Jana Wericha), s ním artistka Diana (do Emílie Vašáryové se každý druhý zamiloval) a s nimi – bájný kocour. Když mu spadly kouzelné brýle, svět měl kolem něj vmžiku svou pravdivou barvu. Lidé se měnili podle svých vlastností – pokrytci a lháři zfialověli, zloději byli šediví, nevěrníci zežloutli, zamilovaní zčervenali. A chameleoni? Ti měnili barvy!

Přiznejme, svět je na přelomu tisíciletí stále surovější, kouzelné brýle se sehnat nedají a tak si stále více vážím těch, kteří ve svých životních prioritách mají přátelství na nejpřednějším místě. Jsem rád, že jich mám kolem sebe stále dost a – tolik, aby mě udělali šťastným. A tak, co si vlastně přát? Abychom se každému mohli podívat do očí, měli kolem sebe lidi, kteří se na nás těší a děláme jim radost, kdykoliv nás potkají, aby měli pocit, že patříme do jejich životů.

Světové ekonomické trápení rázně zaťukalo i na české dveře a je zcela přirozené, že se finanční klopýtání projeví i na našem sportovním trhu. Na mnohé projekty se budou složitěji shánět finance, na některé se neseženou vůbec. Hodně akcí se nám podařilo, ale také nyní dobře víme, že sny o některých nových projektech si musíme nechat jen zdát. Atletická Zlatá tretra zazářila dvěma světovými rekordy a to se letos nepodařilo žádnému dalšímu světovému mítinku, hvězdy z vítkovického tartanu kralovaly na olympiádě v Pekingu. Náš tenisový UniCredit Czech Open měl vynikající obsazení, podesáté se v Prostějově konal světový juniorský šampionát družstev World Junior Tennis Final, TK AGROFERT Prostějov vyhrál všechny tenisové týmové soutěže, naše volejbalistky výborně vkročily do Champions League. Udělali jsme hodně dobrých akcí ve spolupráci s Olomouckým krajem a městem Prostějov, z těch mám obzvláště velkou radost. A poslední zajímavá exhibice v O2 Aréně? Těším se z noblesy šampiónů a Pete Sampras byl skvělý, zábavný, vstřícný, prostě excelentní.

Vždycky jsme si vážili všech našich obchodních partnerů a jsme rádi, že jsou stále s námi, i když dobře víme, že i oni musí v příštích měsících o svých finančních investicích důkladněji rozmýšlet.

A ještě jednou se vrátím k kocouřímu příběhu. V působivé moralitě tam zazní na konci věta – *„tady nemají rádi rozepjatá křídla"*. Přejme si, abychom je všichni mohli roztáhnout tak široko, jak jen to naše životy budou potřebovat.

A kouzelné kocouří brejle? Neshánějte je, přátelé je přece nepotřebují...

Dr. Miroslav Černošek,
jednatel TK PLUS

Petra Píchalová-Langrová

Petra Píchalová - Langrová jako jedna z mála českých tenistek nezabouchla dveře za svým životem poté, co odehrála poslední fiftýn. Před jedenácti lety byla na přelomu května a června na 53. místě WTA, bylo to její nejlepší umístění v kariéře, ale už deset let je ředitelkou všech velkých tenisových turnajů v Prostějově, šéfuje Czech Open i juniorský světový šampionát družstev! Dva roky byla nehrající kapitánkou Fed Cupu, v posledních měsících řídí některé projekty a. s. Česká sportovní, stála také za nedávnou exhibicí Štěpánek-Sampras. S bývalým hokejistou Olomouce Jaromírem Píchalem mají syna Davida (8) a dceru Andreu (4). *„Každý den nám dává velké šance. Snažím se je využívat a jsem šťastná, když se mi to daří,"* říká Petra Píchalová-Langrová.

Vážím si každé nové šance . . .

„Petra Langrová potvrdila v ředitelské funkci to, co naznačila na Nokia Cupu. Její samostatnost, důraz, schopnost se rozhodovat a přesvědčivě komunikovat s hráči z ní udělala dokonalou ředitelku i na Živnobance Open."

< Miroslav Černošek >

„S tenisem jsem začala v devíti letech, to je z dnešního pohledu docela pozdě, ale zase je potřeba říct, že jsem se to docela brzy naučila a za tři roky jsem byla v reprezentaci do 12 let. Hrála jsem na mistrovství Evropy v Bloais ve Francii, vyhrála jsme tam s Radkou Zrubákovou čtyřhru a to byl tehdy docela velký úspěch, ale já to tak nebrala. Pro mě to bylo všechno moc brzy. Ve čtvrtfinále dvouhry jsem prohrála s Alexii Dechaumeovou a tahle Francouzka pak byla celou mou kariéru velkou soupeřkou, stejně jako její krajanka Emanuele Derlyová. S nimi jsem zápolila ve všech juniorských kategoriích až do osmnácti let a pak jsem se potkávaly na turnajích."

Tatínek byl vaším prvním trenérem?

„Ten se mi samozřejmě hodně věnoval, ale mým prvním trenérem v Prostějově byl Zdeněk Horník. Taťka neměl předtím s tenisem nic společného, je ale potřeba říct, že ho to v dalších letech hodně chytlo a nakonec se z něj stal velký tenisový příznivec a když se nyní otáčím zpátky, tak za svou tenisovou kariéru vděčím především jemu. On to byl, kdo se mě s mamkou vždycky snažili podpořit, říkali mi, že to bude lepší, fandili mi, i když se mi nedařilo a pořád mi věřili. Mnohdy jim můj tenis musel přinášet hodně starostí, ale vždycky stáli za mnou."

Kdy jste měla nejen vy, ale i okolí pocit, že se můžete prosadit?

„Já jsem ten dojem jako dítě a pak i jako dospělá neměla skoro nikdy. Že bych to nějak uměla a měla vyhrávat velké turnaje? Ne, tak to jsem si nikdy nemyslela. Ne, že bych si nevěřila nebo že bych nechtěla porážet vynikající hráčky, ale spíše jsem patřila mezi tenistky, které brzy odhadly, kde je jejich místo. Co se podařilo, to bylo jaksi navíc. Když jdete do čehokoliv a máte přehnané ambice, tak většinou přijde zklamání. Dá se ale říct, že mi můj tenis většinou přinášel radost, ano, uměla jsem se radovat z výsledků a třebaže mi bylo po porážkách smutno, netrval to dlouho. Ale že se mohu tenis naučit, říkali trenéři tátovi, když mi bylo deset. Dělala jsem hodně sportů, u žádného jsem dlouho nevydržela, trenéři však tátovi neustále opakovali, ať zůstanu jen u tenisu. Hrávala jsem volejbal, s tím jsem skončila v jedenácti, kdy se to už s tenisem nedalo stíhat, zkoušela jsem gymnastiku, chodila do pěveckého kroužku, byla jsem v tomhle hodně přelétavá a navíc byl táta v pohledu na můj tenis trochu skeptický. Říkal mi, nevím, proč bych měl kupovat rakety, když tě to za čtrnáct dní stejně přestane bavit."

Kdy jste se poprvé objevila ve stovce WTA?

„V šestnácti jsem už hrála v Chorvatsku první turnaje v kategorii dospělých, v prvních čtyřech turnajích jsem se ve třech kvalifikovala do hlavní soutěže a v šestnácti jsem byla na žebříčku WTA. Zlom přišel ve chvíli, kdy jsem v osmaosmdesátém vyhrála Paříž. Začínala jsem v kvalifikaci, v prvním kole jsem porazila Reginu Maršíkovou, pak Janu Pospíšilovou, Luaru Lapiovou a ve finále Sandru Wassermanovou, z 201. místa jsem tehdy postoupila na 82. příčku..."

Před grandslamovou Paříží v roce 1996 jste klesla až na 205. místo světového žebříčku, nejhlouběji za posledních osm let, ale zase jste v sobě našla sílu, protlačila se zpátky a na začátku října se z hlubin počítače objevila už na 76. místě! Po Novotné a Sukové jste byla naší třetí hráčkou.

„Tenis mě začal opět víc bavit, ale to bylo docela přirozené, čím jste déle na okruhu, tím častěji ztrácíte motivaci. Bylo to pořád nahoru dolů, prala jsem se o každé vyhrané kolo, bylo mi šestadvacet a už jsem začala přemýšlet i o jiných věcech, kterým jsem se chtěla věnovat. Několikrát jsem řekla novinářům, chtěla jsem se věnovat žurnalistice, studovat ji, také jsem v té době napsala několik článků do časopisů. Ale to je vždycky tak, když se o něco snažíte a ono se vám to bortí pod rukama, hledáte životní náplň někde jinde. Propadla jsem se na žebříčku a už jsem přestávala věřit, že se ještě někdy vrátím zpátky. Dříve jsem se snažila stejně, ale prostě jsem nedokázala některé zápasy dotáhnout do konce a taky mi trochu chybělo štěstí. Když chcete vyhrávat, tak ho prostě musíte mít."

„Každý den nám dává velké šance. Snažím se je využívat a jsem šťastná, když se mi to daří."

Pak vás zase myšlenky na tenisový konec přešly.

„Bylo rozhodně příjemné – být zpátky ve stovce, dařilo se mi tehdy na grandslamových turnajích, byla jsem ve třetím kole Roland Garros a na US Open. Ale čím jste starší, tím víc si uvědomujete, jak je všechno v tenise pomíjivé. V roce 1997 byla ve čtvrtém kole Paříže Rumunka Spirea, ve čtvrtfinále vyhrála se Steffi set, na konci roku byla osmá a ví o ní dnes někdo? Cítila jsem, že dobré výsledky neobhájím, ale to nebylo tím, že bych si nevěřila, ale proto, že už opravdu začnete myslet na jiné věci a turnajový kolotoč vás semele. Už si nechcete připouštět ten obrovský tlak, nést to břemeno, že musíte obhajovat loňské výsledky. Na druhé straně ale musím říct, že mě tenis vždycky strašně bavil a nikdy mě bavit nepřestal. Všechno bylo dané tím, jak se mi dařilo. Když jste dole, tak třeba i na tenise vidíte některé věci černé, ale vyhrajete pár zápasů

a je hned všechno jiné. Tenisová kariéra není dlouhá a netrvá věčně."

A co vztahy, které už k vašemu věku tehdy patřily?

„Bránila jsem se jim, stále jsem nechtěla zahodit příležitosti, které mi tenis dával. Navíc bych s tenisem musela skončit, protože dobrý vztah a vrcholový tenis - to prostě nejde dohromady. Rozhodně by to nebylo stoprocentní a ani jednomu z partnerů by to nepřinášelo to, co by si od toho sliboval. Myslím si, že takové vztahy nemají moc velkou cenu. Navíc jsem byla odmalička vychovávána ke sportu, od dvanácti let jsem byla v reprezentaci, jezdila na týmové soutěže, takže rodiče měli pocit, že to prostě k něčemu je a že můj tenis má smysl. Taky jsem od rodičů slýchávala, že bych se měla napřed nějak zabezpečit, užít, co mi tenis nabízel a pak se teprve začít nějaký vážný vztah. Nervózní, že mi utíkají nejlepší léta, jsem tedy v žádném případě nebyla, navíc jsem pořád cítila šanci, že ještě mohu něco vyhrát."

K určitému věku patří i zábava, pocit volnosti, diskotéky, nic z toho ale tenisová řehole nedovoluje. Nezdá se vám s odstupem času, že mladé dívky přece jen vinou tenisu o tohle přicházejí?

„Předně na to budou mít a mají čas až s tenisem skončí. Není navíc ani moc dobré mluvit o nějakých velkých obětech, protože tenis vám na druhé straně nabízí hodně krásného, co jiné holky prostě nemohou zažít. Záleží i na tom, jak se tenisu obětujete. Vždycky se přece najde příležitost, odskočit si na chvíli z tenisového kolotoče, ale ne tolik, aby to narušilo tenisovou kariéru. Konečně - každá profese, kterou chcete dělat na vysoké úrovni vyžaduje určitou míru sebeobětování a nedává vám moc možností – užívat si. Nedělala bych tedy rozdíl mezi tenisem či jiným zaměstnáním. Všechno je otázkou – do jaké míry a jak intenzivně – se chcete tenisu či jiné činnosti věnovat."

A rodiče tehdy nebyli nervózní, že byste se už měla vdávat?

„Pamatuji si, mamka někdy zažertovala na téma vnoučat, ale těch se nakonec stejně dočkala i když trochu později. Jsme rádi, když nám nyní pomohou s jejich hlídáním, ale obě děti tráví hodně času na dvorcích, David už před rokem sbíral na Czech Open. Děláme stejné, co před časem mí rodiče, oba mě od začátku vedli k tenisu, ne, že by mě drželi nějak zkrátka, ale taťka mi třeba zdůrazňoval, že bych měla při tenise poznat svět a hodně dalších zajímavých věcí. Když jsem však začínala, tak mé rodiče nikdy nenapadlo, že bych se měla jednou tenisem živit a vydělat jím nějaké peníze."

Myslíte si, že tenisová kariéra může i dobře připravit na manželství?

„Tenistky mají více životních zkušeností, smysl pro povinnost a vnitřní disciplínu, ale to mají všechny sportovkyně, které se musely prodrat nahoru a něco většího vyhrát. A nemusí to být ani sportovkyně. Když chcete něco dokázat, tak musíte být lepší než ti druzí, nebo se o to stále pokoušet. Tahle snaha pak většinou z každého dělá větší osobnost, která se umí v partnerských vztazích lépe orientovat. Co jsme zažily na tenisových okruzích, to byla pro každou z nás opravdu ta nejlepší škola života. To se nikde nenaučíte a nepřednáší se to na žádné vysoké škole na světě."

Jak vůbec jde dohromady vrcholový sport a pak manželství, příprava na mateřství?

„Když jsem neměla v pořádku osobní život, tak jsem nikdy nehrála dobře. Vždycky mi záleželo, abych byla spokojená, abych šla na dvorec v pohodě, abych nemusela myslet na nějaké problémy, které by svazovaly a ovlivňovaly můj osobní život. Samozřejmě, vyhrála jsem nějaké zápasy i když jsem byla v krizi, ale většinou jsem musela mít v duši pořádek. Nedokázala jsem na dvorci na osobní život úplně zapomenout a i když jsem se někdy snažila, prostě to nešlo. Ten, kdo to umí, má jistě výhodu, ale já prostě nejsem ten typ."

Myslíte si, že vrcholové sportovkyně jsou v těchto vztazích odolnější?

„Určitě. Všechno však záleží na osobnosti, jak je silná, jak dovede odolávat i nepříjemným tlakům, které jsou na ty lepší zákonitě vyvíjeny. Sportovkyně mají více životních zkušeností, smysl pro povinnost a vnitřní disciplínu. Každý jsme ale jiný, ať ve sportu či osobním životě. Kdo se však naučil prohrávat na dvorci, stejně jako vítězit, ten se na mnohé problémy dívá úplně jinýma očima, velkoryseji."

Chcete říct, že se sportovkyně při řešení rodinných problémů snáze zvedají z kaluží.

„Já ještě žádné problémy neměla, ale určitě si myslím, že je to možné. Když bych ale měla mluvit za sebe, tak asi ano. Tenis mě mnohým věcem naučil, dal mi sílu, umím se v některých problémech možná lépe orientovat. Sportovkyně jsou určitě odolnější. Byla jsem odkázána

V Prostějově je parta obětavých lidí, kterým záleží na úspěchu všech akcí, které děláme a je opravdu radost s nimi spolupracovat.

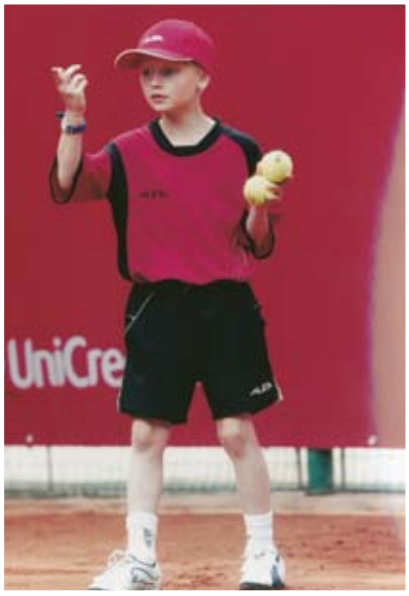

„Nikdy jsem nebyla úplný asketa a třebaže jsem tenisu dávala co nejvíc a mám v tomhle čisté svědomí, uměla jsem taky vzít do ruky sklenku se šampaňským, slavila Nový rok a zašla občas na diskotéku. A samozřejmě jsem se také uměla radovat ze svých tenisových úspěchů. Těch oslav a diskoték nebylo zase moc, ale vím, jak tenhle život chutnal."

< Petra Langrová >

sama na sebe, musela jsem se umět o sebe postarat a to určitě posiluje osobnost."

Jak se díváte na tenistky, které na turnajích doprovázejí jejich partneři?

„Zase záleží jen na nich, zda své nejbližší chtějí dostat do role pasivních průvodců, kteří jezdí od turnaje k turnaji a nemohou se věnovat svému zaměstnání. Pokud to jsou tenisoví trenéři, je to něco jiného, ale ti, kteří opustí svůj džob, nevím. Je na každé hráčce, aby to posoudila. Já bych s tím nikdy nesouhlasila a určitě by to nedělalo dobrotu. Nerada bych měla vedle sebe někoho, kdo by mi jen pomáhal s tenisovými kabelami, sedával se mnou u večeře a v téhle pozici den ze dne zákonitě ztrácel své sebevědomí. Vadilo by mi to a nedovedla bych si takového člověka dost dobře vážit. Nosiči určitě nejsou po čase dobrými manželi či přáteli. Chápu ale i ty tenistky, které mají na okruhu úspěch, vydělají dost peněz a dělají všechno pro to, aby měly svého nejbližšího partnera vedle sebe. Tohle si musí každá z nás rozhodnout sama a dobře vědět, co od budoucího vztahu očekává a jak velkou osobností by měl být její příští partner. Samozřejmě, pak musí přijít určitý kompromis, ale to by nebylo nic pro mě. V každém případě není ale dobré, když je přítel či manžel závislý jen na penězích, které vydělá jeho partnerka na tenisových dvorcích. Také by mi vadilo, že by všechna tíha ležela jen na mě, že bych byla odpovědna za náš vztah. Asi bych ten stálý tlak nevydržela."

V roce 1999 jste měla při Nokia Cupu premiéru v ředitelské funkci. Jak jste tehdy přijala nabídku šéfa prostějovského tenisu Miroslava Černoška?

„Byla jsem velmi ráda a brala jsem to jako velkou čest. Má aktivní tenisová kariéra se nachýlila ke konci, navíc jsem už byla z tenisového kolotoče dost unavená. Na turnajovém okruhu jsem hrála jedenáct let, od dvanácti jsem jezdila do zahraničí, reprezentovala v týmovém tenisu a hrála na turnajích. Věděla jsem, že mám nějaké zkušenosti a bylo dobře, že jsem je mohla využít. Nabídku – být ředitelkou NOKIA Cup jsme brala i jako možnost - zůstat u světového tenisu alespoň v nějaké formě. Pak jsem začala trénovat s holkami v klubu, hodinu dvě denně, práce se mi moc líbila a líbí. A ředitelování? To je především týmová práce. V Prostějově je parta obětavých lidí, kterým záleží na úspěchu všech akcí, které děláme a je opravdu radost s nimi spolupracovat. Pamatuji si, jak při jednom z prvních mistrovství světa do 14 let mi tehdy marketingová ředitelka ITF Jackie Nesbittová říkala, že mi závidí nadšené obětavé spolupracovníky, kteří se starají a pomáhají při našich tenisových akcích. Věřte, každé loučení s činnostmi či věcmi, které máte rádi, je složité a bolestné a třebaže jsem se rozhodla s profesionální kariérou skončit sama, tenis mi chyběl. A najednou jsem byla zpátky. Mezi hráčkami, mezi lidmi z WTA i ITF a bylo to velice příjemné."

Do tenisové historie jste se tehdy zapsala jako nejmladší ředitelka na okruhu WTA.

„Neměla jsem trému, brala jsem to jako velkou výzvu. Rozhodně jsem si jako hráčka nedovedla představit, jak jsou mnohé věci z ředitelského pohledu důležitější, než se mi dříve jako aktivní tenistce na okruhu zdály. Nikdy jsem si nemyslela, jak složité je takový turnaj zorganizovat, myslela jsem si, že je to lehčí. Bylo to určitě i tím, že jsem nikdy neměla příležitost nahlédnout do turnajového zákulisí. Prostě jsem nečekala, že budu muset nést takovou zodpovědnost, aby všechno dokonale proběhlo, aby byli všichni spokojeni. Byli jsme ale výbornou partou, vycházeli si vstříc a na každém bylo vidět, jak moc mu záleží na tom, aby turnaj dobře dopadl. Tak je tomu ale v Prostějově pořád, bez výborné spolupráce všech a jasné vize majitelů TK PLUS by to nešlo. Samozřejmě, museli jsme tehdy řešit i problémy, které nejsou typické - pasy se většinou v hotelích nezapomínávají, klíče od aut se nenechávají v zavřených autech, metrové závěje a kalamity na silnících taky nejsou běžné. A jak jsem se dívala na požadavky některých hráček? Vím, co jsem potřebovala jako hráčka a podle těchto zkušeností jsem se řídila i v nové roli. Uměla jsem tedy říct - ne a někdy důrazně připomenout hráčkám, aby si vzpomenuly, jak je tomu na jiných turnajích. Ten turnaj měl pro mě ještě jednu zvláštnost, pro ředitelku hodně nepříjemnou, první nasazená Francouzka Nathalie Tauziatová prohrála v úvodním zápase! Přitom rok předtím byla ve finále Wimbledonu a v době turnaje desátá na světě... Druhá nasazená Belgičanka Dominique van Roostová byla jedenáctá, ta prohrála ve druhém kole. To není pro žádného ředitele nic dobrého, ale finále bylo výborné, vyhrála Henrieta Nagyová a Italka Farinaová odvrátila ve finále pět mečbolů... Co se týče hráčského obsazení odvedl výbornou práci Honza Kukal, osmá nasazená Francouzka Dechová byla tehdy na 44. místě. A to ještě nepřijela překvapivá finalistka Australian Open Amelie Mauresmová... Pro mě je velkým životním štěstím, že takhle mohu zůstávat u tenisu. Jen málokdo ví, jak těžké to mají sportovci, kteří skončí s aktivní kariérou a začínají si hledat nové místo v životě."

Když jsem začínala, tak mé rodiče nikdy nenapadlo, že bych se měla jednou tenisem živit a vydělat jím nějaké peníze.

Vy jste ho určitě našla v rodině, máte dvě děti, manžel je bývalý sportovec.

„Stoprocentně. Když se nám narodil David, byla to pro mě obrovská životní změna, něco nového, velkého, co jsem do té doby prostě nemohla zažít. Všechny mé tenisové úspěchy, i ty, po kterých jsem třeba toužila, pro vás nic neznamenají. Narození Davida byla velká a krásná změna. Věděla jsem, že manželství bez dětí je poloviční a strašně je mi líto těch, kteří rodinu mít nemohou. Teprve nyní si uvědomuji, jak je to nádherné a jak velkým štěstím mě to naplňuje. A neuznávám názor těch sportovkyň, které říkají - ano, porodím, ale hned se vrátím, abych byla co nejdříve zpátky u svého sportu. Taky jsem si tehdy myslela, že začnu rychle trénovat, budu chodit do posilovny, abych co nejdříve zhubla, abych měla pěknou postavu, ale nakonec bylo všechno jinak. Malý se narodil a půl roku jsem byla neustále kolem něj a ani jsem neměla pomyšlení, že bych ho měla opustit kvůli tenisovému tréninku či cvičení ve fitnescentru. Stejné to bylo, když se nám narodila Ajinka. Samozřejmě, potřebovala jsem někdy vypnout a návrat k tenisu byl ideální příležitostí. Jsem ráda, že mě manžel v mé činnosti podporuje, sám celý život sportoval, zná oběti, které musí člověk přinášet, aby se mu dařilo. Navíc také působil v roli sportovního manažera a ví hodně o zákulisí sportu. Jsem šťastná, že nám pomáhají moji i jeho rodiče, bez nich bychom to nezvládli. David se k velké radosti mého otce zamiloval do fotbalu, věnuje se mu od tří let, fotbal zbožňuje, já se do jeho programu snažím dostat také tenis, aby se ho naučil a jsem ráda, že se tomu nebrání. Ajinka je zatím hodně maličká, chodí do tanečního kroužku, navíc moje kamarádka vede roztleskávačky a naše malá už měla také společné vystoupení při zápasech basketbalové Mattoni NBL. Zatím to vypadá, že tenis nebude patřit mezi její oblíbené sporty, ale vím, že musím být trpělivá a že mu třeba přijde na chuť."

Byla jste ředitelkou turnajů žen a mužů, podesáté jste šéfovala týmové mistrovství světa družstev do 14 let. Jaký je v tom rozdíl?

„V turnajích dospělých nastupují profesionálové, kteří dobře vědí, co mají dělat a jak se mají chovat, aby dosáhli těch nejlepších výsledků. O ně se mimo dvorec vůbec starat nemusíte. Třebaže jsou už mezi mladými opravdu vynikající tenisové naděje, stále to jsou děti a ITF vyžaduje o ně opravdu celodenní starost, vytvoření dokonalého přátelského prostředí a navíc i několik zajímavých doprovodných akcí. Každý tým má během šampionátu jeden volný den a na ten je třeba zajistit nabídku výletů, exkurzí. O děti se musíte starat prakticky čtyřiadvacet hodin denně, na druhé straně o některých hráčích či hráčkách jako ředitelka skoro nic nevím. Přijedou, odehrají své zápasy a tím to končí. Jde jen o to, aby se v Prostějově cítili dobře, za ruku je však vodit nemusíte..."

Jak se za těch devět let vyvíjely vztahy s ITF?

„Lidé z ITF k nám přijíždějí jako kamarádi, co se nějaký čas neviděli, důvěřují si a společná věc se jim každoročně podaří. Ceníme si toho, že nám ITF věří, že jsou přesvědčeni o naší organizační kvalitě. Jedou do známého prostředí a vědí, že se na nás mohou spolehnout. Vytvořili jsme model, který se líbí ITF, dětem a bylo by škoda na něm něco měnit. Nešlo by to samozřejmě bez dokonale sehrané prostějovské party, právě na její kvalitě je založena úspěšnost všech akcí, které TK PLUS dělá. Máme také dobrý vztah s šéfem juniorského tenisu Lucou Santillim, kdykoliv potřebujeme v rámci ITF něco zařídit, vždy nám vyjde vstříc. A návštěva prezidenta ITF v Prostějově? Vidíte na něm, jak je u nás spokojený. Vždycky z pohledu ITF chce, aby se pro děti dělalo maximum, aby se jim šampionát líbil. Hodně sezón pracoval v juniorském tenisu, na této oblasti mu hodně záleží."

Na podzim roku 2002 vás výkonný výkon schválil do funkce nehrající kapitánky fedcupového týmu.

„Byla jsem tou nabídkou hodně překvapená. Navíc jsem vůbec nevěděla, že pan Kukal u fedcupového týmu končí, že by měl být někdo jiný nehrajícím kapitánem. Říkám to upřímně, nikdy mě nenapadlo, že bych měla právě já být mezi kandidáty, navíc bych měla nahradit pana Kukala. S většinou holek, které jsem měla vést, jsem hrávala, Samozřejmě, hned jsem o sobě zapochybovala a první má vnitřní reakce byla - ne, to ne! Když jsem si však nabídku nechala rozležet v hlavě, tak jsem celou záležitost začala brát jako obrovskou čest, jako velkou výzvu, která se už nikdy v životě nemusí opakovat. Ředitelování turnajů jsem však brala jako vrchol, čeho jsem mohla v této oblasti dosáhnout a že by se někdy mé jméno objevilo mezi kandidáty na funkci nehrají kapitánky? Navíc jsem se stále ještě považovala za mladou, že nebudu mít pro tu práci dostatek zkušeností."

Ve své aktivní hráčské kariéře jste byla členkou mnoha týmů, od mládežnických až po dospělé. Zažila jste tedy i hodně nehrajících kapitánů či kapitánek.

„Kdybych to měla brát od začátku, tak těch kapitánů byla strašná spousta. Počínaje dnes už opravdu legendárním Valdou Rampasem přes pana Kovaříka, Štencla, Láďu Šafaříka, pár jich bylo také ze Slovenska, s panem Valtou jsme vyhráli Soisbault Cup, hrála jsem pod Honzou Soukupem, s Pavlem Kordou jsme hráli mistrovství Evropy a ve fedcupovém týmu jsem nastupovala pod Petrem Huťkou, Pavlem Složilem a Hankou Mandlíkovou."

Věříte, že s postupující světovou globalizací má ještě týmová reprezentace svůj význam? Boří se hranice, Evropa se spojuje a někdy se zdá, že se jen těžko hledá síla a ochota k důstojné reprezentaci.

„S Evropskou unií samozřejmě mizí hranice, ale nemělo by se ztrácet vlastenectví. Třeba je to pro někoho prázdné slovo, ale pro mě byla reprezentace velkou poctou, snažila jsem

se podat ten nejlepší výkon a nezklamat ty, kteří mi věřili. I ve velké Evropě se budou dobře poslouchat hymny za zlaté medaile, za vynikající výsledky ve sportu. Fed Cup navíc patří mezi nejprestižnější týmové soutěže a věřím, že pro všechny naše hráčky to budou vždycky bude největší ocenění v jejích tenisových kariérách."

Ze své aktivní kariéry ale určitě dobře víte, že tenis je individualistickým sportem, je v něm hodně egoismu.

„O tom není třeba diskutovat, hraje se stále o víc peněz, jde o postavení na žebříčku, nasazování na turnajích, žádná z holek té druhé nic nedaruje. Většina těch lepších je na okruhu se svými podpůrnými týmy, mají osobní a kondiční trenéry, maséry a psychology. Ale na druhé straně si říkám, že start v týmových soutěžích je přece jen o něčem jiném, je to změna a určitě odreagování od turnajového seriálu. Neustálý kolotoč se brzy stane hodně monotónní. Navíc si v týmových soutěžích můžete navzájem pomáhat a když přijdou úspěchy, tak je i tenisová radost v mnohém jinačí. Pro mě byly týmové soutěže vždycky velkou změnou, byla jsem v mančaftech ráda, přišly jsme na jiné myšlenky, více jsme se zasmály. V individuálním tenise se moc nezasmějete... Na druhou stranu však jsou týmové soutěže v mnohém více svazující, je v nich více odpovědnosti. Když prohrajete na turnaji, můžete být naštvaný jen sám na sebe, v týmech můžete pokazit snažení svých spoluhráček."

Jen málokdo ví, jak těžké to mají sportovci, kteří skončí s aktivní kariérou a začínají si hledat nové místo v životě.

Dá se ještě - při současném individuálním přístupu k tenisu - vytvořit parta?

„Jsou typy lidí a tedy hráčů, kteří jsou obrovští individualisté a ti se ani v nejdokonalejší partě nezmění. Už jsem řekla, je to o charakteru a o srdci."

Duben 2003, porážka v Americe 0:5, červenec 2003 výhra v Jižní Africe 4:1, o rok později v dubnu porážka v Itálii 1:4, v červenci 2004 výhra v Estonsku 3:2, to je vaše bilance v roli nehrající kapitánky. Právě proti Americe jste odbyla svou hráčskou fedcupovou premiéru. Psal se čtyřiadevadesátý a na Waldstadionu ve Frankfurtu nad Mohanem jste prohrála s Mary Joe Fernandezovou.

„Na první zápas v tak významné soutěži se nezapomíná, stejně jako na svůj první zápas v kapitánské roli. Konec dubna v Lovelu, třicet mil od Bostonu, hala s kapacitou pět a půl tisíce diváků, vyprodáno, Amerika nastoupila v nejsilnější sestavě."

Jak se tuhle funkci díváte s odstupem času?

„Jsem ráda, že jsem si kapitánskou roli vyzkoušela, ale chci zdůraznit, že tahle kapitola je pro mě uzavřená."

Tenisová historie si prostějovský NOKIA Cup bude navždy pamatovat jako turnaj, na kterém Martina Hingisová vstoupila do velkého tenisu. Startovala na premiérovém ročníku v roce 1994, bylo jí tehdy třináct, o rok později s vámi získala svůj první titul ve čtyřhře a ve třetím ročníku Nokia Cupu v roce 1996 Martina vyhrála dvouhru. Právě na něm vás porazila v prvním kole dvouhry.

„Martinu Hingisovou znám odmalička, s její maminkou jsem hrávala, nastupovali jsme proti sobě v lize, já byla mladá a ona odcházející zkušená hráčka. Pak jsem do stejné role vstoupila já. Končila jsem, byla jsem za svým výkonnostním zenitem a Martina naopak hvězdičkou, která se jako kometa drala nahoru. Tím, že jsem hrála pět let ligu ve Švýcarsku, tak jsem měla k Martině ještě blíž a musím říct, samozřejmě s nadsázkou, že jako jedna z mála tenistek s ním mám aktivní zápasovou bilanci. V lize jsem jí porážela, byla ještě mladičká, pak na okruhu se už role obrátily, nesahala jsem jí výkonnostně ani po kotníky, šla nepředstavitelně rychle nahoru. Martina byla a je neskutečně fajn holka, měla a má vynikající vztah k Prostějovu, společně jsme vyhrály důležité a rozhodující zápasy v tenisové extralize. Její maminka mě také požádala, abych s ní ve Švýcarsku trénovala, dovolím se tedy říct, že jsme nejen s Martinou, ale i s její maminkou Melankou velmi dobré kamarádky."

Nebyl to jen turnaj Nokia Cup, připomeňme, že v roce 2000 dostaly mladé tenistky také šanci na MICOS Cupu. Ne něm měla tehdy premiéru na ženských turnajích Petra Cetkovská. *„Je to především turnaj pro naděje, protože dobře víme, že mladé tenistky musí dostávat právě na těchto turnajích šanci,"* říkal tehdy Miroslav Černošek. *„Je to otvírání dveří do světa tenisu. Každá volná karta usnadní nadějné hráčce cestu a první body do počítače jsou většinou ty nejtěžší. Právě tyto turnaje náš ženský tenis v současné době nejvíce potřebuje."*

„Tahle filozofie mi mluví z duše, sama dobře vím, jak těžké bylo získávat první body do

žebříčku. Začínala jsem kvůli zranění prakticky dvakrát. Poprvé jsem jela v šestaosmdesátém na turnajové desítky do Chorvatska, bylo nás v mikrobusu dvanáct holek. Byly jsem tam naskládané jako sardninky, ale jinou možnost jsme prostě neměly. Češky hrály skoro pořád proti sobě, všechny jsme byly v kvalifikaci. Na třech turnajích jsem se kvalifikovala do hlavní soutěže, pak jsem hned v Itálii uhrála třetí potřebný bod, abych se dostala na žebříček. Když jsem byla za třístým místem, tak jsem si utrhla meniskus, tři čtvrtě roku jsem nehrála a začínala jsem znovu. Opět start na desítkách, znovu nekonečné trápení v kvalifikacích. A ještě k těm menším turnajům, pro český tenis jsou hodně důležité a je dobře, že se Český tenisový svaz snaží, aby jich bylo co nejvíc. Samozřejmě, na těchto turnajích nehrají a ani nemohou hrát hvězdy a jejich význam je především v tom, aby usnadnil cestu nadějným hráčkám na žebříček. A o to více je potřeba poděkovat sponzorům, kteří na tyto tenisové podniky přispějí."

Když byste měla srovnat tenisové šance své generace s tou současnou?

„Všechno se vyvíjí, jde dopředu, dnes mají hráčky zákonitě nesrovnatelně mnohem víc šancí, než jsme měly my. Doba byla jiná, nemohly jsme tolik cestovat. Dnes se prostě můžete sbalit a jet na turnaj, kam chcete. Musí vás na turnaj ale vzít... Je mnohem větší konkurence, na druhé straně i více nejrůznějších lákadel, která vás mohou od tenisu či jiného sportu snadno odvést."

Už deset let jste v TK PLUS, v poslední době se zapojujete i do práce na projektech v a. s. Česká sportovní.

„Když se ohlédnu zpátky, tak to byla před časem opravdu neskutečná nabídka, navíc přišla krátce poté, co jsem skončila s aktivní kariérou a hned jsem dostala příležitost pracovat na tenisových projektech, což mě bavilo a stále více baví. Vážím si toho o to víc, že hodně mých vrstevnic na okruhu tuhle možnost neměly, nemají a mnohé z nich byly mnohem lepší hráčky. Hledají své místo v dalším životě a nemají to jednoduché. Práce na projektech a. s. Česká sportovní nabízí zase něco nového, je to o jiných příležitostech a jsem šťastná, že u toho mohu být."

Stála jste také za projektem exhibice Sampras-Štěpánek.

„S Pete Samprasem jsme na na Tour pohybovali deset let, on samozřejmě v jiných patrech, byl absolutní světovou špičkou. Pamatuji si ho vždycky jako obrovského gentlemana světového tenisu, vyzařovala z něj taková zvláštní skromnost, i když pak na dvorci jasně dokazoval své suverénní postavení. Jsem ráda, že jsem mohla přispět k úspěchu exhibice a být při premiérovém vystoupení Samprase v České republice. Miroslav Černošek a Zdeněk Duplák se pokoušeli přivést Samprase do Čech už dva roky, vždycky se však objevily nějaké problémy, ať to byly finanční či termínové problémy, nyní to vyšlo a měli jsme z toho všichni velkou radost. Mohli jsme ukázat, že Pete Sampras je opravdu legenda a ve spojení s Radkem Štěpánkem to byl velice dobrý zápas a show."

Připomeňme, že za vším stojí firma Česká sportovní, Miroslav Černošek vám po ředitelování prostějovských turnajů otevřel další dveře.

„Pan Černošek mě zná od narození, kamarádí se s mými rodiči, maminka s paní Černoškovou hrávala závodně volejbal, táta s Mirkem Černoškem hokej, pravidelné fotbálky a to už ani nepřipomínám život v tenisovém klubu. V Prostějově jsem se tenis naučila a pak jsem odešla do Přerova, to byla doba, kdy se Mirek Černošek rozhodl, že pozvedne prostějovský tenis a vybuduje silný klub. V roce 1994 jsem se vrátila a to už měl Mirek Černošek před sebou velké plány, které pak naplnil. Vyhrála se extraliga, přišly nejlepší turnaje u nás, vynikající výsledky mládežnických týmů. Chci říct jen jednu větu – Mirek Černošek je obrovský srdcař a když se pro něco nadchne, tak ho nic nezastaví. Každý projekt chce dotáhnout do úspěšného konce, na úplný vrchol. Sám sportoval a tak nechce prohrávat, nikdy se nevzdává a když byste třeba měli pocit, že už je konec, že to dál nejde, on stále usilovně hledá cestu – jak vítězit. Jeho pracovní nasazení je pro mě až neuvěřitelné."

Nedávno jste při vyhlášení ankety Zlatý kanár získala prestižní ocenění Cenu prezidenta ČTS.

„Je to podobné jako s tím mým fedcupovým kapitánstvím. Taky jsem si myslela, že jsem tu šanci dostala moc brzy, ale na druhé straně už také dobře vím, že mnohdy ani tak nezáleží na tom, co si myslíme my, ale co si o nás myslí jiní. Když šéf českého tenisu došel k závěru, že si tu cenu zasloužím, tak bylo pro mě velkou ctí, ji z jeho rukou převzít. Táta mi vždycky říkal, že ten, kdo o sobě začíná pochybovat, prohraje. Takže už o sobě pochybovat přestávám, i když se někdy při tom až moc červenám... Snad to na mě není moc vidět."

Petra Píchalová-Langrová hrála v českých juniorských reprezentacích, v roce 1988 se stává mistryní Evropy ve čtyřhře s Radkou Zrubákovou, na žebříčku se poprvé objevuje v šestnácti letech a svou první profesionální sezónu končí v roce 1987 na 412. místě. O rok později vyhrává turnaj v Paříži a je už ve stovce WTA na 88. místě. V tom roce poráží na turnaji v Hamburku poprvé hráčku první pětky WTA Sanchez-Vicario, v roce 1989 na turnaji v Tampě přehrává 8. hráčku WTA Natašu Zverevovou, v roce 1994 na Amelia Island Mary Joe Fernadezovou, tehdy 14. WTA. Nejlepší umístění na WTA? 53. místo na přelomu května a června 1997, v tom roce má však problémy s ramenem, přemýšlí i konci kariéry. Poslední turnaj vyhrála Petra Langrová v roce 1993 v Přerově. Má pět deblových turnajů, pětkrát byla ve finále. Vyhrála v roce 1990 Austrian Open v Linci se Zubákovou, 1991 Palermo s Pierceovou, Paříž se Zubákovou, 1992 Bayonne s Ferrando a v roce 1995 Palermo s Bobkovou. V letech 1994 a 1996 získala v anketě Zlatý kanár ocenění za Nejkvalitnější postup na žebříčku WTA. V letech 1994-1995 startovala ve fedcupovém týmu, hrála osm zápasů, ve dvouhrách s bilancí 1:2, ve čtyřhře s různými partnerkami vyhrála ve Fed Cup 1994 – 1995 všech pět zápasů! V letech 2003 – 2004 byla ve funkci nehrající kapitánky fedcupového týmu. Už deset je ředitelkou všech velkých tenisových akcí v Prostějově – mj. Czech Open či MS družstev do 14 let. V poslední době stojí za některými projekty a. s. Česká sportovní.

Tomáš Bím

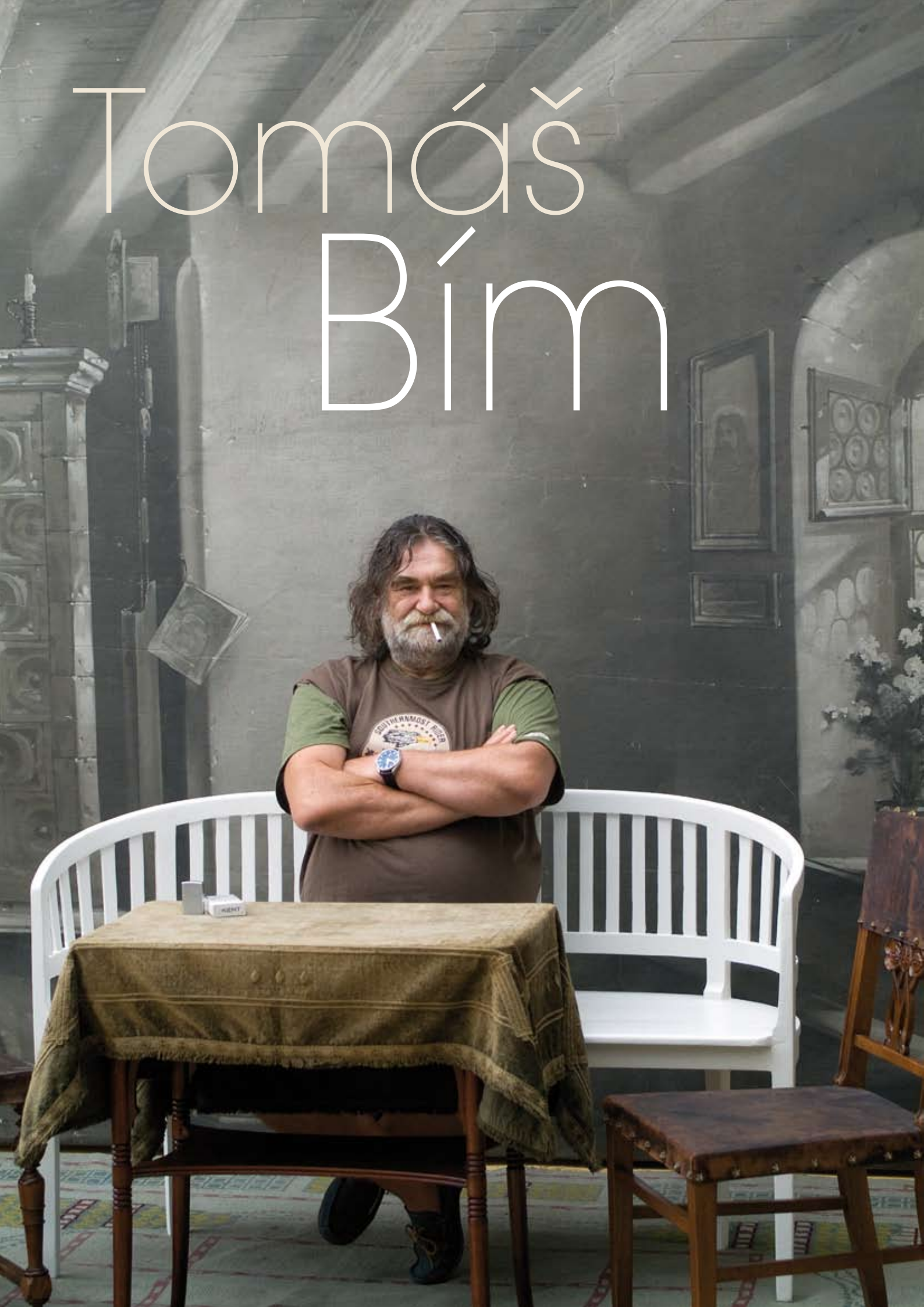

Každý by měl snít svůj sen

Tomáš Bím k Prostějovu patří. *„Poznal jsem tady věci, o kterých jsem předtím neměl ani tušení. Vždycky se mi zdálo, že se tu nějak rychleji žije... Je to ale i tím, že v Prostějově je spousta pracovitých a milých lidí,“* říká malíř, jehož grafiky provázejí prostějovský turnaj více než deset let. *„Přiznám se, tehdy jsem nebyl schopen posoudit, kam Prostějov tenisově patří, mně totiž přirostla k srdci Štvanice. Ale už při prvních prodloužených večerech s partou kolem Mirka Černoška a při sklence Jack Danielse mi bylo jasné, že to jsou obrovští nadšenci. A navíc – co se v téhle branži často nestává – našel jsem mezi nimi i několik milovníků umění,“* říkal Tomáš Bím o začátku vzájemné spolupráce. Několikrát v Prostějově vystavoval, velký ohlas měla výstava Svět kolem nás, která přibližovala Skupinu 42. Byli v ní zastoupeni mj. Kamil Lhoták, František Gross, Jan Kotík, František Hudeček, Bohumír Matal. Tomáš Bím se dostal opravdu do velice vznešené společnosti... Jeho obrazy už desítky let nabízejí cestu do světa pohody. *„Každý by měl snít svůj sen,“* říká.

V roce 1994 jste dostal nabídku, aby vaše litografie výtvarně provázely prostějovský tenisový Czech Open.

„Pamatuji si, jak jsem byl před léty tou nabídkou potěšen. Nevěděl jsem tehdy, o jaký klub jde, ale od začátku mě ten námět lákal. S tenisem a jeho zákoutími jsem na staré Štvanici prožil hodně nádherných chvil, na které se prostě nedá zapomenout. V Prostějově jsem tehdy poznal pracovité tenisové nadšence v čele s vynikajícím parťákem a kamarádem Mirkem Černoškem, Alešem Hilčerem, Milanem Matzenauerem, potkal jsem tam pak taky Milana Velka, který má také velkou noblesu. Viděl jsem tam hrát Martinu Hingisovou, ale poznal jsem tam i Honzu Kukala, nejen dokonalého tenisového fachmana, ale i znalce umění. Když jsem se začas dozvěděl, že on byl spolu s prostějovským klubem hlavním organizátorem výstavy plakátů Alfonse Muchy, že na vernisáž přes oceán přiletěl i Ivan Lendl, tak jsem se jejich snahám opravdu poklonil. Byl jsem rád, že si v Prostějově uvědomili, že kumšt ke sportu patří a moc si jich za to vážím. Samozřejmě mě těší, že v prostějovském tenisovém hotelu visí nejen mé grafiky, ale i obraz a jsem rád, že je můj pohled na tenis provází při jejich každodenním sportovním snažení.

Jaká byla první setkání?

„Upřímná, přátelská, s Mirkem Černoškem a Frantou Mackem jsme se seznámili už v Praze a když jsem přijel do Prostějova, hned jsem poznal, že jsem mezi svými. Musím ale podotknout, že jsem proti nim byl z trochu jiného těsta. Zatímco oni byli nadšeni nejprudším servisem a nekonečnými výměnami, já hledal v tenise i připomenutí minulých časů. Když se procházím jejich krásným areálem a přivřu oči, tak v duchu vidím sváteční tenisty, kteří na Štvanici hrávali po ránu jen a jen pro radost. Zdálky ke mně přilétají tlumené údery míčků jakoby někde vzadu hrál Jaroslav Drobný v dlouhých bílých kalhotách, s kšiltovkou trochu pošpiněnou od antuky a sněhobílých teniskách. A když bych ho potkal, držel by rakety elegantně podpáždí a zeptal bych se ho, zda náhodou nebyl v Londýně v jednom zapadlém pubu a nenašel tam moje mančestráky, které jsem

> *„Tomáš Bím se stal jedním z nejlegitimnějších malířů naší současnosti, především díky svému zájmu o obraz moderní civilizace, jíž jsme obklopeni jako kulisami jeviště naší každodennosti.“*
>
> Prof. František Dvořák v monografii Malíř sváteční všednosti, 2006

„V životě přijdou složité okamžiky, kdy byste dal všechno, aby se život vrátil do normálu, ale rád bych připomenul, že se také snažím pomáhat. Měl jsem tu čest pomalovat karoserii auta VW ŠKODA Group a to pak přispělo k zakoupení přístroje pro dětskou chirurgii na Bulovce, další pomalovaná karoserie auta RENAULT TWINGO šla na Nadaci Chantal Poulain-Polívkové a ta dala peníze na dětskou onkologii. Snažím se podporovat nadace, které přijdou s čistým úmyslem pomáhat...“

Tomáš Bím, 2002

si koupil, moc mi slušely a po několika danielsech jsem je tam zapomněl. On by mi ale odpověděl, že do těchhle námořnických hospod nechodí, protože tenisoví džentlmeni pijí jen nejlepší šampaňské. A když bych se s panem Drobným rozloučil, tak bych najednou uslyšel štěkat psa a nebyl to Adin pana Matzenaura, co ho vždycky našli až v Bedihošti a nedávno odešel do psího nebe, ale jako bych zdálky slyšel Puňtu pana Součka, toho bájného správce ze staré Štvanice, který seděl na dřevěné tribuně na krajní sedačce a když pán na empajru vykřikl - prosím, obnovte základní čáry, tak pan Souček vyskočil a běžel s metličkou na kurt. Nemohu zapomenout, jak pak stával na kraji baru ve staré štvanické klubovně, my jsme už s Jirkou Hřebcem vykřikovali, že se svět bez nás neobejde a pan Souček se na nás díval moudrýma očima a myslel si něco o prdeli. Pan Souček už taky zametá lajny na nebeských kurtech a na empajru tam nahoře píská Tonda Bubeník svůj nebeský Wimbledon, protože se do Londýna na ten pozemský jako hlavní rozhodčí nikdy nedostal. Někdy se v baru na Štvanici taky mihnul pan Kodeš, wimbledonský šampión, s tím jsem si ale moc nerozuměl, protože on uměl tenis a já chtěl umět malovat a v názorech na cenu kumštu jsme se nesešli."

Zdá se, že nemůžete zapomenout na starou Štvanici.

„Už asi nikde na světě nemohu zažít nádherná štvanická rána, kdy jsme z baru vycházeli do čerstvě narozených dnů a předstírali pevnost mladických kroků. A když se v tichu procházím prostějovským areálem, vzpomínám na ten nádherný štvanický čas, uslyším najednou tupou prašnou ránu. Ne, to neservíroval žádný tenisový gigant, jen z daleké dálky zazněla ozvěna bourání staré dobré Štvanice. Když tehdy porazili starou dřevěnou klubovnu, umřel pro mě tenis. Ten druhý, který se narodil - třeba i v Prostějově - je jiný. Nechodí v něm pánové v dlouhých bílých kalhotách, nepřiznávají si navzájem auty a zdvořile se nezdraví."

Proč zrovna Štvanice?

„Někdy jsem měl pocit, že se na staré Štvanici jakoby zastavil čas. Měl jsem ateliér blízko Štvanice a když jsem šel v noci domů, tak dvorce měly až démonickou barvu a všude kolem bylo zvláštní ticho. Přitom jen kousek odtud žila Praha naplno a tam bylo slyšet jen údery míčků, struny raket a někdy výkřik marnosti nadšeného tenisového rekreanta, když se mu něco nepodařilo. Byl to opravdu ostrov v miliónovém městě. Musím se ale přiznat, že jsem ještě předtím strávil hodně času na štvanické plovárně. Odtud jsou mé první obrazy."

Někdo se nyní může zeptat - proč jste nechodil na fotbalové stadióny?

„Tenis mě lákal i tím, že měl dříve příchuť určité uzavřenosti. Já ale nechodil na žádný sport, třebaže jsem jako kluk hodně sportoval. Maminka ze mě chtěla mít volejbalistu, ten jsem hrál na Spartě, pak jsem běhal za Slávii v Edenu, potom přišly mé vodácké roky, jezdil jsem na kajaku, děda byl Podskalák a tak jsme měli k vodě blízko. Když jsem ale nastoupil do odborného polygrafického učiliště a přišel do jiného prostředí, se sportem byl konec. Začali jsme si hrát na umělce, ale to už je jiný příběh...Navíc se mi zdálo, že ten sport, ten který jsem se snažil dříve dělat já, měl úplně jiného ducha, než ke kterému jsem začal tíhnout. Potvrdil jsem si to konečně i později. Maminka mé ženy pracovala na Zimním stadionu na Štvanici, tam byly k vidění nesplněné sny rodičů – děti v polospánku trénovaly v pět ráno, protože jejich tátové a mámy z nich chtěli mít mistry světa. V tenisu to asi někdy bylo podobné, ale přece jen se vše odehrávalo v jiné atmosféře a v jiných kulisách. Táta Navrátil si za sebe na motorku posadil Martinu, přivázal ji páskem a jeli na turnaj. Samozřejmě i on se musel strašně obětovat, ale tehdy ten tenis byl tak trošku stranou. Lidi chtěli vidět mistry světa v hokeji, vítězit fotbalisty, těm fandila veřejnost."

> Když jsem šel v noci domů, tak dvorce měly až démonickou barvu a všude kolem bylo zvláštní ticho.

Co pro vás znamenala Štvanice a její tenis?

„Zaprvé stipendium na obraz Štvanice od tehdejšího Svazu výtvarných umělců – a to jsem nebyl členem – jednalo se o tři tisíce korun, v roce 1979 to byly pro mě závratné peníze a nakonec ho koupilo tehdejší Ministerstvo kultury. (V tý době to musel bejt docela slušný úlet). Pak se mi to podařilo ještě v roce 1985 na výstavě U Hybernů Vyznání životu a míru, kde vystavili můj velký obraz Bourání kolotoče, visel hned vedle Jirky Andrleho, do Jízdárny se už ale nedostal. Štvanice? Vždycky přitahovala její atmosféra, ta mě nutila, abych se tam vracel. Tenis pak do všeho zákonitě vstoupil. Mnozí z těch, kteří se chodili na plovárnu opalovat či hrát nohejbal, se pak zastavili ve štvanické klubovně a jinde jsem nemohl skončit ani já. Samozřejmě, to už byla éra Kodeše a dalších velkých hráčů, ale musím se přiznat, že mně vždycky více přitahovali ti bezejmenní, ze kterých jasně vyzařovala tenisová radost.. Vím, pot, dřina a slzy k velkému tenisu patří, ale já v něm hledal vždycky pohodu, džentlmeny, kteří se za tvrdý úder spíš omluví, než aby se z něj radovali. Samozřejmě, bylo a je to všechno jinak, ale takový byl prostě můj pohled na tenisový svět. Spíše hledání klidu a pohody. Dneska se tomu sice říká relaxace, dříve mi to připadalo jako

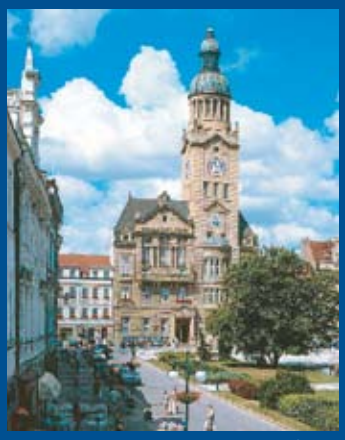

radnice

orloj prostějovské radnice

prostějovské náměstí v roce 1914

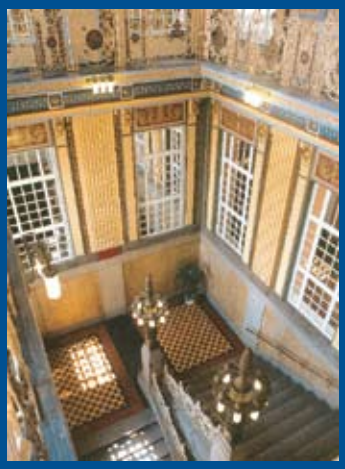

schodiště radnice

obřadní síň

Národní dům

Město Prostějov je součástí Olomouckého kraje. Leží v severní části Hornomoravského úvalu, na úpatí Prostějovské pahorkatiny, ve východní části České republiky. Ze západní strany se zvedá Drahanská vrchovina. Město leží v nížině s malými výškovými rozdíly. Nejnižší a nejvyšší body jsou v nadmořské výšce 212 a 262 metrů.

Do dějin vstupuje v roce 1141 jako nevelká osada Prostějovice. Svůj název odvozuje od historicky doloženého velmože Prostěje. První zmínky o Prostějovu, který bývá někdy nazýván Hanáckým Jeruzalémem, jsou z první poloviny 12. století. Dnešní historické jádro města je vyhlášenou památkovou zónou.

Jednou z nejstarších dochovaných památek v Prostějově je kostel Povýšení sv. Kříže, který byl postaven koncem 14. století na místě původního augustiniánského kláštera. K dalším pamětihodnostem patří prostějovský zámek na Pernštýnském náměstí dokončený v první polovině 16. století v renesančním stylu a přestavovaný počátkem 20. století. Upoutá bohatě zdobeným portálem od vlašského stavitele Kašpara Cunea. Sgrafitová výzdoba kolem zámku byla vytvořena grafikem Jano Kohlerem. Na vstupním průčelí se nachází i známá věta: „Hanák tade bode do skonání světa....“ Renesanční architekturu vlašských stavitelů z 20. a 30. let 16. století připomíná budova staré radnice. Stavba byla ukončena vsazením pozoruhodného portálu s městským znakem roku 1538. Nyní slouží jako Muzeum Prostějovska. Hlavním kulturním a společenským centrem a současně jednou z architektonických dominant Prostějova je Národní dům, významná kulturní památka České republiky. Byl postaven v letech 1905 - 1907 podle návrhu architekta Jana Kotěry, profesora UMPRUM v Praze a předního představitele české secese. Na výzdobě Národního domu se vedle Jana Kotěry podíleli malíř František Kysela a sochaři Stanislav Sucharda a Karel Petr. Středu města dominuje budova nové radnice postavená v letech 1911 - 1914 podle návrhu prof. K. H. Kepky na místě bývalých vojenských kasáren. Budova je postavena ve slohu zvaném historismus s prvky secese v interiéru. Celé průčelí má sochařsko - uměleckou výzdobu zhotovenou Vl. Pleským. Na pravé straně je umístěn reliéf stavitele Matěje Rejska vytvořený Janem Třískou, na levé potom reliéf akademického sochaře Bohumila Teplého věnovaný filozofovi Edmundu Husserlovi. Z dalších architektonických památek nelze opomenout Morový sloup se sochou P. Marie, který pochází z roku 1714 a je dílem neznámého autora, barokní kostel sv. Jana Nepomuckého, farní kostel sv. Petra a Pavla a kostel sv. Cyrila a Metoděje.

Město však nežije jen historií. V první polovině května se do Prostějova sjíždějí milovníci tance na Diskodrom, v červnu se již tradičně koná Wolkrův Prostějov – celostátní festival poezie, každou první srpnovou sobotu je v zahradní restauraci Národního domu zahájeno Mezinárodní sochařské sympozium a v září ožívá střed města Prostějovskými hanáckými slavnostmi. Jedná se o jednu z největších republikových přehlídek dětských a dospělých hanáckých národopisných souborů spojenou s lidovým řemeslnickým jarmarkem.

Město a jeho okolí je ideálním místem pro cykloturistiku. Prostějovem navíc prochází i mezinárodní cyklotrasa „Jantarová stezka“. K aktivními odpočinku i relaxaci slouží Kolářovy sady v centru města, lesopark Hloučela, víceúčelová sportovní hala, celá řada tenisových areálů, bowlingová herna, hala pro squash, městské lázně, horolezecká stěna a sportovní areály u škol, které jsou volně přístupné široké veřejnosti.

Kontakty: www.mestopv.cz, e-mail: informace@mestopv.cz,
telefon: 582 329 722, 582 329 723, fax: 582 342 338.

„Někdo může říci jenom: „Tenis." Jiný: „Golf." Ale pod vším je Bíma sdělení, že ráj existuje, určitě někde je. Dosáhnout ho snad není možné, ale hlavně o to nevzdat to a neuložit si dobrovolnou slepotu. Proto Bímova vysoká tmavá noční nebe nikdy nikde nebudou končit a jeho žhavé slunce nikdy nepřestane prosvětlovat širou letní krajinu."

Pavel Kosatík, 2008

S Václavem Klausem a Milanem Velkem v Lánech

Se ženou Jarmilou

Se synem Tomášem

utíkání z určité kancelářské šedi, ale nakonec – to rekreační hraní je úplně stejné. Záleží na tom, co si kdo od tenisu slibuje. I na té nejnižší úrovni se ale můžete rvát - a nejen v tenisu... A pak se mi na všem nejvíce líbily ty konce - když si lidé sedli, dali si dobrou kávu, panáka, samozřejmě si pořád připomínali, že udělali něco pro své zdraví, ale mám dojem, že je nejvíce uzdravovala ta pohoda."

Kdo vás přivedl k malbě?

„Na začátku bych chtěl říct, že jsem měl vynikající rodiče, dali mi volnost. Dětství jsem prožil na Karláku, ten ale vypadal úplně jinak. Žitná ulice skoro prázdná, jednou začas tudy projel trolejbus, auta žádný a tak jsme měli uprostřed města zvláštní pocit volnosti. Václavák byl pro mě tehdy střed světa, spousta lidí, pěkný ženský a pivo v bufetech Metro a Koruna. Výčepáci se mě na občanku nikdy neptali, kupoval jsem pivo i dalším klukům a zvracívali jsme až u nás na Karláku. Styděli jsme se, schovávali za stromy, lítaly z nás piva a topinky, první cigára a panáky zednické pálenky. Do dospělosti se má asi doklopýtat a mně se to podařilo. Ke kumštu mě vedl otec a jeho přátelé, odmalička jsem měl vztah k umění, otec sbíral obrazy, grafiku a tisky. Jako kluk jsem se seznámil se spoustou umělců, chodil jsem s tátou na výstavy. Byl hrozně pracovitý, konečně živnostníci tenkrát takoví být museli a nakonec skončil v ateliérech Jiřího Trnky. Napřed ale měl firmu na umělecké osvětlení, v ní dva výtvarníky a navíc v krámu prodávala maminka, kterou si pak tatínek vzal. A když jsem se pak začas seznámil s vynikajícím kumštýřem Lieslerem, tak mi tatínek povídal, že ho dobře zná. Chodil si totiž k němu do krámu kupovat žárovky, ale spíše tehdy chodil za maminkou a táta - ještě svobodný - to těžce snášel. Liesler samozřejmě nosil mamince grafiku a to tátu tak rozčílilo, že jednu rozřezal a pak mu do nich balil žárovky... Tím Liesler u něj skončil...

Kdo vás nejvíce ovlivnil?

„Žili jsme tak, jak se žít dalo, ta doba se ani jinak žít nedala. Měli jsme svůj rock and roll, poslouchali jsme Billa Haleyho, byl tu najednou Elvis Presley se svým hitem Heartbreak Hotel, chodili jsme do Violy, Sluníčka, Klubu novinářů, Reduty, poslouchali jsme Olympic, scházeli jsme se v dobrých hospodách, kde jsem vždycky našel nějakou spřízněnou duši. Bylo tu dost dobrých výstav, vycházely výborné knihy a náš film znal celý svět. Na dobré filmy se chodilo zásadně v noci a z nočního představení na dobrou kořalku. Žili jsme si své životy a hlavně – jen a jen podle sebe... Nemám proto rád, když se najednou všichni rádoby pasují do rolí jakýchsi revolucionářů a spasitelů. V každém případě mě Praha tehdy oslňovala. Vyráželi jsme na Národní do Vagónu, chodili na čumendu k Ježíškovi, do bistra, co tam nyní stojí TESCO, do Carrioky jsme se chodili dívat na baletky a snili jsme zvláštní příběhy. Pak přišel Semafor, v Lucerně Nocturné, Gregory Corso. Nedá se zapomenout na vypité flašky vodky s americkým básníkem Allenem Ginsbergem ve Viole, ten tam snad bydlel, potkávali jsme se tam i s mladým básníkem Václavem Hrabětem, co se pak nešťastnou náhodou otrávil v bytě na Jánském vršku, když se vracel z jedné pařby s Ginsbergem. Bylo mi tehdy devatenáct, mohli jsme pít celé noci, Ginsberg byl vyhoštěný z Kuby a v pětašedesátém byl v Praze vyhlášen Králem majálesu. Nedovedete si představit, co to pro nás bylo! Duchovní guru odbojného mladého proudu intelektuálů, z Kolumbijské univerzity ho vyhodili pro drogy a sex, tak tenhle démon nám lil ve Viole rozumy do hlavy. Sbírka Kvílení mu v pětapadesátém přinesla soudní proces za šíření pornografie, bylo to pro nás něco nového, zvláštního. Pamatuji si, když jsem v roce 1997 uslyšel zprávu, že Ginsberga srazila rakovina, zemřela ve mně i tahle – na tu dobu omamná a vzrušivá část mého života. A pak tu byl samozřejmě nezapomenutelný ateliér v ulici V Kolkovně, dnes je to ulice nejdražších barů v Praze, tehdy to bylo místo, které mi v mnoha směrech vyhovovalo. Kolkovna žila poklidným životem, který byl v mnohém až starosvětský. V okolí se lidé znali, zvláště štamgasti zdejších hospůdek, všude bylo odtud blízko. Kolem sídlila řada redakcí novin i nakladatelství, se kterými jsem už tehdy spolupracoval. Ateliér byl v přízemí, takže kamarádům stačilo jen zabouchat na okno a nedalo moc práce mě přemluvit, abychom si zašli „na jedno". A to mohla být moje zkáza. Musel jsem pryč a zmizel jsem v domě v Letech u Prahy. To bylo jedno z mých nejlepších životních rozhodnutí."

Ke kumštu mě vedl otec a jeho přátelé, odmalička jsem měl vztah k umění.

Podle svých možností kupoval tatínek obrazy, ale hlavně jsme doma měli obrovskou knihovnu. Už tehdy mě chytly výpravné ilustrace a moc jsem chtěl malovat. Když pak tátovi sebrali krám, tak maminka šla dělat uklizečku do Army a táta do Rustonky na koleje. Stejně ale nakonec skončil u filmu a tam se setkal s Trnkou. I on byl totiž dříve jeho zákazníkem... Chodil jsem za tátou do ateliérů, poznával zajímavé lidi a hlavně neopakovatelnou volnost kumštu. Tehdy jsem si ale moc nepřipouštěl, že je to především obrovská práce. Když mě pak nevzali na grafickou školu, Trnka mu doporučil, ať jdu na polygrafické učiliště.I tam jsem zažil fantastickou dobu. Šedesátá léta měla navíc neopakovatelnou atmosféru, ze které čerpám dodnes. Film, divadlo, výtvarné umění, hudba, literatura - všechno mělo obrovskou volnost."

Vyučil se tiskařem a pak už si hledal cestu sám. Užitá grafika, kresba, ilustrace, suchá jehla, začal se věnovat litografii a olejomalbě. Dělal plakáty pro zpěváky a skupiny, třeba pro Samuels, Flamengo, Petra Spáleného a Apollobeat, Viktora Sodomu a Go-go Girls, Milana Drobného a jeho New Forces, také pro bigbeatový stánek Arena i pro Smetáčkovce... Ve stejné době si také zkusil udělat pár gramofonových obalů, pro Artii Traditional Jazz studia Pavla Smetáčka, se kterým potom nadále spolupracoval... V těch letech 1971 až 1974 dokonce psal reklamy pro různé firmy na stadionech. Něco podobného pak dělal i pro velké veletrhy a nejrůznější expozice, například pro firmy Kovo, Plzeňský Prazdroj a Coca Colu. Velice brzy začal pracovat *„na volné noze“*.

„Nejdůležitější bylo sehnat razítko do občanky, aby tam bylo napsáno – svobodné povolání. Víte, ono to dnes mnoha lidem nic neřekne, žádná tahle razítka k životu nepotřebujeme, tehdy však byla rozhodující. Pak už jste prostě mohli tapetovat, natírat, lepit fotky, pracovat na veletrzích, rozkreslovat obrovské výstavní nápisy a hesla, dostali jste práci na veletrzích – např. na Floře Olomouc, Země živitelce, Módě Liberec a na mnoha dalších. Začal jsem pracovat u tehdejšího podniku Sportpropag, tapetoval jsem, maloval písmena, nic jiného mi nezbývalo. Maloval jsem reklamy, transparenty, ale stále jsem věřil, že se jednou dostanu k tomu svému. A kdyby se u tehdejších výstav FLORA Olomouc dělaly dlouhé titulky jako teď u slavných amerických bijáků, tak by někde úplně vzadu bylo napsáno - Lepení tapet a malování písmem: Tomáš Bím. V téhle branži jsem byl dobrých deset let a musím přiznat, že jsem se tam taky hodně naučil. Ke konci už bylo dost firem, kterým jsem dělal grafické návrhy výstavních stánků či reklam. Byl o nás zájem, proti tehdejším státním podnikům a výrobním družstvům jsme dělali mnohem rychleji. A tak nás stále přemlouvali, abychom dělali pod jejich hlavičkou... Samozřejmě jsme také museli odevzdávat desátky. Dobrá práce, dobrý výdělek, větší desátek. Dělá se to ještě dnes, nic nového... A pak - jako vyučený tiskař jsem také dokonale poznal filozofii barev a to mi pak určitě pomohlo při mých prvních litografiích. A když jsem cítil, že bych se mohl svým malováním živit, šel jsem svou cestou.“

Jste samouk. Jakou jste měl mezi kuštýři pozici?

„Hned na začátku bych chtěl říct, že jsem se nikdy necítil - umělcem, jak se často vznešeně říká. Už si nevzpomínám, ve které návštěvní knize a kdo mi to napsal, ale jednou jsem si v ní přečetl tuhle větu: „Venku prší, přišel jsem na výstavu a měl jsem blbou náladu, prostě – den blbec. Teď odcházím a je mi fajn.“ Pěkná věta, že? Věřte, nedá se na ni zapomenout a taky ji nikdy zapomenout nechci! A jak jsem se před lety cítil jako samouk? Špatně! Pořád jsem měl na talíři, že nemám odpovídající výtvarné vzdělání. Jako bych pořád slyšel - co se mezi nás tlačí? Prostě jsem neměl za jménem, že jsem vystudoval u toho či onoho profesora. Když zavřu oči, tak v duchu vidím ty dotazníky a v nich kolonku - vzdělání. Ne, pane Bím, vy u nás výstavu mít nemůžete, máme stejně plno, říkali mi mnozí galeristé, usmívali se a já dobře věděl, že prostě nemám šanci. V pětasedmdesátém jsem se ale seznámil s Jardou Černým a ten mi domluvil první výstavy mimo Prahu a pak v pražské Michalské ulici. Tehdy jsem se pomalu začal škrábat nahoru.“

Chodil jsem za tátou do ateliérů, poznával zajímavé lidi a hlavně neopakovatelnou volnost kumštu. Tehdy jsem si ale moc nepřipouštěl, že je to především obrovská práce.

Vaše obrazy a grafiky z tenisového prostředí přinášejí dokonalou atmosféru tiché pohody, i když oba dobře víme, že tenis má v sobě hodně dravosti.

„Já to vždycky takhle viděl, ale je mi jasné, že to bez síly nejde, že se ten druhý musí srazit na kolena, aby jeden mohl vyhrát. Jde navíc o velké peníze, slávu, vidí to celý svět. Už jsem ale řekl, není to jen v tenise, poslední léta tuhle filozofii dravosti obnažily úplně donaha. Takhle to prostě je. Ale myslím si, že si můžeme v téhle dravé době dovolit ten přepych a vybírat si z tenisu především jeho pohodu. Nedávno jsem viděl nádherný film o tenisové historii, dlouhé sukně, dlouhé kalhoty, žádné moderní rakety a tvrdé servisy. V hledišti galantní obecenstvo, musela to být nádherná doba. A věřte, je stále hodně lidí, kterým se tenhle pohled na tenis líbí. Kdybych se díval na svět tenisu dnešníma očima, tak bych musel malovat obrazy jako Rittstein - rozpolcené osobnosti, figury a dlouhýma natrženýma rukama, strhané grimasy. Ve velkém sportu moc pohody není...“

Vyniknout ve sportu i v kumštu chce jistě velké odříkání, i když určitě v jiných rovinách.

„Všude dneska slyšíte, co všechno musí prvotřídní sportovec pro úspěch obětovat, že se mu

„Jak maluji? To je jako by se mě někdo zeptal – jak se vaří guláš nebo drštková polívka. Všechno má svůj recept, i kumštýři ho mají a pak – většinou nemaluji na zakázku, mám v sobě jakousi vnitřní tvůrčí svobodu a to je pocit, který bych přál každému – být svobodný, podle toho žít! Když už dělám na zakázku, například plakáty, knižní ilustrace nebo ilustrace povídek, to je pak něco jiného. To jde spíš o užitou grafiku. Co se týká techniky, s oblibou ji střídám. Dělám litografii, i když na druhé straně jsem v poslední době hodně maloval. A kdybych měl připomenout některé mé práce na zakázku z poslední doby – tak to bylo několik obrazů pro O2, dříve SAZKA Arénu či pro Park Holiday v Praze-Benicích. Tohle bylo na přání architekta a ve spolupráci s ním. Rád přiznávám, že z mnohametrových nástěnných obrazů v Benicích mám docela dobrý pocit...“

Tomáš Bím, 2007

„Je to už hodně dlouho, byl jsem u Tomáše na návštěvě. Pod stolem polehávali dva nádherní labradoři a on si posteskl, že mu doktoři zakazují připíjet si s druhými na zdraví. A když šel dělat kafe, které prý taky moc nesmí, udělal jsem pár kroků a zůstal stát vprostřed jeho ateliéru. Ze zdí ke mně z barevných krajin přicházely kouzelné tenisové příběhy, v duchu jsem se procházel po nádherných golfových greenech či vystupoval ze starého buika na americké longway, brouzdal se na jeho vyhřátých plážích. Svět Tomáše Bíma má zvláštní kouzlo a jsem rád, že jsem do něj mohl vstoupit."

Miroslav Černošek, 1998

věnuje čtyřiadvacet hodin denně. Samozřejmě, někdy se dá i kumšt vydřít, ale v umění máte pořád šanci hledat, vzít gumu a namalovat to jinak, v tenise či v jiném sportu ne. Tam se jednou rozhodnete, že to zahrajete právě takhle a není návratu. Mám rád ten pocit, když si hraji s námětem, když hledám jeho nejlepší vyjádření. Je to taky někdy utrpení, ale myslím si, že tohle mé snažení je přece jen jiné, než trápení těch, kteří hrají nekonečné maratóny na antuce. Já mám navíc možnost položit tužku či štětec a jít na panáka, oni ne. Neříkám, že nechci vyhrávat, chci, ale já jdu po jiných pěšinách než sportovci."

Loni na podzim se otevíral v Bruselu Český dům. V jeho prostorách jste při této příležitosti měl jako první výstavu.

„Byla to pro mě velká čest a pocta. Součástí slavnostního otevření Českého domu a galerie, která k němu patří, byla má výstava. Bylo tam spousty diplomatů, kulturních atašé, byla tam naše politická reprezentace, např. K. Schwarzenberg, A. Vondra, K. Bendl, kurátorem výstavy byl profesor František Dvořák, se kterým jsme vybírali, co by tam mělo být. Jeho názoru si vážím, jím vybrané velkoplošné obrazy jakoby byly v bruselské galerii odnepaměti. Pan profesor o mně napsal dvě monografie, uvedl několik výstav, otvíral i tu v Bruselu, znovu opakuji – byla to pro mě velká čest a pocta."

Ve vašich obrazech je častým motivem voda. Máte k ní nějaký specifický vztah?

„Vodu miluji, i když jsem poznal, že je horší než oheň. Jeden z prvních ateliérů jsem měl v Novomlýnské ulici na Starém Městě Pražském asi sto metů od Vltavy, současný ateliér v Českém Krumlově je padesát metrů od Vltavy a v Letech u Prahy, kde bydlím, nám zahrada končí u Berounky. Tak co bych si víc mohl přát? U vody je krásně, ale nesmíte ji mít dva a půl metru v baráku. I tuhle spoušť jsem už vodě odpustil, i když mi vzala všechnu grafiku do roku 2002."

Kam jste tehdy odvezl své obrazy?

„Nikam, nestěhoval jsem nic, ani do patra. Místní mi tvrdili, že až k nám voda nepřijde, nikdy tady prý nebyla, a když ano, tak maximálně třicet čísel, že maximálně budu ťapkat ve vodě. Takže tady všechno zůstalo. Ve finále jsem měl v baráku dva metry vody. Grafiky, fotografie, knihy a veškerý archiv zmizel. Obrazy se daly vyčistit, opravit, protože byly většinou akrylové. Hlavně byly jinde, tady dole v ateliéru byla především grafika. Obrazy se tedy tolik neponičily. Ale jak jsem řekl – grafika, fotografie, knihy do roku 2002 a kompletní archiv, to prostě zmizelo. Těžko se mi o té době hovoří a když si někdo přijde pro starší grafiku, tak říkám, že je v Hamburku. Mnozí si myslí, že tam mám výstavu... Kamarádi mi sice říkají, že mé grafiky nyní stoupnou hodně v ceně, ale to je slabá útěcha. Dobře vím, že některé věci i pocity se prostě nedají zopakovat – a atmosféra, ve které jsem grafiky dělal, se už nikdy nevrátí. Voda mi vzala kus života, konec, nechci se o tom dál bavit."

Považujete reklamu za umění?

„Ano. Když se podíváte do minulosti, tak v ní najdete hodně lidí, kteří to dokázali. Řeknu jen tři jména – Henri de Toulouse-Lautrec, jeho reklamní dámy z roku 1893 jsou vystaveny Muzeu moderního umění v New Yorku, plakáty Alfonse Muchy snad nemusím připomínat a třetí jméno Andy Warhol. Ano, to byl galakumšt."

Svého času byl velmi kritizován Jiří Suchý za to, že své jméno a tvář *„klasika"* propůjčil reklamě na prací prášek. Co vy soudíte o reklamě? Smí se umělec, jak někteří říkají, *„zpronevěřit svému poslání"*?

„Na začátku bych chtěl říct, že si pana Suchého strašně vážím, zapsal se do duší nás - tehdy mladých – jako nikdo. Jeho Pramínek vlasů či Klokočí už bude v nás všech do skonání světa. A jeho reklama? Podívejte se do historie světového filmu a najdete tam herce, kteří děkovali Pánu Bohu při přebírání Oscara a na kontě měli více peněz za propagaci kečupů a omáček než za hlavní či vedlejší roli ve vyznamenaném filmu. Kdyby nebylo Rudolfů II. a všelijakých dalších mecenášů, nemělo by v mnohých světových obrazárnách co viset. Navíc Jiří Suchý dal vydělané peníze do svého filmu, který si mohl natočit tak, že mu do toho nikdo nemluvil. I o mně mnozí utrousili, že mé grafiky či obrazy jsou někdy až - moc líbivé, že nadbíhají komerci, ale závistivce moc neposlouchám... Když jsem byl v Paříži, tak jsem se potkal s malířem, který neprodával a tak chodil mýt nádobí, aby měl na barvy. Jeho nikdo neznal, nenabídl mu štěk v reklamě a tak musel každý večer ke škopku. Pan Suchý je ale třída a proto dostal tuhle velkorysou nabídku. Vzal ji, aby měl na svůj film. A navíc - na reklamu pana Suchého a jím propagovaný prací prášek si začas nikdo nevzpomene, ale jeho Jonáš tu bude s námi pořád."

Říká se, že za každým kopcem je další vrchol a věřím, že mě čeká ještě hodně krásného.

Často se v posledních letech diskutuje téma - kultura a tržní ekonomika.

„Já tyhle debaty nemám moc rád. Co je to vlastně kumšt? Neustálý boj o lidské vědomí. Vždycky jsem chtěl dělat lidem radost a věřím, že hlavně kvůli tomu si kupují mé obrazy a grafiky. Chtějí je proto, že se na ně budou dívat celý život. I když budou umírat nebo jim bude utíkat žena. Musíte být prostě dobrý, aby si vás někdo chtěl koupit, musíte hrát takové divadlo, aby

bylo plno a stály se fronty na lístky. Je sice pravdou, že některé kulturní stánky se bez státní podpory jen těžko obejdou, ale neměl by to být recept na přežití. Na druhé straně si připomeňme, že bez některých velkých firem by se neuskutečnily prestižní výstavy, festivaly či rockové koncerty. A nezapomínejme, že v halách největších tabákových firem viselo poprvé tehdy odmítané nové mladé umění. Když by u nás opravdu fungovala vyspělá tržní ekonomika a s ní spojená daňová pravidla, tak by navíc stát nemusel tolik sahat do kasy."

A co vaše cesty?

„Vždycky jsem věděl, že musím do Paříže. To město každého poznamená a kdo to má v sobě, tak ho ta nádherná atmosféra doslova poleje živou vodou. A vůbec nyní nejde jen o cestu po schodech nahoru k Sacré-Coeur, abyste se pak procházeli uličkami Montmartru... Když jsem přijel poprvé do Paříže, měl jsem z ní takový zvláštní pocit. Moc jsem o tom městě předtím četl a prohlédl si nespočet obrazových publikací a najednou jsem cítil, jakobych v tom městě několikrát byl, že jsem třeba už seděl v kavárně v Saint-Germain, kde pobýval Tristan Tzara, zakladatel dadaismu, který měl bořit úplně všechno a postavit kušt naruby. I já jsem takhle mockrát přemýšlel... Možná, že jsem byl Paříži dost pozdě, ale na druhé straně jsem to všechno zažíval už v jiné době a - svobodně. Nebyl problém sedět na Montmartru do rána, popíjet syté červené a čekat na východ slunce. Pak třeba klopýtavě jít dolů od katedrály Sacré-Coeur, překračovat spící tuláky a opravdu polykat zvláštní atmosféru, která se nedá zažít nikde jinde. Bylo nádherné projít se po bulváru Clichy a vzpomenout si na „Tiché dny v Clichy" od Henry Millera. Bez problémů jsem si koupil lístek do Olympie, už ani nevím, kdo tam tehdy vstupoval, ale já v duchu slyšel Edith Piaf, jejíž desky jsem jako mladý kluk tak rád poslouchal. A co takový Johnny Hallyday? Ten srovnal Olympii málem do třísek... Všechny velké věci se opravdu tvoří v bolestech a ani ti kumštýři to v Pažíři neměli jednoduché... Jedno jsem jim ale vždycky záviděl - žili ve městě, které vás doslova nese na oblacích. V Londýně jsem byl dřív, v pětaosmdesátém, to bylo spíše smutné, protože jsem neměl dost peněz a nemám rád, když sedíte v pivnici a bojíte se dopít pivo jen proto, že na další už nemáte... Byl jsem tam ale tehdy s výtvarníky, vedl nás profesor Dvořák, ten sice připravil nádherné návštěvy galerií, ale když nejste v pohodě, tak vás mnohdy ani sebekrásnější kumšt neosloví... Ale já se snažil všechno oběhnout, byly tam k vidění zajímavé věci, ke kterým jsem se u nás nemohl dostat. Devatenácté století jsme ale měli v našich obrazárnách lepší... A pak mě nadchla londýnská architektura, spojení starého s novým, jakoby tam nic nebourali a jen hledali možnost, jak dát všemu nádherný ústrojný řád."

A New York?

„Tohle město nepředstavitelně miluju, žije čtyřiadvacet hodin denně a když jste tam, tak ve vteřině poznáte, že se nikdy neubírá ke spánku a taky se nemusí probouzet. New York - to je neustále vzrušení, rození a umírání, hledání nového. Zdálo se mi, že mě hektičnost toho města úplně pohltila, že něco nestíhám, ztrácím, měl bych popoběhnout, abych všechno stačil. Ale okamžitě mě město také oslovilo obrovskou tolerancí, lidé jsou zvláštním způsobem bezstarostní, ne, nejsou šediví, jsou barevní. Nic nebyl problém. Někdo šel bos, jiný zase měl jednu botu. A taky jsem poznal, že se i na kumšt dívají jako na práci, že to někdo musel vymyslet a tohle Amerika umí ocenit. Samozřejmě, setkáte se tam s mnohem větším uměleckým spektrem, Amerika je velká a umí i šířeji otevřít náruč pro všechny a všechno. Pro chudáky, kteří přespávají v krabicích či pro byznysmeny, kteří se tváří, že se před chvíli pokusili zachránit svět. Z Muzea moderního umění jsem si přivezl - skleněný objekt od Poettnora a africkou masku. V té době se v New Yorku konala obrovská souborná Picassova výstava a před vchodem do Muzea prodávali černoši právě tyhle masky. Krátce předtím jsem viděl Picassovy grafiky masek a jednu z nich mám nyní doma v Letech. Byl jsem pak ještě v Las Vegas, v Kalifornii a na Havaji, ale to už všechno dýchá jinak než New York. Je to fantastické město a jsem šťastný, že mě tam pravidelně provází můj přítel Laco Déczi, slavný světový trumpetista a fantastický jazzman, který tam žije."

Jak se cítíte?

„Říká se, že za každým kopcem je další vrchol a věřím, že mě čeká ještě hodně krásného. A taky se mi zdá, že pořád jdu po cestě, kterou jsem si před časem vybral a doufal jsem, že bude dobrá. A hlavně - ještě nevidím na její konec. Nestydím se také přiznat, že jsem z té cesty taky mockrát sešel, neměl jsem sílu a nebyl jsem v těch chvílích nejpilnější, ale pořád ta cesta měla směr. Co času jsem jen proseděl v hospodách... Tam jsem se vždycky po několika pivech cítil velkým umělcem, na kterého nikdo nemá a když jsme tehdy měli na kořalku, tak jsme v našich debatách poráželi všechen kumšt, co byl tehdy na světě. Předváděli jsme se před holkama, scházeli se v hospodě U parlamentu, všichni jsme věřili, že máme talent a hlavně, že všechno přijde - samo. Ono to ale nepřicházelo... Tehdy jsme si prostě nechtěli připustit, že všechno je - o práci."

Měl jste ve svém životě tvůrčí krizi?

„Kdo říká, že ne, ten lže."

TOMÁŠ BÍM • nar. 12. 11. 1946 v Praze • studia: Odborné polygrafické učiliště, knihtisk, 1962, 1965, soukromá • stipendia: Kunstverein Osnabrück e. V., SRN, 1983 • členství ve spolcích: SČVU HOLLAR,1989 • zaměření tvorby: magický realizmus (prof. F. Dvořák), američtí precizionisti • účastník stovek výstav doma i v zahraničí • ilustrace knih a časopisů, tvorba plakátů a drobných grafik • studijní pobyty v Anglii, Francii, Holandsku, Itálii, Německu, Španělsku, Thajsku, USA aj. • zastoupen v galeriích, muzeích a soukromých sbírkách po celém světě • žije a pracuje: Lety u Prahy, Na Víru 79; Český Krumlov, Široká 47; Galerie TOMÁŠ BÍM, Elvis Presley Blv., Na Víru 447, 252 29 Lety u Prahy, Praha západ.

S Milanem Velkem

Karel Schwarzenberg a František Dvořák

Žena Jarmila u grafik, které zničily povodně, 2002

Křest knihy II. Inventura, s Miroslavem Černoškem, Karlštejn, 1999

TK PLUS & APLAUS 2008

Komedii Libertin pražského divadla Rokoko vybrali diváci jako nejúspěšnější představení přehlídky Aplaus 2008. Šek z rukou ředitelky městského divadla Aleny Spurné převzal Jiří Štěpnička, uprostřed moderátor Petr Salava, vlevo starosta Jan Tesař.

Dokonalá nabídka skvělého divadla

***„Patří k naší firemní filozofii, že chceme do regionu přivést významné kulturní události a jsme rádi, že se nám to daří. V nedávné době jsme měli příležitost podílet se na oslavách a doprovodných akcích slavného výročí 100 let Národního domu v Prostějově a při následných debatách jsme s vedením divadla přemýšleli o tom, jak bychom krásně zrenovovaný secesní stánek dále využili a přišli jsme společně s myšlenkou – připravovat pravidelně divadelní matinné Aplaus, které nabídne špičkové hry z Prahy, Brna a Bratislavy,“* řiká jednatel TK PLUS Petr Chytil.**

„Sedli jsme ke společnému stolu s Mirkem Černoškem, Jiřím Vybíralem, v tu dobu ještě majitelem Hanáckých železáren, Petrem Bílkem, ředitelem Divadla Bolka Polívky, s paní Spurnou a Zelenou, ředitelkou a dramaturgyní prostějovského divadla. Přemýšleli jsme o pořádání nějaké prestižní akce v Městském divadle,“ dodává Petr Chytil. *„Divadelních přehlídek je u nás hodně, ale chtěli jsme se něčím odlišit, podle naší filozofie - být nejlepší. Proto jsme se rozhodli pro přehlídku toho nejlepšího, co nabízí česká a slovenská divadelní scéna. V této souvislosti musím moc poděkovat panu Jiřímu Vybíralovi, znalci a milovníkovi divadla, který se stal jedním z duchovních otců přehlídky a zároveň, mohu-li to tak nazvat, odborným poradcem. Tato přehlídka v žádném případě nechce konkurovat četným divadelním festivalům, které se v Česku konají.“*

Výběr představení si vzalo na starosti Městské divadlo v Prostějově, jeho ředitelka Alena Spurná a dramaturgyně Eva Zelená, společnost TK PLUS vše zabezpečila po stránce finanční a technické. Přehlídka v Městském divadle nabídla brněnské Divadlo Bolka Polívky s bratislavským Štúdiem L+S s inscenací Garderobiér, bratislavské Divadlo Aréna, které ve spolupráci s Činoherním klubem Praha nastudovalo představení Koza alebo Kto je Sylvia a pražské Divadlo Rokoko a jeho hru Libertin. Bolek Polívka, Milan Lasica, Emília Vášáryová, Juraj Kukura či Jiří Štěpnička, tato jména ozdobila první divadelní přehlídku APLAUS 2008. Všem ji bude také připomínat pamětní list z dílny předního českého grafika, malíře a sochaře Borise Jirků, který byl rovněž autorem loga, plakátu a pozvánky.

„U všech projektů, které pořádá TK PLUS, je vždycky soutěživý moment. Ten jsme dodrželi i tentokrát, diváci vždy po představení hlasovali a divadelní soubor, který získal největší „aplaus,“ obdržel od naší společnosti finanční cenu v hodnotě 30.000, druhý pak 20.000 a třetí 10.000 korun,“ konstatoval Petr Chytil. Největší APLAUS získala v prvním ročníku hra Divadla Rokoko, Praha, Erica Emmanuela Schmidta Libertin v hlavní roli s Jiřím Štěpničkou. Právě on dlouho zvažoval, zda na Hanou přijede, k vytvoření této role se herec Národního divadla Jiří Štěpnička po dlouhém přemlouvání uvolil jen s podmínkou, že v žádném případě nebude jezdit na zájezdy... *„Při osobním jednání se pan Štěpnička rozhodl pro jedinou výjimku a tou byl právě Prostějov,“* říkala před zahájením divadelní přehlídky ředitelka Městského divadla v Prostějově Alena Spurná. Je třeba také přidat, že část výtěžku ze vstupného šlo na podporu studentského divadla, ředitelka Alena Spurná a Miroslav Černošek předali šek Michalu Šmucrovi, řediteli Gymnázia Jiřího Wolkera pro Divadlo Point.

„Tak kvalitní přehlídku bychom nemohli uspořádat bez podpory marketingové agentury TK PLUS.“
Alena Spurná, ředitelka městského divadla v Prostějově

A jaká je perspektiva divadelního matinné APLAUS? *„Dohodli jsme se s Městským divadlem, že naše spolupráce bude tříletá. Takže naše společnost TK PLUS bude ještě stát za přehlídkami v letech 2009 a 2010, dá se říct, že již dnes začínáme pracovat na Aplausu 2009. Pevně věřím, že ředitelka Alena Spurná a zkušená dramaturgyně Eva Zelená opět přivedou do Prostějova vynikající herecké soubory a hvězdy. Potěšil nás velký divácký zájem. Jsme rádi, že opravdu přijely ty největší hvězdy, nikoliv alternující herci. Již teď se těšíme na další ročník!“* dodával Petr Chytil.

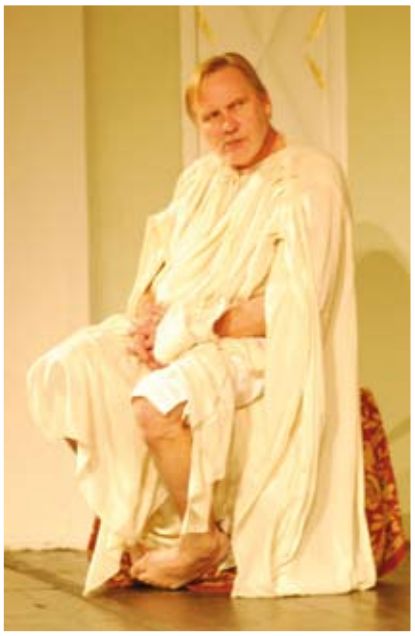

ENERGIE V KAŽDÉM POHYBU

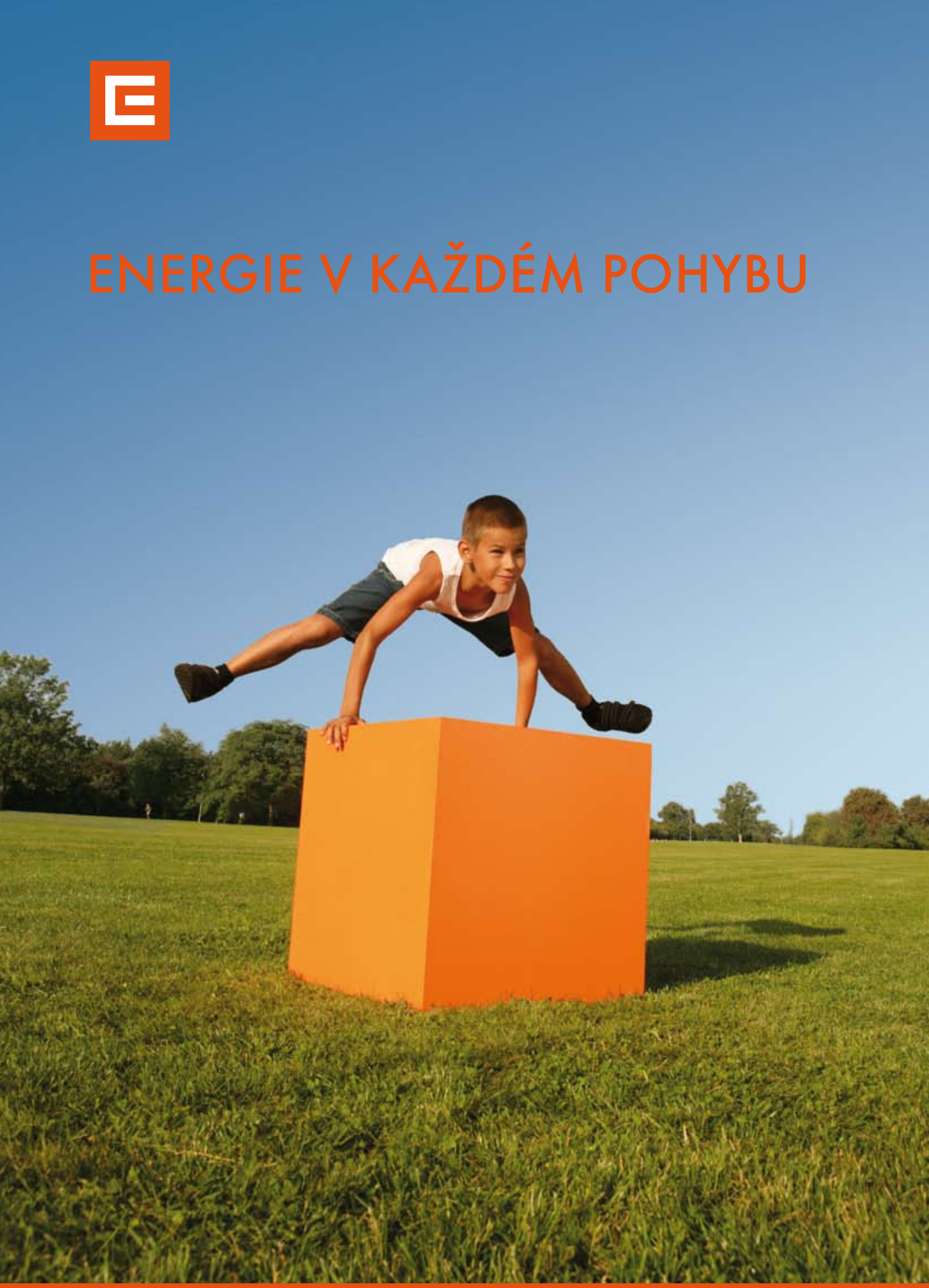

SKUPINA ČEZ

www.cez.cz

APLAUS 2008, divadelní přehlídka, Městské divadlo v Prostějově, říjen 2008

Ronald Harwood: GARDEROBIÉR

Divadlo Bolka Polívky, Štúdio L+S Bratislava

Bolek Polívka, Milan Lasica, Emília Vášáryová, Zdena Herfortová, Jitka Čvančarová/Lucie Gadžiová. Režie: Roman Polák.

(Divadlo na divadle. Hlavní postavou je garderobiér Norman, jenž už šestnáct let oddaně a s láskou, ale i ironií sobě vlastní pečuje o svého pána - egoistického, ale na druhou stranu i milého a šarmantního hlavního herce a principála, řečeného Sira. Děj se odehrává v jednom válečném dni roku 1942, kdy se divadelní soubor, vedený téměř despotickým principálem chystá na večerní představení Krále Leara, garderobiér Norman žehlí košile, půvabná Irene leští královskou korunu, vyčerpaný Sir je u konce svých sil. Venku padají bomby, občas vypne proud...)

Edward Albee: KOZA alebo KTO JE SYLVIA?

Divadlo Aréna Bratislava, Činoherní klub Praha

Juraj Kukura, Emília Vášáryová, Alexander Bárta, Peter Šimun. Režie: Martin Čičvák.

(E. Albee: „V podstatě není možné psát o ničem jiném než o životě, smrti, o lidech a ostatních zvířatech. A tak píšu o životě, smrti, lidech a ostatních zvířatech." Hra byla oceněná v Americe jako hra roku 2002. Emília Vášáryová a Juraj Kukura získali za herecké výkony v této hře představení cenu slovenské divadelní kritiky DOSKY 2004.)

Eric Emmanuel Schmitt: LIBERTIN (S morálkou v úzkých)

Divadlo Rokoko Praha

Jiří Štěpnička, Marcela Peňázová, Radka Fiedlerová, Monika Zoubková, Bára Poláková, Václav Chalupa. Režie: Jana Kališová.

(Brilantní francouzská komedie o tom, jak vidí lásku, vztahy, morálku a sex muži a jak ženy. Ani pro Denise Diderota není snadné napsat do Encyklopedie heslo o morálce, když ho při tom vyrušuje jedna žena za druhou...)

„Sport a umění k sobě velice úzce patří, mají k sobě blízko. Je to určitě i únik z přetechnizovaného světa, z uspěchaného života, kdy vás technika doslova sžírá. Umění patří k nejkrásnějším věcem života a je zcela zákonité, že i vrcholoví sportovci v něm hledají protipól svého snažení. Firma TK PLUS a její majitelé byli vždycky v této oblasti hodně velkorysí."

Jan Kukal, kurátor několika prostějovských výstav, 2001

Zlatý kanár

Šest trofejí do Prostějova!

Už to ani nikoho nepřekvapilo, TK AGROFERT Prostějov zcela jasně kraloval letošní anketě časopisu TENIS Zlatý kanár. Jak dopadla klubová statistika? TK AGROFERT Prostějov šest trofejí, I. ČLTK Praha dvě, TK NERIDÉ a CT Brno jedna. Ve statistice není započítána trofej pro Nejlepší tým, kterou získala daviscupová reprezentace ČR a v ní byl opět jasně zastoupen Prostějov! Navíc byla Cenou prezidenta ČTS oceněna Petra Píchalová-Langrová. *„Petra byla nejen vynikající tenistkou a dobrou fedcupovou kapitánkou, ale už deset let je ředitelkou všech velkých tenisových akcí v Prostějově. Po skončení aktivní činnosti se brzy vrátila do tenisového prostředí a je v něm hodně užitečná,“* říkal v Prostějově šéf českého tenisu Ivo Kaderka. Na pódium v přerovské hale šli v symbolickém drezu TK AGROFERT vedle Tomáše Berdycha, Petra Kvitová, Klára Kopřivová, Radim Urbánek, Lukáš Dlouhý a nehrají kapitán daviscupového týmu Jaroslav Navrátil.

Tomáš Berdych (TK AGROFERT Prostějov) už počtvrté přebíral nejprestižnější trofej Zlatý kanár, celkově v šestnáctileté historii ankety získal jedenáct individuálních trofejí. Hlavní trofej obhájil Tomáš zcela přesvědčivě, získal 144 hlasů, Radek Štěpánek 11, Petra Kvitová 3 hlasy, Iveta Benešová (I. ČLTK Praha) 2 hlasy. *„Ceny si nesmírně vážím, je to ocenění mé práce. Chtěl bych za to poděkovat rodičům i trenérům, kteří mě vedli,“* řekl na slavnostním ceremoniálu Berdych, jenž se v závěru sezony rozloučil s dlouholetým koučem Jaroslavem Navrátilem. *„Vděčím mu za čtyři Zlaté kanáry. Rád bych v budoucnu překonal Jiřího Nováka, ten jich má šest.“* A co říkal vítězství Berdycha v anketě Miroslav Černošek? *„Je to krásné, že Tomáš potvrzuje své postavení v českém tenise, na druhé straně by však bylo určitě lepší, kdyby hlavní trofej obhájil v mnohem větší konkurenci. Dívám se na to především z pohledu daviscupového týmu a všichni dobře víme, že máme problémy s třetím, čtvrtým hráčem. Když nebude jeden z dvojice Berdych, Štěpánek, tak Světová skupina bude bez nás.“*

Petra Kvitová šla na kanáří pódium potřetí, dvakrát byla vyhlášena Talentem roku v letech 2006 a 2007, letos převzala cenu Za nejkvalitnější postup na žebříčku WTA. Přitom do posledního sčítání byla ve hře i o titul Nejlepší česká hráčka, Iveta Benešová z I. ČLTK Praha získala jen o čtyři hlasy víc! *„Jsem rád, že je Petra v našem klubu. Skauting máme opravdu skvělý, Jarda Balaš odvedl vynikající práci a nejen na tomhle příběhu dokázal, že tenisovým nadějím dokonale rozumí. Pamatuji si, když přišel s tím, že by Petra měla hrát u nás. Tehdy jsem – přiznám se – trošku nevěřícně kroutil hlavou, ale opakuji, měl pravdu a jsem za to rád. Navíc Petra nebyla „obehraná“, tenisově toho neměla moc za sebou a to byla a je její obrovská výhoda. Nejhůř se pracuje s dětmi, kteří k nám přijdou v jedenácti jako talentované a pak zjistíte, že na kurtě stojí snad od tří let a trenéři už skoro nemají možnost rozšiřovat kapacitu jejich tenisových dovedností,“* přidává Černošek.

„V Prostějově je nad vším velice schopný management. Samozřejmě, všechno je o penězích, ale ještě žádné peníze na světě nikoho do světové desítky nedostaly. Majitelé klubu dokázali vytvořit dokonalou atmosféru, dobře pracují Národní tenisové centrum, středisko vrcholového tenisu i tréninkové středisko mládeže.“ *Jaroslav Navrátil*

Obě – z pohledu tenisové perspektivy – trofeje pro talenty patří už tradičně TK AGROFERT Prostějov, nejvíce hlasů dostali Klára Kopřivová a Radim Urbánek, ten už byl takto oceněn v roce 2005. *„Myslím si, že jsem se obklopil dobrými lidmi, kteří umí najít mladé talenty a hlavně umí s nimi pracovat. Navíc si dobře uvědomují, že všechno je o práci, která jde až na hranici sebeobětování, protože trénují všichni a je jen málo míst na stupních vítězů a na prvních místech žebříčků. Navíc je velice příjemné vnímat, že si lidé své práce váží a chtějí se svými svěřenci dosáhnout nejlepších výsledků. Současně ale musím přiznat, že přechod z juniorské kategorie mezi dospělé nám nevychází tak, jak bychom si představovali, třeba výsledky tandemu Lojda – Konečný jsou pro nás velkým zklamáním,"* říká Miroslav Černošek. A čem lze hledat kořeny kanářích úspěchů? *„Jsme vysoce profesionální klub, kde působí hodně lidí na speciálních činnostech, o úspěších totiž stále více rozhodují někdy těžko rozpoznatelné maličkosti. Je třeba také konstatovat, že do výchovy talentů dáváme opravdu hodně financí. Agentura M Sport service stále posiluje, jsme rádi, že máme nadstandartní podporu dvou silných partnerů – Agrofertu a Třineckých železáren. V kombinaci prostředků státních, krajských, města Prostějov a sponzorských máme dost dobré finance na to, abychom tady měli nejen dostatek trenérů, ale i kvalitní zázemí pro ty nejtalentovanější."*

Zlatý kanár 2008: TOMÁŠ BERDYCH

Nejlepší český hráč: Tomáš Berdych (TK AGROFERT Prostějov)

Nejlepší česká hráčka: Iveta Benešová (I. ČLTK Praha)

Postup na žebříčku ATP: Ivo Minář (I. ČLTK Praha)

Postup na žebříčku WTA: Petra Kvitová (TK AGROFERT Prostějov)

Talent roku – chlapci: Radim Urbánek (TK AGROFERT Prostějov)

Talent roku – dívky: Klára Kopřivová (TK AGROFERT Prostějov)

Deblista roku: Lukáš Dlouhý (TK AGROFERT Prostějov)

Deblistka roku: Květoslava Peschkeová (TK NERIDÉ)

Tým roku: Tým ČR v Davisově – Tomáš Berdych, Radek Štěpánek, Lukáš Dlouhý (TK AGROFERT Prostějov), Pavel Vízner (TK NERIDÉ), nehrající kapitán Jaroslav Navrátil

Nejlepší tenista na vozíčku: Miroslav Brychta (CT Brno)

Cena prezidenta ČTS: Petra Píchalová-Langrová

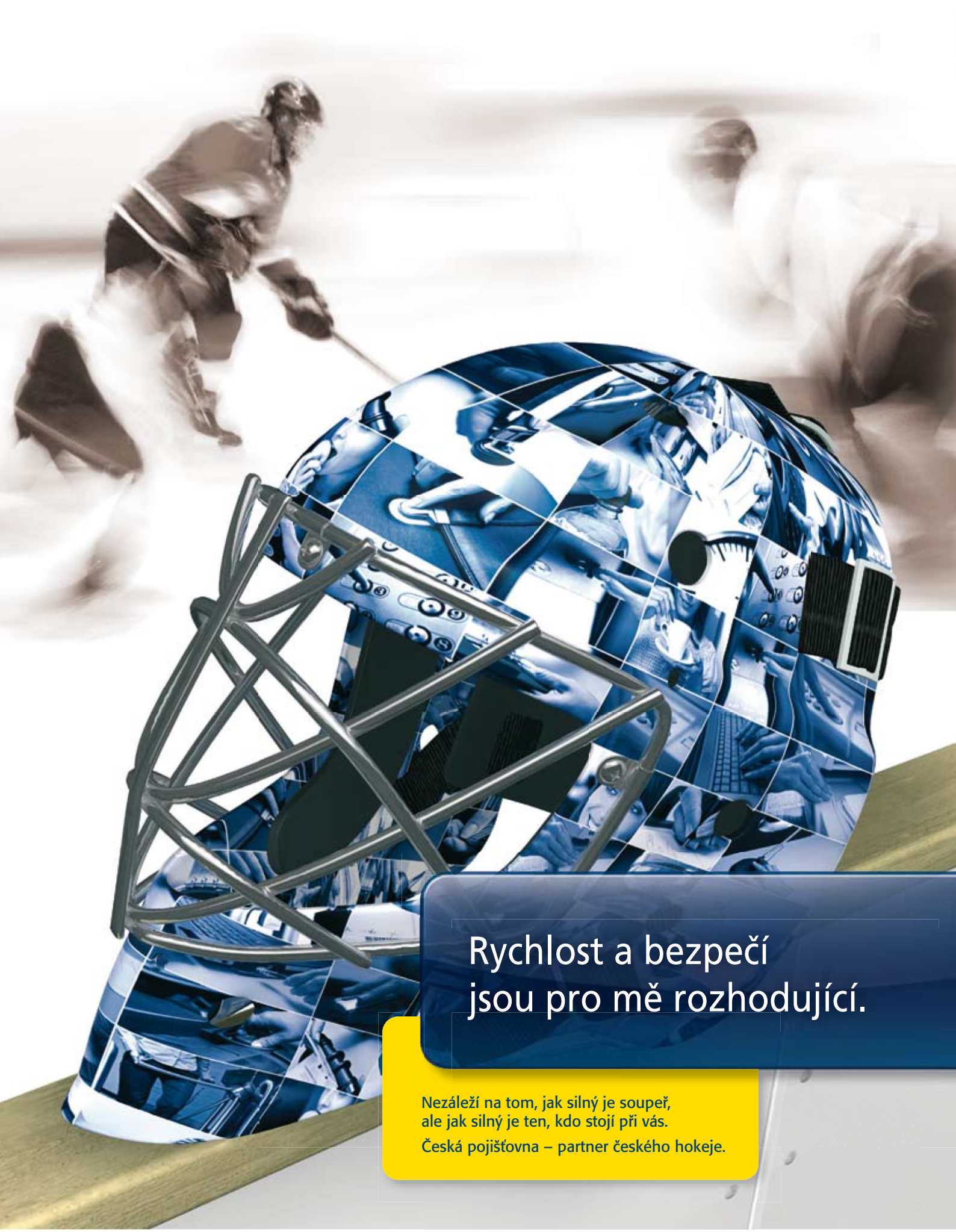

Chráníme vaše sny
ČESKÁ POJIŠŤOVNA

Třinec & Vendryně

Jan Železný, Robert Změlík, Barbora Špotáková a Roman Šebrle u nového auta pro dětský stacionář

Snažíme se pomáhat

„Se společnostmi Třinecké železárny a Moravia Steel máme dlouhodobou spolupráci a součástí dohody je, že v závěru roku společně připravujeme akci s výrazným charitativním posláním pro třinecký region. Duší celé akce byla paní Irena Moderová, která spolupracovala s Lenkou Boturovou," říká jednatel TK PLUS Petr Chytil.

patří k nejkrásnějším," přidával Roman Šebrle, který dobře zná starosti a problémy s provozováním sportovního areálu... Součástí akce byly tradiční autogramiády, besedy, navíc byl nově otevřenému stacionáři předán automobil Škoda Roomster, který věnovala společnost KARIREAL a na jeho zajištění se podíleli i partneři této záslužné akce.

Jednatel TK PLUS Miroslav Černošek s desetibojařem Romanem Šebrlem

„Akce Třinecké firmy dětem měla v regionu velký ohlas, ale co je nejdůležitější, pomohla dětem."
Petr Chytil.

Už tradičně jezdí na tyto charitativní akce vynikající sportovci, letos to cinkalo olympijským atletickým zlatem, do Třince a Vendryně přijeli dva zlatí olympijští vítězové a světoví rekordmani v hodu oštěpem Barbora Špotáková a Jan Železný a dva zlatí desetibojaři – Robert Změlík, který vyhrál desetiboj na olympiádě v Barceloně 1992, je prvním českým olympijským vítězem v této disciplíně a Roman Šebrle, ten zvítězil v Aténách 2004 a předtím už byl stříbrný v Sydney.

Akce se konala už počtvrté, tentokráte však nejen v překrásném sportovní areálu ve Vendryni. *„Nejdříve byl slavnostně otevřen zrekonstruovaný stacionář, je v něm krásná tělocvična, dokonalé rehabilitační zařízení, učebny pro děti s různým stupněm postižení,"* dodává Petr Chytil. *„Druhá část projektu Třinecké firmy dětem nabídla dětem z třineckých škol v hale ve Vendryni zábavný program v dovednostních soutěžích."*

Co říkala krátce po slavnostním otevření zrekonstruovaného stacionáře Barbora Špotáková? *„Udělalo na mě ohromný dojem, když jsem viděla jakou péči některé děti vyžadují a jak skvělého zabezpečení se jim dostává,"* A Robert Změlík? *„Když vidíte, jak složité problémy některé děti mají, tak si člověk zákonitě uvědomí – jak malicherné jsou ty naše... Obdivuji se trpělivosti a obětavosti lidí, kteří v těchto zařízeních pracují a pomáhají těm, kteří to potřebují. Vážím si toho, že jsem se mohl tohoto projektu zúčastnit, každá akce, která pomáhá dětem, je velice prospěšná. A firem, jako je TK PLUS, by mělo být co nejvíce..."* Potom se všichni přesunuli do Vendryně, do haly Vitality Slezsko, v ní soutěžilo osm týmů z třineckých škol, byly v nich i handicapované děti, i ty se zapojily do soutěží. V kapitánských rolích se představili ředitelé základních škol, čtyři zlatí olympionici. Jedním z týmových kapitánů byl také výškař Jaroslav Bába, bronzový medailista z olympijských her v Aténách 2004.

„Atmosféra v hale se mi líbila, při soutěžích jsme si nic nedarovali," říkal Jan Železný. *„Tenisová hala ve Vendryni je nádherná, navíc v krásné přírodě. Už jsem viděl hodně areálů, ale tenhle*

Barbora Špotáková a Roman Šebrle v nově otevřeném stacionáři

Zleva Miroslav Černošek, Roman Šebrle, Jan Moder, Barbora Špotáková, Irena Moderová, Petra Píchalová-Langrová, Robert Změlík, Jan Železný, Jaroslav Bába a Petr Chytil

Nike Junior Tour 2008

Na Floridě nejúspěšnější Pavlásek

Už pojedenácté se vydala česká reprezentace do 12 a 14 let na celosvětového Masters Nike Junior Tour, tentokráte hostil mladé šampiony národních seriálů ze čtyřiadvaceti zemí Club Med Sandpiper na Floridě. Pořadatelé celosvětového finále připomínali hvězdy, které seriál Nike Junior Tour proslavily, vedle Španěla Nadala, který v letech 1998, 1999 a 2000 třikrát světové Masters vyhrál, to byl letos i Tomáš Berdych. *„Vítám vás na celosvětovém Masters a jsem rád, že jste se právě vy dostali až do závěrečného turnaje. Tento turnaj mi přirostl k srdci, při něm jsem si uvědomil, že tenis se neobejde bez tvrdého tréninku a týmového ducha,"* vzkazoval mj. Nadal účastníkům turnaje Masters na Floridě. *„Tento seriál mi dal nové velké šance, další přátele, nikdy předtím jsem na žádném jiném turnaji nezažil takovou atmosféru a tak bohatý doprovodný program,"* přidával Tomáš Berdych.

Celosvětového Masters se také zúčastnil šéf prostějovského tenisu Miroslav Černošek. *„Představitel Nike pro střední, východní Evropu a Afriku Philippe Weiss byl u nás se svými spolupracovníky na MS do 14 let, jsme akademií Nike pro střední Evropu, český seriál Nike Junior se začal hrát v roce 1998, máme tedy za sebou deset let spolupráce. V průběhu cesty do Ameriky se projednávaly i poslední dodatky smlouvy o startu Samprase v Praze v O2 Aréně,"* dodával Černošek.

Dají se vůbec ještě najít nějaké nové tenisové hvězdy? *„Je to čím dál složitější, ale mnozí agenti věří, že se jim to určitě podaří,"* říká Jaroslav Balaš. Byl šéfem české reprezentace už pojedenácté a to se ještě žádnému kouči na tomto prestižním seriálu nepodařilo!

Česká reprezentace si letos skoro žádné šance nedávala, jen prostějovský Adam Pavlásek, na Floridě druhý nasazený, se probojoval do čtvrtfinále v kategorii do 14 let, Zdeněk Děrkas vyhrál jeden zápas, stejně jako Karin Babická ve stejné kategorii dvanáctiletých a Tereza Smitková mezi čtrnáctiletými.

I letos opět přijelo na Floridu hodně hledačů talentů, navíc Nike je v Americe jedna z nejprestižnějších značek a o to byl zájem větší. *„Jsou to každoročně opravdu nadstandardní turnaje pro hráče těchto věkových kategorií, mladí tenisté tam prostě mají stejný servis jako jejich vzory na okruhu ATP či WTA. Nejde jen o organizaci, ale i o doprovodný program, světové finále se skoro pokaždé koná v atraktivní lokalitě, navíc tam přijíždějí naděje opravdu z celého světa, turnaj má vždycky skvělou konkurenci,"* říká už dlouho Balaš. Taková je filozofie šéfů firmy Nike, stále se ji snaží naplňovat.

„Nike je úžasný fenomén ve světě sportu a kdo má dobré vztahy s touto firmou, musí v této oblasti hodně znamenat. Tato americká firma má smlouvy s mnoha vynikajícími sportovci a je pro náš klub opravdu prestižní, že máme s firmou Nike nadstandartní vztahy. Není to v žádném případě o síle peněz, ale především o dlouhodobé síle těchto vztahů," říká Miroslav Černošek.

Česká reprezentace na Masters Nike Junior Tour na Floridě, zleva Karin Babická (LTC Zbraslav), Zdeněk Děrkas, Adam Pavlásek (oba TK AGROFERT Prostějov), Tereza Smitková (TK Tenis-centrum Hradec Králové), za nimi nehrající kapitán Jaroslav Balaš

Poprvé se nejlepší z celosvětového seriálu NJT sešli v roce 1997 v Hilversumu, o rok později ve Stuttgartu, v roce 1999 v Barceloně, v roce 2000 v Sun City, pak na Bahamách, v letech 2002 a 2003 vítězové z jednotlivých zemí hráli opět v Jižní Africe, v roce 2004 ve francouzském Pompadour, v roce 2005 v Sophia Antipolis Country Clubu v Antibes na francouzské Riviéře. V roce 2006 se Masters konalo na jihu Španělska v prestižním La Manga Clubu nedaleko Murcie, loni v italském Turíně.

Zdeněk Děrkas (TK AGROFERT Prostějov - vyhrál české Masters NJT)

Sampras okouzli Prahu

Američan Pete Sampras získal čtrnáct grandslamových titulů, dokázal sedmkrát zvítězit ve Wimbledonu, pětkrát na US Open, dvakrát na Australian Open. Nemá pouze titul z Paříže, kde byl nejdál v semifinále v roce 1996. Světovou jedničkou se Sampras stal poprvé v dubnu 1993 a na trůnu nejlepšího tenisty vydržel s přestávkami rekordních 286 týdnů. Během kariéry vydělal přes 43 milionů dolarů, na čele této statistky ho až letos vystřídal Roger Federer.

„Proč jsme se rozhodli pořádat exhibici se Samprasem? Pro mě osobně a pro mé okolí je hráčem, který měl vždycky mimořádně vysokou noblesu, jeho tenis – především na rychlých površích – byl úchvatný. Byl velkým hráčem, který se dokázal soustředit na rozhodující zápasy kariéry a tyhle lidi jsem vždycky obdivoval a obdivuji," říkal Miroslav Černošek krátce poté, co byl oznámen Samprasův start v Praze. Proč se pro tento projekt rozhodl? *„Sampras byl vždycky velice sympatický, je jednou z největších tenisových legend a domníval jsem se, že v kombinaci s Radkem Štěpánkem to může být velice zajímavá show. Navíc jsme s tímto projektem přišli v předvánočním adventním období, spojili jsme ho s charitou a bral jsem to i jako tečku úspěšného roku společností Česká sportovní a TK PLUS. Když jsem pak ale viděl první Samprasův duel v Bratislavě, tak jsem trochu zesmutněl, tam to byla poměrně velká nuda. Žádná zábava, žádná charita... Ukázalo se však, že tento projekt a tým České sportovní byly nakolik silné, že vše výborně dopadlo. Určitě tomu přispěla dokonalá divácká kulisa, ale že by mělo být nakonec v O2 Aréně skoro třináct tisíc lidí, to mě ani ve snu nenapadlo..."*

Proč vše vyznělo lépe než o dva dny dříve v Bratislavě? *„Měli jsme určitě lepší finanční zabezpečení akce, stály za námi velice prestižní firmy, O2 Aréna také nemá v Evropě moc konkurentů a rád říkám, umíme ty akce lépe dělat, naši lidi jsou zkušenější a schopnější."*

Jaký udělal Sampras v Praze dojem? *„Byl lepší, než jsem čekal. Na kurtě, v zákulisí a byl mnohem ochotnější, než jsem předpokládal. Splnil vše, co je k takové akci potřeba – byl vstřícný k obchodním partnerům, trpělivě se s nimi fotografoval, ochotně rozmlouval s novináři, usmíval se, byl zábavný, skvělý u pana prezidenta a na dvorci ukázal, že je po právu považován za jednoho z nejlepších tenistů historie,"* říká Miroslav Černošek. Přidejme, že v a. s. Česká sportovní byla šéfkou projektu Petra Píchalová-Langrová.

Pouze pět českých tenistů dokázalo porazit Peta Samprase v dobách jeho největší slávy. Ivan Lendl, Petr Korda, Jiří Novák, Bohdan Ulihrach a Karel Nováček, ten také aktivně vstoupil jedním vítězným fiftýnem do exhibice... *„Je to pro mě velká pocta, zahrát si proti nejlepšímu hráči všech dob,"* říkal Štěpánek na tiskové konferenci. *„Vždy jsem toužil potkat se s ním na turnaji, bohužel se mi to v době jeho aktivní kariéry nepovedlo,"* dodal.

Pete Sampras nakonec porazil Radka Štěpánka 6:4, 3:6 a 10:6, sedmatřicetiletý Sampras hrál od začátku naplno, stejně tak na druhé straně Štěpánek, i když ten přece jen byl tenisových kouscích vynalézavější a iniciativnější. Zápas rozhodoval supertiebreak, v něm se oba předvedli nejlepší tenis. Sampras měl od začátku v rozhodující hře navrch i díky dvěma esům z druhého podání a zvítězil 10:6. Vše skvěle podporoval moderátor večera Leoš Mareš, utkání mělo zároveň charitativní podtext – celkem bylo rozdáno 750 tisíc korun na humanitární účely...

„Porážka mne sice mrzí, ale zároveň jsem si splnil svůj dětský sen – zahrát si se Samprasem. Jako aktivního hráče jsem jej nestihl, tak alespoň nyní. Byl to svátek tenisu, rozdaly se šeky na charitu, povedlo se to," říkal spokojený Štěpánek po zápase. A zda hráli oba naplno? *„Určitě jsme se nešetřili. Ani jeden jsme nikdy nešli do zápasu prohrát a stejně tomu bylo také dnes."*

Co říkal exhibičnímu duelu Sampras? *„Bylo to hodně náročné, Radek hraje jinak než ostatní tenisté, s kterými jsem hrál exhibice nebo na veteránském okruhu. Zahrál jsem si s ním moc rád, mění rytmus hry, chodí na síť, kvalita zápasu byla vysoká. A co bych si od vás odvezl domů? Určitě fanoušky, atmosféra v hale byla vynikající. Moc se mi v Praze líbilo, město má svou historii, krásnou architekturu. Věřím, že tu nejsem naposledy..."*

> *„Byl jsem ale rád, když mi Pete po zápase řekl, že hraju tenis, který už dneska hraje málo lidí, a ať v tom vydržím, že mi to může přinést úspěch. To mě potěšilo."*
>
> Radek Štěpánek

#1 ROGER FEDERER
[K] SIX.ONE TOUR

#1 JUSTINE HENIN
[K] TOUR

#3 NOVAK DJOKOVIC
[K] BLADE TOUR

Víme, že jste opravdový hráč
Víme, že požadujete precizní [K]ontrolu s neuvěřitelným citem
A také víme… že jedna z těchto raket bude pro vás ta pravá

[K]FACTOR
TAKE [K]ONTROL

Wilson
NUMBER 1 IN TENNIS

Výhradní dovozce a distributor pro ČR: AMER SPORTS Czech Republic, s. r. o., www.amersports.cz, www.wilsonsports.cz

YTONG

λ=0,085

... dlouhodobé úspory energie

YTONG Lambda

Obvodová tvárnice pro moderní stavby bez zateplení

- nabízí bezpečné, jednoduché a ekonomické řešení domů
- zpřístupňuje nízkoenergetické stavby široké veřejnosti
- již neomítnuté zdivo tl. 375 mm zaručuje tepelný odpor R = 4,26 m^2 K / W

Xella

www.xella.cz

Večer mistrů 2008

Potlesk nejlepším a rodičům

***„Vážení rodiče, naše tenisové hvězdičky a hvězdy, máme za sebou krásný a úspěšný rok, dokázali jsme, že jsme nejlepší v České republice ve sportu, který máme všichni moc rádi,“* říkal na začátku slavnostního Večera mistrů šéf prostějovského tenisu Miroslav Černošek. *„Rád bych poděkoval všem, kteří nám na naší společné cestě pomáhají a věřte, že ne každý klub na světě má nebo měl ve svém středu dva hráče světové desítky Jirku Nováka a Tomáše Berdycha. Tento večer je hlavně o vás, chlapci a děvčata, ale především musíme poděkovat vašim rodičům, kteří vás podporují a bez jejichž pomoci byste v tomto sále určitě neseděli.“* Pak ještě Miroslav Černošek přivítal náměstka ministra školství, mládeže a tělovýchovy Jana Kocourka, náměstka Olomouckého hejtmana Radovana Rašťáka, starostu Prostějova Jana Tesaře, prezidenta českého tenisu Ivo Kaderku a další hosty.**

Letos bylo prostějovské tenisové bilancování obzvláště příjemné, TK AGROFERT vyhrál všechny týmové tituly mistrů ČR, tři zlaté medaile v mládežnických kategoriích a obhájil zcela suverénně extraligový titul. Prostějovští oporami daviscupového a fedcupového týmu, Česká republika patří mezi pět zemí na světě, které budou v příští sezóně hrát ve Světových skupinách. *„Samozřejmě bez vstřícnosti obchodních partnerů bychom nemohli zajišťovat kvalitní podmínky pro výchovu talentů, od začátku je pak rozhodující přístup rodičů, bez jejich obětavosti a spolupráce bychom nikdy nebyli tak úspěšní.“*

Slavnostní večer měl dokonalý spád, zasloužil se o to Petr Salava, který sebou přivezl zpěváka Jiřího Zonygu, vítěze soutěže X Faktor. Nejdříve si přišli pro ocenění mladší žáci, převzali je z rukou Radovana Rašťáka a Lucie Šafářové, pak si Miroslav Chyba vylosoval úkol a předvedl ze všeobecného veselí dokonalý břišní tanec. Náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy Jan Kocourek a Libor Lukášek, ředitel pro strategický rozvoj firmy MERO předali sošky starším žákům, Diana Šumová namalovala svou představu ideálního tenisty. Pak přišla chvíle dorosteneckého týmu, tomu pogratulovali starosta Jan Tesař a Jiří Novák, Klára Kopřivová se pokusila o umělecký přednes a členy extraligového týmu ocenili Miroslav Černošek a Ivo Kaderka. Přesně v duchu Star Dance se představil Michal Tabara, ze sálu si ke svému tanečnímu číslu vybral Lucku Šafářovou a nakonec i on sklidil velký potlesk. Píseň předvánočního času My tři králové jdeme k vám pak společně zazpívali mladičký Zdeněk Děrkas, Petr Salava a Jiří Zonyga.

Pak byla předána Top ocenění, Jiří Zeman si vysloužil – „Standing ovation, potlesk vestoje.“ *„Jirka Zeman získal pro Prostějov první velký titul, vyhrát ve té době Pardubickou juniorku, to byl fantastický úspěch. Vážím si ho i za to, co pak udělal a dělá pro náš klub, byl vždycky velkým prostějovským patriotem. Je to pro nás pro všechny velký kamarád a přeji si, aby s námi vydržel co nejdéle,“* řekl na oslavencovu adresu Miroslav Černošek.

Na Večer mistrů do Prostějova už tradičně přijíždí Ivo Kaderka. Jak se mu atmosféra předávání ocenění těm nejlepším líbí? *„Nemá cenu to opakovat stále dokola, ale přesto – ano, tenisu v České republice už dlouhodobě kraluje Prostějov. Rozhodují výsledky, vše ostatní jsou jen a jen prázdné řeči, hledání výmluv, jak to nejde. Prostějov je nejprofesionálněji řízený klub, dokonale finančně zabezpečený a vztahově nastavený. V Prostějově do sebe všechno zapadá tak, jak by zapadat mělo a na konci je vždycky co největší pravděpodobnost – že přijde úspěch. V klubu je už také dokonale zažitá vítězná atmosféra a ti, kteří nejsou schopni držet krok, musí odejít. Talent je v Prostějově málo, práce je všechno,“* říká šéf českého tenisu.

> *„Nemá cenu to opakovat stále dokola, ale přesto – ano, tenisu v České republice už dlouhodobě kraluje Prostějov.“* Ivo Kaderka

„Večer mistrů je samozřejmě poděkováním těm nejlepším, ale hlavně rodičům. Chceme tím i jasně ukázat, že táhneme za jeden provaz, chceme se všichni společně radovat, že se nám v tenise daří. A když rodiče vidí své děti v záři reflektorů jak přebírají ceny za úspěšnou sezónu, když jim je předávají Berdychové, Novákové, Šafářové, když je sledují představitelé ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, když je vidí a mnohým poblahopřeje prezident tenisového svazu, tak je vše ještě emotivnější. Jsou ve věku, kdy je tyhle chvíle určitě motivují a ženou dopředu. Vnímal jsem spokojenost rodičů, bylo na nich vidět, že se rozhodli správně, když je dali do našeho klubu,“ dodává Miroslav Černošek.

AGROFERT
ČESKÁ CESTA

CHEMIE - ZEMĚDĚLSTVÍ - POTRAVINÁŘSTVÍ - POZEMNÍ TECHNIKA

Top ocenění na Večeru mistrů

Jiří Zeman – *„Cena za celoživotní přínos prostějovskému tenisu"*. Celý jeho život je spjat s prostějovským tenisem, mj. vítěz Pardubické juniorky ve dvouhře v roce 1955, dlouholetý přední funkcionář, dodnes se podílí na organizaci turnajů a akcích klubu. Neustále žije tenisem, kterému zasvětil celý svůj život.

Petra Kvitová – 1990, reprezentantka Fed Cupu, zasloužila se o postup do Světové skupiny, mj. vítězka turnaje v Monzonu, osmifinalistka Roland Garros

Klára Kopřivová – 1992, mj. mistryně ČR do 18 let, vítězka Pardubické juniorky

Zdeněk Kolář – 1995, na celostátním žebříčku mladších žáků 3. místo, mj. vítěz mistrovství ČR do 12 let ve dvouhře

Zdeněk Děrkas – 1995, na celostátním žebříčku mladších žáků 1. místo, mj. vítěz halového mistrovství ČR do 12 let ve dvouhře, vítěz českého Masters Nike Junior Tour do 12 let

Adam Pavlásek – 1994 – na celostátním žebříčku starších žáků 1. místo, mj. vítěz mistrovství ČR do 14 let ve dvouhře, halový mistr ČR ve čtyřhře, vítěz českého Masters Nike Junior Tour do 14 let

Robert Rumler – 1993 – patří k absolutní světové špičce hráčů ročníku 1993, mj. finalista turnajů ITF do 18 let v Domžale a ve Varšavě

Radim Urbánek – 1991 – mj. mistr Evropy do 18 let ve čtyřhře, vítěz mezinárodního turnaje do 18 let Zentiva Open v Praze ve dvouhře a čtyřhře, finalista Pardubické juniorky ve dvouhře a čtyřhře

Řekli na Večeru mistrů

Jiří Zeman: Něco takového jsem vůbec nečekal a kdyby ano, tak jsem tu ve svátečním. To, že se všichni postavili a tleskali, to mi vyrazilo dech. Na prostějovské kurty chodím do svých šesti let.

Klára Kopřivová: Je pravdou, že jsem loni, když jsem byla v Prostějově na sparingu a jako host se zúčastnila Večera mistrů řekla, že bych se ráda stala členkou TK AGROFERT. Jsem moc ráda, že se mi to splnilo a já dostala šanci hrát v našem nejlepším klubu. Kousek ocenění patří rodičům, trenérům a všem tady v Prostějově, kteří nám vytvářejí skvělé podmínky.

Ivo Šilhánek: Účast na tomto galavečeru je oceněním práce všech, kteří se okolo prostějovského tenisu pohybují – hráčů, trenérů, sponzorů, funkcionářů, celé rodiny TK PLUS. Všichni jsou nositeli skvělých výsledků. Všichni pozvaní si mohli tu slávu vychutnat.

Robert Rumler: S rokem jsem velice spokojen, hrál jsem finále ITF ve Varšavě a v Domžale. Slavnostní večer prožívám velice svátečně, je to hezká tečka za sezónou. Příští rok bych rád spolu s Urbánkem napravil reputaci v Galeově poháru, rád bych byl ve stovce na žebříčku ITF.

Jiří Zonyga: Tenis hraji rekereačně. Za Slovan Břeclav jsem hrál hokej, za Sokol Lanžhot fotbal – obojí na levém křídle. Tento večer byl moc pěkný, určitě mladým přinese obrovské množství motivace. Přiznávám, že jako kluk jsem na podobných – ale chudších – událostech hodně záviděl těm oceněným, snažil jsem se je potom napodobit, předčít.

Jaroslav Machovský ml.: To že tu mohu být se svými oceněnými svěřenci je pro mě odměnou. Co si přát? Abychom byli zdraví, a úspěšně navázali svojí prací na úspěchy, za které jsou zde ti úspěšní oceňovaní.

Ivan Kocourek: Kravatu jsem sundal, skončila u babičky v kabelce. Jsem tu potřetí a vždycky se na tento slavnostní večer těším, je to parádní. Jsem devátý v ročníku a rád bych se pod vedením trenéra Jaroslava Soukupa posunul o pár míst výš.

VK PROSTĚJOV

Champions League

Šťastné kroky do volejbalové historie

***„O volejbal je v Prostějově velký zájem, stejně jako titulární partner tohoto projektu Modřanská potrubní je prestižním hráčem na trhu a tak jsme zákonitě usilovali o vstup do Champions League,“* řikal před sezónou Miroslav Černošek. *„Máme před sebou velkou premiéru, chceme hrát v této soutěži důstojnou roli. Snažíme se pro úspěch udělat maximum, odpovídá tomu klubový rozpočet, který dovolil novému trenéru Miroslavu Čadovi přivést do Prostějova vynikající hráčky,“* konstatoval před soutěží šéf prostějovského volejbalu Petr Chytil. *„Champions League je výzvou nejen pro prostějovský, ale i pro celý český volejbal žen. Budeme ji hrát jako první český klub, o to větší je naše zodpovědnost a touha uspět. I proto se budeme snažit chopit se této výzvy se ctí a dobře reprezentovat nejen domácí volejbal, ale i město Prostějov a Českou republiku. Je to vrchol, kam jsme mohli v klubovém volejbalu dojít. Rád bych také zdůraznil velkou podporu Českého volejbalového svazu a jeho prezidenta Antonína Lébla, svaz nám opravdu vychází vstříc, dodával Petr Chytil. A trenér Miroslav Čada? „Jdeme do této soutěže s pokorou, ale také s hodně vztyčenou hlavou.“* Ve čtvrtek 6. listopadu udělal VK Prostějov historický krok v českém volejbale, premiérově vstoupil do Champions League, nejprestižnější klubové soutěže na světě.

Jak viděl prostějovské šance v Lize mistryň trenér Miroslav Čada? *„V přípravě jsme udělali maximum, máme čisté svědomí. Všichni dobře víme, že vstupujeme do nejprestižnější klubové soutěže na světě a každý vyhraný set bude pro nás úspěchem. Los k nám nebyl příznivý, máme dva velice těžké soupeře a jednoho trochu přijatelnějšího. Dynamo Moskva a Murcia patří mezi nejlepší týmy celé soutěže.“* Nejlepší volejbalistka loňského roku Milada Spalová se pro zdravotních problémech vracela do dřívější formy a jen ona, spolu s Ruskou Valerií Pušněnkovou měly z dřívějška zkušenosti se Champions League. *„I kvůli startu v této soutěži jsem podepsala smlouvu s prostějovským týmem, pevně věřím, že se nám bude dařit.“* A Michaela Jelínková? *„Nedá se říct, že bychom byly před startem v Lize mistryň nějak moc nervózní, spíše jsme zdravě nažhavené.“*

Před zápasem ve španělské Andalusii viděl Čada se svými spolupracovníky dva zápasy Murcie ze tří, které do té doby ve španělské lize hrála. *„Informací tedy máme hodně a teď bude záležet na nás, jakou herní kvalitu sami předvedeme, nakolik dokážeme taktické pokyny přenést přímo na palubovku během střetnutí. Oproti vzájemnému zápasu z turnaje ve Francii, který jsme vyhráli, mají navíc italskou nahrávačku, 191 centimetrů vysokou blokařku z Kanady a slovinskou reprezentantku Topičovou. Tímhle se Murcia dost posílila a rozhodně má ambice ze skupiny postoupit.“* Ne, Čada se nebál, že by snad náš tým měl podlehnout nervozitě, i když přiznával, že – *„zkušeností s Ligou mistryň mají hráčky Murcie nesporně víc než naše děvčata, ale podle mě záleží vedle ostřílenosti také na samotné herní kvalitě. A po této stránce našemu mančaftu věřím. Zářným příkladem může být třeba Elisha Thomasová, která Champions League nikdy nehrála, ale svými schopnostmi jistě přesahuje mnoho volejbalistek, jež v této soutěži absolvovaly spoustu utkání. Rozhodně neletíme do Španělska prohrát. Pro nás je každý zápas Champions League velkým svátkem a do svého prvního vystoupení určitě půjdeme s touhou uspět.“*

Do Španělska odletěl tým speciálem, na palubě byli také zástupci obchodních partnerů, fanoušci a příznivci klubu. *„Myslím si, že můžeme jen příjemně překvapit. Champions League jsem hrála během svého působení v Turecku i v Polsku, kde jsme rozhodně nepatřili k favoritům a přesto se nám povedlo sehrát výborné zápasy hlavně v domácím prostředí. Proto očekávám, že doma v Prostějově předvedeme kvalitní výkony a celkově se samozřejmě pokusíme o postup ze základní skupiny, což by znamenalo výrazný úspěch,“* prohlásila zkušená blokařka VK Milada Spalová před duelem v Murcii.

> *„Naším cílem je postoupit ze základní skupiny Champions League. Tenhle tým byl sestaven, aby se dokázal prosadit v konkurenci nejlepších evropských klubů, takže jiný cíl než bojovat o postup ani nemůžeme mít.“*
> Miroslav Čada

Čeho se ale prostějovské volejbalistky bát nemusely, byla bouřlivá atmosféra. *„Když se loni v Murcii konalo Final Four Champions League, chodilo do hlediště maximálně pět set diváků a to tam hrál domácí tým,“* konstatoval sportovní ředitel VK Prostějov Peter Goga. A tak největším problémem byla bolavá záda směčařky Elishy Thomasové, v letadle se pohodlně rozložila, bolest tlumil nezbytný obstřik. Bylo na ní vidět, že chce hrát... *„Ona by nám citelně chyběla, naštěstí výbornou práci odvedl doktor Navrátil, který ji dal dohromady a za to zaslouží velké poděkování. V samotném utkání byla Eli vynikající*

na bloku i v útoku," řekl na adresu Američanky po zápase Čada.

Za 114 minut získaly prostějovské volejbalistky premiérové vítězství v Lize mistryň, na španělské půdě v pěti nervydrásajících setech udolaly tým CAV Murcia 2005, čtvrtý celek loňského ročníku Champions League! Prostějov ukázal svou sílu hned v úvodním setu, kdy ještě vedl 21:20, posledních pět míčů ale uhrály volejbalistky týmu CAV Murcia 2005, dokonale využily špatného příjmu soupeřek. V druhém setu se výkon volejbalistek Prostějova zlepšil, zejména na síti dobře bránily útoky domácího týmu a získaly náskok 17:12 a už si nenechaly vzít. Ve třetí sadě kralovaly domácí a už se zdálo, že budou mít navrch, že nervozita z premiérového duelu Hanačky přece jen porazí, domácí vyhrály 25:14! Pak ale jakoby Čada svůj tým polil živou vodou a především zásluhou slovenské smečařky Ivany Bramborové a blokařky Milady Spalové s přehledem zvládly koncovky obou setů a první start českého týmu v Lize mistryň proměnily ve vítězství. V rozhodujícím tie-breaku si naše hráčky vedly lépe na bloku a náskok 13:9 v dramatické koncovce přetavily v cenné, tak trochu infarktové vítězství – 15:13. I když – ve zkrácené hře domácí hráčky ani jednou nevedly.

„Je to velký úspěch, který přišel díky ohromnému nasazení všech hráček. V rozhodujících chvílích jsme soupeřky dostali pod tlak, a to rozhodlo," říkal šťastný trenér Miroslav Čada po zápase.

„Je to něco nádherného. O něčem takovém jsme tajně snily. Ještě teď se chvěji," říkala po zápase Spalová, která měla na historickém výsledku pro celý český volejbal velký podíl. A fanoušci, kteří nepřetržitě svými bubny hnaly Hanačky k vítězství? *„Byli fantastičtí, i oni mají na tom vítězství svůj podíl."* Euforie po zápase byla velká, ale zápasová matematika ve skupině může mnohé změnit a jen přiotevřela dveře k vysněnému postupu. *„Je to jenom první krok. Ale nádherný. A chci věřit, že v konečných součtech bude rozhodující."*

„Prožili jsme fantastický večer, musíme však zůstat na zemi. O ničem není rozhodnuto. Abychom mluvili o úspěchu, je brzy," tlumil optimismus prostějovský kouč. Z trenéra Čady vyzařuje zvláštní volejbalová člověčina, chce zvládat vše s nadhledem a určitě se mnohdy musí uvnitř hodně trápit. Vysokoškolský pedagog, vyučuje na Katedře sportovních studií na brněnské Masarykovy univerzity, brněnské volejbalistky pětkrát přivedl k titulu mistryň ČR, byl trenérem české, nyní vede slovenskou reprezentaci. V roce 2007 byl zvolen nejlepším ženským koučem Slovenské i České republiky. Od začátku bere prostějovské angažmá za hodně prestižní, neopomene připomenout, že k podpisu smlouvy a odchodu z Brna (kde už je zavedeným volejbalovým inventářem), ho definitivně přesvědčily zájem a zaujetí šéfa klubu Petra Chytila. *„Na každé jeho větě bylo znát, jak moc mu záleží, aby ten projekt byl úspěšný,"* říkal Čada před odletem do Murcie.

Jedno bylo jisté, v Murcii se hrál úplně jiný volejbal než v domácí soutěži. Čada se díval hned dál. *„Holky jsem pochválil, ale s chválou to nesmíme přehánět, čeká nás další tvrdá práce v přípravě i v zápasech. Ale nesmíme ten výsledek přeceňovat, v každém případě by nám úvodní výhra měla pomoct. Proti Rijece tak nastoupíme s optimismem, ovšem jen mírným. Holky můžou být sebevědomé pouze zdravě, nikoliv přehnaně. Nesmí se vznášet nikde v oblacích a naopak znovu podat maximálně zodpovědný a bojovný výkon. Podle mě můžeme rozhodně hrát ještě kompaktněji, než dnes."*

Při návratu z Murcie byla nálada na palubě leteckého speciálu fantastická, konečně na překvapující úspěch se připít muselo... *„Oslavy byly odpovídající tomu, jakého úspěchu jsme dosáhli,"* říkal předseda Správní rady VK Prostějov Petr Chytil. *„I když to nemám po jednom dílčím úspěchu ve zvyku, tentokrát jsem byl všemi deseti pro uvolnění atmosféry. Myslím, že všichni si to užili. I holky to potřebovaly,"* dodával Čada.

Šéf prostějovského volejbalu Chytil byl spokojený, ale i on dobře věděl, že je to jen první krok, který jen při dobrém pokračování – má cenu. *„Nepochybně prožíváme velký pocit štěstí. Byly to obrovské nervy, takových zápasů člověk moc neprožije. Je jasné, že když má člověk něco na starosti, prožívá to ještě víc, než kdyby byl „jen" obyčejným divákem. Už druhý den jsme se však všichni museli ihned vrátit do reality. Jedná se sice o skvělý vstup do základní skupiny, ale nesmíme to přecenit. Vážíme si gratulací, jak z volejbalového prostředí, včetně prezidenta svazu pana Lébla, tak i od lidí okolo naší firmy. Chtěl bych při této příležitosti poděkovat všem, kdo s námi vážili cestu a byli v Murcii s námi. I díky nim jsme tam uspěli! Jen mě tak trochu mrzí, že takto nádherný zápas nemohlo vidět více našich příznivců. Zasloužili by si to."*

Prostějov se pak brzy chystal na velkou domácí volejbalovou premiéru, český volejbal přivítal CEV Indesit Champions League. *„Museli jsme splnit poměrně dost podmínek stanovených Mezinárodní volejbalovou federací. Ta má například své sponzory, což bylo nutné zohlednit. Hraje se jinými míči, než v české extralize,*

„Prostějov má výhodu v tom, že v něm jsou typy hráček, které si naprosto vyhovují, jak povahově, tak i herně."
Milada Spalová, po zápase v Murciii

a největší rozdíl spočívá v povinnosti hrát všechna utkání na jednotném povrchu," konstatoval sportovní ředitel VK Prostějov Peter Goga. *„Na palubovku v hale jsme museli položit koberec z taraflexu. Pouze na něm se může Champions League hrát, jde o oficiální povrch této soutěže."* Nejen prostějovská volejbalová veřejnost viděla v domácím týmu velkého a skoro jasného favorita, ale zápas pak ukázal, jak je evropský týmový volejbal až nepříjemně vyrovnaný. Řeči o postupu ze skupiny Čada odháněl. *„Teď je podstatný jen a pouze tento konkrétní zápas, na který se musíme maximálně soustředit. Kalkulovat nemá smysl, zajímá nás jedině výkon, jaký proti Rijece podáme."*

Opět hráli velkou roli domácí fanoušci. *„Vedení oddílu vyšlo fanouškům vstříc tím, že ponechalo v platnosti veškeré permanentky a vstupné je i na tak špičkovou soutěž pouhých dvacet korun. To by se na divácké návštěvě mohlo projevit, snad přijde opravdu hodně lidí a atmosféra bude bouřlivá,"* doufal předseda Fanklubu VK Jan Zatloukal.

Domácí volejbalistky začaly výborně, největší optimisté byli nadšeni. První sadu získaly snadno 25:14, ve druhé vedly 11:2 a 16:10, ale Chorvatky zahájily neuvěřitelný obrat. Další dvě sady tak patřily pravidelnému účastníkovi Champions League. *„Herně byli oba soupeři vyrovnaní a shodně měli problémy na přihrávce. Škoda, že jsme nevyužili skvělého vstupu do zápasu a právě po sérii chyb na příjmu jsme pustili Rijeku zpět do utkání,"* litoval pak Čada. Hanačky zapnuly na vyšší stupeň, čtvrtá sada – 25:20! *„Řekli jsme si, že budeme hrát odvážněji na podání i v útoku. A vycházelo nám to, čímž jsme celé střetnutí rozhodli."* A tie-break? Začátek nevypadal nadějně – 1:4, pak už ale bylo vše v režii Hanaček – 15:11.

„Věděly jsme, že na nás bude vyvíjen větší tlak. Všichni psali, že jsme porazily semifinalistu Final Four. Pro to bylo těžší tohle vítězství," poznamenala nahrávačka VK Michaela Jelínková. *„Ukázaly jsme, že máme sílu,"* dodávala Markéta Tomanová.

„Bylo to pěkné utkání, vyhrál lepší tým. My jsme hráli dobře jen ve druhém a třetím setu, naopak první a hlavně pátý byly z naší strany velice špatné. To rozhodlo," uznal kouč Rijeky Igor Lovrinov. Na tiskové konferenci se hned mluvilo o možné postupové matematice. *„Je to stále otevřené. Murcia bude mít po utkání v Moskvě také dvě prohry a pokud nad ní v obou následných vzájemných zápasech dokážeme zvítězit, budeme zpátky ve hře. Pak by Prostějov přijel na naše hřiště a o postup bychom s ním mohli znovu bojovat,"* věřil Lovrinov. *„Ne, nic ještě není ztraceno."*

Co říkal Čada? *„Škoda, že jsme nevyužili skvělého vstupu do zápasu a právě po sérii chyb na příjmu pustili Rijeku zpět do utkání."* Diváci? *„Atmosféra byla výborná a našemu úspěchu určitě výrazně napomohla. Hlavně za stavu 1:2 na sety nás fanoušci postavili zpátky na nohy a my jim za podporu moc děkujeme."* Postupová matematika podle Čady? *„Na všechno je moc brzy. Navíc jsme obě střetnutí vyhráli jen těsně 3:2. Určitě budeme svědkem mnoha dalších vyrovnaných bitev, zejména mezi Murcií, Rijekou a námi. Pak se uvidí..."*

„Vynikající. Ohromná euforie. Nejsem si jistá, jestli už vůbec věřím, že se nám to povedlo, řekla po zápase s Rijekou nahrávačka Michaela Jelínková. Ano, povedlo," nejen jí, ale celému prostějovskému volejbalu a všem, kteří za ním stojí.

VK Prostějov udělal první historické kroky do Champios League!

Dokonalé premiérové zápasy na světové pohárové scéně

Výsledky VK Prostějov v Champions League

CAV Murcia - VK Prostějov 2:3 (21, -21, 14, -22, -13)

CAV Murcia 2005: Eričová, Pineseová, Riverová, Bašičová, Mladenovičová, Topičová, libero Castaňová - Marrerová. Trenér: Pascual Saurin.

VK Prostějov: Jelínková, Pušněnkovová, Thomasová, Wittocková, Bramborová, Spalová, libero Tomanová - Gönciová, Soaresová.

Trenér: Miroslav Čada.

Rozhodčí: Čuk (Srb.), Sampaolo (It.).

Čas: 114 min.

Diváci: 300.

VK Prostějov – Rijeka KVIG 3:2 (14, -24, -23, 20, 11)

VK Prostějov: Jelínková, Pušněnkovová, Thomasová, Wittocková, Bramborová, Spalová, libero Tomanová – Gönciová, Soaresová. Trenér: Miroslav Čada.

Rijeka: Miletičová, Kalebičová, Šimičová, Grbačová, Daničová, Milošová, libero Došenová – Sinovčičová, Marasová, Žužičová.

Trenér: Igor Lovrinov.

Rozhodčí: Marenc (Francie) a Pasquali (Itálie).

Čas: 122 minut.

Diváci: 1600.

BK PROSTĚJOV

EuroChallenge:

Zastavili nás Mravenci

I v letošní sezóně měli Prostějovští Orli před sebou už tradičně tři cíle – finále Mattoni NBL, Český pohár a postup v EuroChallenge. *„Po roce chceme opět do finále Mattoni NBL, nic jiného nás nezajímá,“* říkal předseda Správní rady BK Prostějov Ing. Milan Matzenauer před sezónou. *„Máme nejsilnější tým v historii a chceme to potvrdit také výsledkově.“* Je ale třeba otevřeně přiznat, že šéf Orlů s postupem do pohárové Evropy moc nepočítal, los byl podle něj přece jen těžký... Jeho tušení se naplnilo, dál nás nepustil chorvatský KK Záhřeb, tým má přezdívku Mravi – Mravenci.

Prostějovští Orli letos vkročili do basketbalové Evropy hodně brzy, v poháru Euro Challenge v prvním předkole měli za soupeře chorvatský KK Záhřeb už v polovině října. *„Chceme odehrát kvalitní zápasy, ale dokonale si uvědomuji sílu soupeře,“* říkal šéf prostějovského basketbalu Milan Matzenauer před sezónou. Do hlavní soutěže třetího nejprestižnějšího evropského poháru, kterým je pro nadcházející soutěžní ročník Euro Challenge, vedla pro BK Prostějov cesta přes chorvatský KK Záhřeb a vítěze duelu ruského CSK VVS Samara – Čerkaski Mavpy z Ukrajiny. Až po překonání těchto soupeřů se otevíraly dveře do základní skupiny. *„Ta by měla být naším cílem. Jestli jde však o reálné přání, to se teprve uvidí,“* poznamenal Milan Matzenauer, předseda Správní rady BK Prostějov. *„Jsou to hodně kvalitní celky. Ale pokud chceme postoupit do základní skupiny, a to je náš cíl, nemůžeme si vybírat. V evropském poháru na slabý tým nenarazíte.“* Loni přistřihl Orlům evropská pohárová křídla tým Tartu Rock, mnohými trochu podceňovaný, Estonci však nakonec postoupili až do finále tohoto evropského poháru! Loni Orli hráli také druhé předkolo a do hlavní části jim chyběl jeden jediný krok, čtvrtfinálová účast nám při losování otevřela cestu do prvního kvalifikačního koše a z něj nám mnichovský los ukázal na chorvatský Záhřeb. *„V této soutěži si nemůžete vybírat a pokud chceme postoupit dál, což je náš cíl, musíme vyhrát,“* říkal Matzenauer.

„V této soutěži si nemůžete vybírat a pokud chceme postoupit dál, což je náš cíl, musíme vyhrát.“
Milan Matzenauer

Co říkal před evropským pohárem hlavní kouč Orlů Ivica Mavrenski? *„V posledním ročníku Adriatické ligy jsme s Vojvodinou Novi Sad hráli dvě utkání proti tomuto celku a obě jsme vyhráli, ale Novi Sad je jiný tým a Záhřeb je velice dobrý, nesmíme ho podcenit. Mají hodně dobré hráče, velké zkušenosti s Adriatickou ligou, která je na vysoké úrovni. Tři týmy z Adriatické ligy hrají Euroligu, takže jsou tam opravdu silné celky. Záhřeb je každopádně velmi silný soupeř, vždyť loni vyhrál chorvatský pohár a navíc jej posílili tři kvalitní hráči. Zkusíme vyhrát, ale bude to těžké. Čekám velice náročné zápasy.“* Chorvatský Záhřeb v minulém ročníku domácí soutěže skončil na třetí příčce za Zadarem a Splitem. Důkazem, že půjde o těžkého soupeře, je výsledek semifinálové série, v níž Záhřeb podlehl mistrovskému Zadaru po boji 1:2 na zápasy. V Adriatické lize obsadil dvanáctou pozici s bilancí 6 výher a 19 porážek. *„Na Záhřeb se musíme pořádně připravit. Určitě budeme mít dostatek informací, už proto, že náš trenér Ivica Mavrenski týmy z Adriatické ligy zná,“* poznamenal šéf Prostějova. *„V každém případě respektujeme ale sílu Záhřebu. Musím říct, že pro nás nebude katastrofou, pokud se nám nepodaří postoupit. Tím ale neříkám, že nemáme šance,“* přidával Matzenauer, který určitě dobře uvědomoval, že mnichovský los nám nabídl skoro neřešitelný pohárový rébus.

Dveře do pohárové Evropy jsem si zavřeli už doma v prvním předkole, Prostějovští Orli prohráli s chorvatským KK Záhřeb 61:69 a v odvetě museli dohánět osmibodovou ztrátu. *„Pokud chcete uspět proti takovému soupeři jako je Záhřeb, musíte hrát dobře celý zápas. Patnáct, možná dvacet minut, je málo,“* říkal kouč Ivica Mavrenski po prvním duelu. Několikrát se Orli pokusili o zvrat, dostali se do malého vedení, ale jejich euforie trvala vždy jen chvíli. Posledních pěti minut prohráli 6:13 a ztratili celý zápas. *„Jsme teď v těžké situaci. Šance na postup není velká. Ale budeme bojovat,“* toužil po naději v odvetě Mavrenski. *„Hráli tolik, kolik jim stačilo na výhru,“* říkal na chodbě haly Sportcentrum Srb Goran Savanovič, který v té době nebyl zdravý a navíc ani v ideální kondici. *„Měli za sebou náročný zápas v chorvatské lize proti Ciboně, to je v Záhřebu velké derby.“*

K odvetě se vydali Orli ve speciálně upraveném autobuse, bez zraněného tria Štěpán Vrubl, Goran Savanovič a Richard Leško. *„Když jsme to spočítali, vyšlo nám, že cesta po silnici bude jen o hodinu a půl delší,“* zdůvodňoval tuto volbu generální manažer klubu Petr Fridrich. S čím jsme jeli do Chorvatska?*„Naše šance opravdu*

nejsou velké. Ale pokud naděje na úspěch existuje, musíme se o ni porvat," věřil Ivica Mavrenski. „I když budeme muset hrát v okleštěné sestavě," dodal kouč. A to ještě Pavel Staněk odcestoval se zánětem spojivek... *„Víc hráčů zkrátka v tuhle chvíli nemáme. Musíme se pokusit uspět i v neúplné sestavě,"* říkal kouč BK Prostějov.

V Záhřebu jsme potřebovali vyhrát o devět bodů, v osmi hráčích jsme ale moc šancí neměli. Přitom Orli v hale Trnsko začali odvážně, v 9. minutě vedli 20:13, ve druhé půli 46:39, už skoro sahali po postupu! Posledních pět minut třetí čtvrtiny však Orli prohráli 4:14 a před poslední částí zápasu ztráceli pět bodů, ještě tři minuty před koncem jsme vedli 66:65, pak už zkušený chorvatský tým dotáhl pohárové snažení do úspěšného konce, prohráli jsme 73:79... *„Po takovém průběhu nás vyřazení hodně bolí. Chvílemi jsme vedli až o osm bodů a je škoda, že se nám to nepodařilo udržet. Odehráli jsme hodně dobré utkání a ukázali jsme, že se dá sehrát vyrovnaná partie i s papírově silnějším protivníkem. Zejména v obraně jsme se soupeři zdárně vyrovnali, z tohoto pohledu byla výtečná hlavně první polovina. To, že nás bylo málo, limitovalo i náš výkon ve druhém poločase. Projevil se na nás narůstající počet osobních chyb,"* říkal po zápase kouč BK Prostějov. A to ještě netušil, že se blíží jeho konec v trenérské roli...

Jeden ze tří předsezónních cílů se Prostějovským Orlům už splnit nepodaří.

Co stojí start týmu v poháru EuroChallenge? Vedení klubu muselo u basketbalové federace složit depozit 25 tisíc eur, Prostějov navíc platil služby pro rozhodčí a také ubytování chorvatského týmu v rámci domácího zápasu. *„Třeba náklady na rozhodčí se pohybovaly kolem statisíc korun. Ale s těmito náklady jsme počítali už před začátkem sezony. Start v evropských pohárech zviditelňuje nejen klub, ale především město Prostějov a celý region. I naši obchodní partneři chtějí, abychom se prezentovali na mezinárodní scéně. V neposlední řadě je důležité, aby naši hráči měli možnost srovnávat se se soupeři na mezinárodním poli. Jen tak porostou jejich výkony,"* říká generální manažer BK Prostějov Ing. Petr Fridrich.

Mravi, česky Mravenci. tak se nazývá chorvatský klub KK Záhřeb. Skončil v posledních dvou sezónách v Chorvatské lize na třetím místě a v Adriatické lize na dvanáctém. Tým vznikl teprve v roce 1970, do nejvyšší soutěže se dostal až po rozdělení Jugoslávie. Je složen výhradně z domácích hráčů, převážně vlastních odchovanců. Mezi hlavní opory patří 217 cm vysoký pivot Ante Tomič (1987), který byl vyhlášen nejlepším mladým hráčem chorvatské ligy za minulou sezónu. Jeho bodový průměr je 14,2, zajímá se o něj NBA a byl draftován jako potencionální hráč klubu Utah Jazz. Nejlepším střelcem je rozehrávač Jakov Vladovič (1983, 187 cm) s 15,6 bodu na zápas. Klub hraje v hale zvané Trnsko s kapacitou 2000 diváků, klubové barvy žlutá a modrá.

BK Prostějov v evropských pohárech

2005/06 EUROCUP Challenge, základní skupina: BK Prostějov – BC Boncourt (Švýcarsko) 85:91, 74:90, BK Prostějov – Debrecín (Maďarsko) 89:96, 78:84

2006/07 EUROCUP Challenge, základní skupina: BK Prostějov – Apollon Limassol (Kypr) 109:75, 66:77, BK Prostějov – Hapoel Galil Elyon (Izrael) 92:88, 95:84, BK Prostějov – Olympia Partas (Řecko) 81:80, 63:84, čtvrtfinále: BK Prostějov – Keravnos Nikósie 76:75, 81:91.

2007/08 FIBA Cup, 2. předkolo: BK Prostějov – Tartu Rock (Estonsko) 69:94, 72:76.

2008/09 EuroChallenge, 1. předkolo: BK Prostějov – KK Záhřeb 61:69, 73:79

MODŘANSKÁ POTRUBNÍ

člen

CTYGROUP

- Nejvýznamnější český dodavatel potrubních systémů pro energetiku
- Jediný český dodavatel potrubí primárních okruhů jaderných elektráren
- Dodávky kompletních potrubních systémů zahrnujících projekt, výrobu, montáž a uvedení díla do provozu
- Výroba kusových potrubních dílů
- Dodávky dle ISO, ČSN, EN, DIN, ASME, GOST, API
- 55 let zkušeností s dodávkami do energetiky – dodáno spojovací potrubí pro více než 300 elektrárenských bloků do více než 20 zemí celého světa

Albánie: Fieri, **Alžírsko:** Skikda, **Argentina:** Lujan de Cuyo, Güemes, **Bangladéš:** Chittagong, Khulna, **Brazílie:** Igarapé, Jorge Lacerda, **Bosna a Herzegovina:** Kakanj, **Bulharsko:** Belene, Marica, **Česká republika:** JE Dukovany, JE Temelín, Dětmarovice, Hodonín, Kralupy nad Vltavou, Ledvice, Litvínov, Mělník, Opatovice, Otrokovice, Počerady, Poříčí, Prunéřov, Tisová, Třinec, Tušimice, Vřesová, **Čína:** Jiangsu Ťjaňvan, Shen Tou, **Egypt:** Ayoun Moussa, Talkha, **Finsko:** Hanasaari, **Chorvatsko:** Plomin, **Indie:** Ennore, **Irán:** Iranshar, Mashad, **Itálie:** Acerra, **Kuba:** Felton, Neuevitas, O'Bourke, Regia, **Lotyšsko:** Riga, **Maďarsko:** Dunamenti, Kolonfeld, **Malajsie:** Manjung, **Polsko:** Adamow, Halenba, Jaworzno, Komin, Plock, Skavina, Turow, **Rakousko:** Linz Voest Alpine, **Rumunsko:** Bucuresti South, Bucuresti West, Govora, Tulcea, Rovinari, **Slovensko:** Jaslovské Bohunice, Mochovce, Nováky, Vojany, **Srbsko:** Drmno, Kolubara, Obrenovac, **Španělsko:** Cerceda, **Turecko:** Afsin Elbistan, Soma, **Ukrajina:** Rovno, **Uzbekistán:** Nišan

Modřanská potrubní, a.s.

Komořanská 326/63, 143 14 Praha 4 – Modřany
telefon: +420 296 781 111, fax: +420 244 403 118
e-mail: obchod@modrany.cz, web: www.modrany.cz

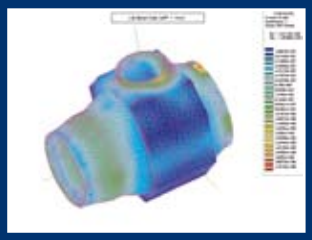

Špatný start v Mattoni NBL

Zatím s největším optimismem vstupoval Milan Matzenauer v pětileté historii prostějovského basketbalu do nového ročníku Mattoni NBL, o úspěchu v nejvyšší domácí soutěži byl šéf prostějovského basketbalu určitě přesvědčený. Šest nových posil a srbský kouč Ivica Mavrenski měli být zárukou. *„Pevně věřím, že přinese do našeho týmu dravost, rychlost, která je v dnešní době nutná k tomu, abychom odváděli skvělý sport,“* konstatoval Matzenauer před sezónou na adresu nového kouče a určitě si nemyslel, že právě on a některé z nových posil mu přinesou tolik basketbalových starostí... Ne, ještě nikdy nemusel prezident BK Prostějov tak brzy řešit týmové problémy!

Prostějovským basketbalistům se začátek sezony nevydařil, byl nejhorší v pětileté historii působení Prostějovských Orlů v Mattoni NBL! Hlavně porážka v desátém kole na palubovce rivala z Nového Jičína 59:94 jakoby definitivně zlomila víru basketbalového prezidenta, že se ještě něco může změnit. Tým navíc opustili Savanovič a Diakite, už předtím ho oslabili Leško a Vrubl, zranění toho prvního bylo vážnější. Prostějovští Orli vyhráli jen šest z dvanácti zápasů a jeli na palubovku poslední Ostravy. Právě tam krize prostějovského áčka vyvrcholila a neúspěšná zápasová bilance vyhnala trenérský tandem Ivica Mavrenski – Miroslav Marko, místo nich dostal šanci Peter Bálint. *„Historicky nejhorší vstup do soutěže jsme nemohli nechat bez povšimnutí. Situace nás trápila dlouho, snažili jsme se mužstvo probudit jinými prostředky, ale nakonec jsme museli sáhnout k výměně trenérů,“* konstatoval šéf BK Prostějov Milan Matzenauer. Co k tomu říkal generální manažer BK Protějov Petr Fridrich? *„Měli jsme několik nabídek, ale po reálném vyhodnocení situace jsme se ale rozhodli pro Petera Bálinta. Je to sice mladý, ale již poměrně zkušený trenér, který navíc zná velmi dobře jak prostějovské prostředí, tak i zákulisí české ligy. Právě tohle hrálo v jeho prospěch. Chtěli jsme kouče, který má přehled a může v našem klubu pracovat koncepčně. A přesně to Peter Bálint splňoval.“*

Peter Bálint je v Prostějově pátým rokem, v roce 2003 se představil jako trenér mužů, hrála se druhá liga, BK Prostějov postoupil a pak přišel na jeho místo Beňaček. *„Mně se v Prostějově hrozně líbí, je to takové klidné přívětivé město, jsou tu milí lidé, pro rodinu ideální prostředí. Navíc, Prostějov je opravdu městem sportu, podporuje se, je mu nakloněna radnice a TK PLUS sportům vytváří skvělé zázemí. A když máte podmínky a děláte, tak by měly přijít výsledky. To je přesně to, co mě tady inspiruje a k Prostějovu přitahuje a stoprocentně motivuje k další práci,“* říkal na začátku letošního roku a když se vracel k okamžiku před čtyřmi lety, kdy odešel z prostějovského áčka, dodal: *„Tehdy měl asi někdo pocit, že jsem snad neměl u hráčů autoritu, prostě nevím. Ale upřímně říkám, chtěl bych ještě dostat šanci, jednou bych chtěl trénovat áčko. Zatím se mi tady skoro všechno podařilo...“* A jak on sám viděl šanci – dostat se k áčku? *„Práce s mládeží je motivující, pro klub určitě hodně prospěšná a pevně věřím, že někteří z těch mladých budou v budoucnu určitě hrát v áčku, tedy – pokud se nekoupí průměrný cizinec za velké peníze a nedostane přednost... A když tam třeba začas bude šest nebo sedm mých kluků, tak tu šanci snad dostanu.“* Peter Bálint se dočkal a to je dobře! Zatím se mu opravdu všechno podařilo. Je s prostějovským celkem ve spojení už od jeho počátků novodobé historie. V sezoně 2003 – 2004 vedl tým BK Prostějov v tehdy druhé lize s cílem postoupit do Mattoni NBL. Podařilo se to, ale při oslavách v Kolíně už byl Bálint v roli asistenta Predraga Benačka. Tato dvojice dovedla Prostějov do Mattoni NBL. Peter Bálint se pak přesunul k trénování mládeže, stal se šéftrenérem a navíc hlavním koučem juniorů. Před ročníkem 2007-2008 převzal i nově vytvořenou rezervu BK Prostějov, s níž postoupil do druhé nejvyšší soutěže mužů. Navíc jako kouč výběru České republiky kategorie U16 získal letos na mistrovství Evropy v Itálii stříbrné medaile, byl druhý na českém šampionátu s prostějovskými juniory.

Nový trenér Orlů se nechal slyšet, že hráči nemají kondici, nemají natrénováno, první fyzické testy dopadly hodně špatně. K týmu přišel Američan Ian Hanavan, 202 centimetry vysoký podkošový hráč, který loni v dresu belgických Antverp vyzkoušel atmosféru ULEB Cupu. Štěstí zkoušel polský rozehrávač Robert Skibniewski. Pětadvacetiletý hráč v minulosti působil ve Wroclavi. *„V poslední době už naše hra neměla systém. Každý zkoušel něco sám vymyslet a to k ničemu nevedlo. Trenér nám k tomu řekl své, ale i mezi hráči jsme si všechno vyříkali,“* říkal Pavel Novák. *„Prostředí se vyčistilo, začínáme s čistým stolem. Nový trenér dal hře zase řád a pořádek. A na nás je, abychom to ukázali na hřišti. Je před námi ještě hodně zápasů. Špatný začátek soutěže se pořád dá napravit,“* uvědomuje si Pavel Novák, který patří k nejbojovnějším.

Po deseti dnech od svého nástupu vedl trenér Peter Bálint basketbalisty Prostějova v mistrovském utkání. A slavil úspěch. Orli porazili Kolín 99:86 a získali sedmé vítězství v sezoně. *„Je to jen první malý krůček. Na nějaké velké změny nebyl čas. Zápas ukázal, jaké máme nedostatky. Ale vyhráli jsme a to je v tuto chvíli nejdůležitější.“* A pak přišlo důležité vítězství v Děčíně. Orli se poprvé ujali vedení šestnáct a půl vteřiny před koncem! *„Není to žádné moje kouzlo, jen jsme začali víc pracovat,“* konstatoval Peter Bálint.

Věřme, že Orli zase vylétnou v tabulce Mattoni NBL výš...

„Není to žádné moje kouzlo, jen jsme začali víc pracovat.“

< Peter Bálint >

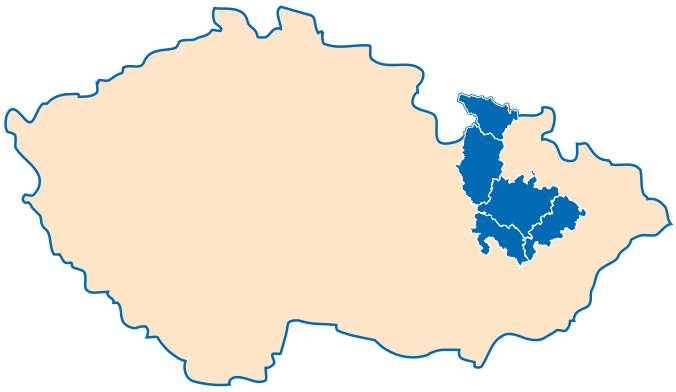

Olomoucký kraj

Více než očekáváte!

Krajský úřad
Olomouckého kraje
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

www.kr-olomoucky.cz

Olomouc – Informační, kulturní a turistické středisko města Olomouce, Horní náměstí, 771 27, tel. +420 585 13 85, www.olomouc-tourism.cz
Prostějov – Informační a turistická kancelář, nám. T.G. Masaryka 12-14, 797 42, tel. +420 582 329 722 - 723, www.mestopv.cz
Přerov – Městské informační centrum, Kratochvílova 14, 750 00, tel. +420 581 217 187, www.prerov.cz
Šumperk – Regionální a městské informační centrum, Hlavní třída 22, 787 01, tel. +420 583 214 000, www.infosumperk.cz
Jeseník – Městské informační centrum, Masarykovo nám.1/167, 790 27, tel. +420 584 498 155, www.jesenik.org

Olomoucký kraj je regionem, který svou rozmanitostí dokáže uspokojit i toho nejnáročnějšího návštěvníka. Je vhodným místem pro milovníky hor, cykloturistiky a historických i přírodních památek. Nejvýznamnější z hlediska národopisného je oblast Hané, z hlediska aktivního odpočinku pak pohoří Jeseníků. Přirozeným centrem regionu je město Olomouc s významnou památkou - sloupem Nejsvětější Trojice, jež je zapsán na seznamu UNESCO. Pro milovníky historie jsou otevřeny brány hradů, zámků, zřícenin a muzeí, sportovcům se nabízí bohatá sí cyklotras či množství sjezdovek. Odpočinout si můžete v několika vyhlášených lázeňských centrech.

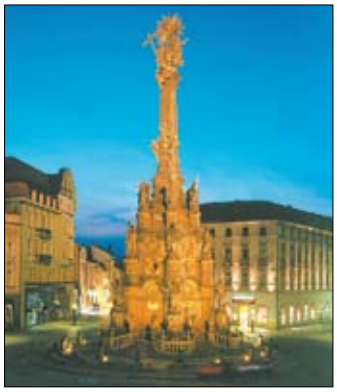

1 2
3 4

1. Sloup Nejsvětější Trojice v Olomouci • 2. Hanačka - Čechy p. Kosířem
3. Javoříčské jeskyně • 4. Hrad Bouzov

Historie prostějovského tenisu

„Tenisté, dívající se na fotbalové zápasy z oken své šatny, musí platit vstupné a hosty si lze na tenisové dvorce přivést jen tehdy, když je to předem ohlášeno."

Ze zápasu z jednání SK Prostějov, 1931

Studenti oslabili tenis na Hané

V roce 1930 byla zavedena povinná mistrovská soutěž, která mnohé změnila. *„Až dosud byly styky mezi tennisovými kluby moravských měst svrchovaně přátelské a mezikluboví utkání byla spíše událostmi sportovně–společenskými, datuje se od té doby značná řevnivost jako důsledek lokálního patriotismu, klubismu a mnohdy i osobní ješitnosti,"* píše se v roce 1941 se v publikaci Dvacet let hanáckého sportu. *„I když čas a vývoj tennisu během let mnoho uhladil, přece jen současníci tennisu z let 1923–1930 vzpomínají na tu dobu jako na idylu. Z druhé strany posuzováno nutno objektivně přiznati, že župní mistrovství dalo tennisu větší bojovnost, rivalita mezi kluby měla jistě vliv na šíření lawn–tennisu."*

S.K. Prostějov byl zařazen do I. třídy vedle S.K. Přerov, S.K. Haná Kroměříž, S.K. Olomouc, S.K. Vyškov, S.K. Bystřice pod Hostýnem., Č.S.S. Olomouc. V prvním mistrovském zápase Středomoravské župy Čs. L.T.A. se utkal S.K. Prostějov v neděli 11. května 1930 s S.K. Haná v Kroměříži a zvítězil nečekaně, ale naprosto zalouženě 9:5, 19:12 na sety a 153:115 gamům. Jaké byly výsledky prvního mistrovského zápasu S.K. Prostějov ve Středomoravské župě? B. Gardavský – Vodička 3:6, 1:6, Brückner – E. Roch 4:6, 4:6, J. Gardavský – Procházka 6:0, 6:3, Z. Jirotka – Proskowetz 6:1, 6:1, Jonáš – Veit 6:4, 4:6, 6:1, Wschianski – Böhm 6:0, 4:6, 6:2, Sahlingrová – Jandová 6:3, 6:2, Konstantinová – Hanáková 10:8, 6:3, Gardavský B. a J. – Vodička, Roch 0:6, 1:6, Brückner, Wschianski – Procházka, Proskowetz 6:2, 6:3, Jirotka Z., Jonáš – Veit, Böhm 6:1, 6:1, Sahlingerová, Konstantinová – Jandová, Hanáková 6:1, 6:3, Brückner, Sahlingerová – Vodička, Jandová 2:6, 4:6, B. Gardavský, Konstantinová – Roch, Hanáková 6:2, 6:8, 2:6. Marie Sahlingerová se stává v sezóně 1930 mistryní Středomoravské župy ve dvouhře a ve smíšené čtyřhře spolu s mjr. Snášelem, o rok později ve dvouhře titul obhajuje.

Rok 1930 navíc významně ovlivňuje život Prostějova, v oděvním průmyslu se rozmáhá pásová výroba. Už roce 1900 se v městě tkalcovstvím živilo 840 osob, o deset let později byla oděvní výroba nosným průmyslovým odvětvím, v roce 1910 v ní nacházelo obživu kolem 12 000 osob. V roce 1918 bylo ve městě 90 továren a několik konfekčních družstevních podniků, ale v roce 1930 přechází jako první na oděvní pásovou výrobu firma G. Sborowitz a syn, po ní pak v roce 1934 Jan Nehera a v roce 1936 Arnošt Rolný. Jeho dcera také hrála tenis a o Pohár továrníka Nehery pravidelně bojovali nejlepší prostějovští tenisté.

Týmu SK Prostějov se daří. V sezónách 1931 a 1932 je první v župním mistrovství a týmová jednička Zdeněk Jirotka získává titul na mistrovství juniorů. To už jsou tenisté na dvorcích ve Sportovní ulici, kde SK Prostějov na vlastním pozemku vybudoval fotbalové hřiště, lehkoatletickou dráhu a šest dvorců. Stadión byl slavnostně otevřen koncem května jednatřicátého roku.Tenisový odbor si na začátku března 1931 zvolil nový výbor, předsedou se stal Bedřich Čížek, náčelníkem byl Alois Bašný, ostatními členy výboru pak byli pánové Krapka, ing. Souček, Binko, Mrázek, Zahradník, Čížková, Ovečková, a Reichmannová, navíc měl ve výboru zastoupení i dorost. Pánové Čížek a Bašný pak byli navíc členy výboru Středomoravské župy lawntennisové.

Začíná se stále více hovořit o klubovém hospodaření. Na sezónu 1931 byly stanoveny členské příspěvky 250 Kč. Jedenáctého května 1931 bylo na schůzi SK Prostějov v Plzeňském dvoře usneseno, že – *„tenisté, dívající se na fotbalové zápasy z oken své šatny, musí platit vstupné a hosty si lze na tenisové dvorce přivést jen tehdy, když je to předem ohlášeno. Hra hostů pak bude povolována zcela vyjímečně. O možnost hraní požádal také Sokol, jeho členům je povolen vstup na dvorce až po zaplacení 25 Kč*

Bylo to roku 1923, kdy třiadvacetiletý JAN NEHERA položil s ušetřenými 3.000 K základy podniku, jenž stojí dnes na vedoucím místě v oděvním průmyslu. Z malé dílny s několika dělníky zrodilo se velké pracovní kolektivum se šesti továrními budovami a 2.000 spolupracovníky, 130 prodejnami a rozsáhlým exportem do řady evropských i zámořských států. To je historie podniku, který má ve svém štítě heslo:

NEHERA šije šaty dobře!

Nehera

Dobová reklama oděvní firmy Nehera

Tenisové mužstvo S. K. Prostějov - zleva: Starosta, Cetkovský, ing. K. Wichterle, Krapková, Toul, Vondra, Gardavský, Bašný, J. Bašná a M. Škarchová.

za hodinu." Bylo také odsouhlaseno, že v sezóně 1932 bude klubovým trenérem pan Houba s platem 2000 Kč a bude mít na starosti především trénink mladých nemajetných členů. Tenisový odbor také objednal lajnovací strojek, hodící se i pro fotbalové hřiště. Stál 400 Kč. Navíc byl objednán iváňský hrubší písek, kubík za 32 Kč a odbor potřeboval asi 30 kubíků. Bylo určeno i minimální vstupné na klubová utkání – sedadlo 10 Kč, k stání 6 Kč a studenti měli platit 3 Kč. Marie Sahlingerová vyhrává opět přebor Středomoravské župy v kategorii dospělých, juniorský titul získává Zdeněk Jirotka.

Ve dvaatřicátém roce odcházejí studovat do Prahy nadějní tenisté Zdeněk a Drahoň Jirotkové, Oldřich Jonáš a Otto Wichterle a bez těchto opor sestupuje prostějovský tým v roce 1933 do II. třídy. Budoucnost pak ukáže, jak podobné odchody ovlivnily tenis na Hané... Oldřich Jonáš se v Praze stává členem TK Důstojníků. Brzy se stává jedním z nejlepších hráčů Prahy, největšího úspěchu dosáhl v Pardubicích, ve finále v roce 1933 prohrál s Černochem. V Pardubicích se na juniorce ve stejném roce prosadil také Zdeněk Jirotka, který v středoškolském mistrovství o Březinův putovní pohár prohrál až ve finále. Jonáš pak po několik sezón patřil k nejlepším hráčům pražského klubu Důstojníků spolu s Cejnarem.

Později bude Jaroslav Drobný jediným wimbledonským šampiónem, který bude mít i zlato z hokejového mistrovství světa!

Jednadvacátého dubna 1934 píše pražský Polední list o začátku nové sezóny tenistů SK Prostějov. *„Odchodem několika hráčů, hlavně Jonáše, utrpěl loňského roku lawn–tennisový team SK Prostějov citelnou ztrátu a nechybělo mnoho, aby se z mistra župy stal kandidát sestupu do nižší třídy. A letos jest jeho situace ještě horší, neboť nemůže také počítati s bratry Jirotky a počet hráčů byl pro letošek na Hané zvětšen ze čtyř pánů na šest. Ježto za těchto okolností nelze očekávati, že by se SK Prostějov v I. třídě udržel, věnuje nejbližší sezóny výchově mladých hráčů, hlavně dorostenců, kteří také budou asi tvořiti kádr závodního teamu."* V roce 1934 se Jonáš probojoval znovu do finále Pardubické juniorky, ve finále dokonce vedl s Koskem (Mor. Ostrava) 4:1 a 40:15, ale nakonec prohrál... Valná hromada delegátů pražské župy Čs LTA schválila na konci roku 1934 žebříček města Prahy, vévodili mu daviscupoví reprezentanti Hecht, Síba a Caska, Oldřich Jonáš byl na vynikajícím 13. místě.

Sedmnáctého května 1935 bylo na schůzi výboru SK Prostějov rozhodnuto, že tenisový odbor povede Běluš Krapka. V Praze se stále více prosazuje Jonáš, na Mistrovství Svazu čs.

Jonáš po několik sezón patřil k nejlepším hráčům pražského klubu Důstojníků spolu s Cejnarem.

Sezóna 1933 – 1934 je slavná i pro prostějovský fotbal. V roce 1932 vložil do SK Prostějov velké peníze konfekcionář a továrník František Řezáč, o rok později fotbalisté postoupili do I. ligy a ve dvou ročnících 1935 – 1937 byli dokonce na třetím místě za Spartou a Slávií. Proč to připomínáme? V mužstvu hráli i dva reprezentanti ČR Veselý a Lolek Cetkovský, který hrál za národní mužstvo i hokej a navíc byl i vynikajícím tenistou. Konečně i Jaroslav Drobný, stejně jako Vladimír Zábrodský hráli výborně hokej. Válka pak určitě vzala Jaroslavu Drobnému nejlepší tenisová léta, mohl získat mnohem více prestižních titulů. V té době se o to více věnoval hokeji. Jako střední útočník oblékal drez I. ČLTK, odehrál pak celkem jedenáct ligových sezón, jedenatřicetkrát startoval v reprezentaci a vstřelil šestatřicet reprezentačních gólů. V roce 1939 hrál poprvé na mistrovství světa a v roce 1947 byl v Praze na Štvanici členem týmu, který se stal světovým šampiónem. O rok později si z olympiády ve Svatém Mořici přivezl stříbro. Rozhodlo o něm jen skore... *„Na tenisovém dvorci je člověk sám a mně šlo vždycky o to, abych se mohl radovat s druhými. A tak byl pro mě vždycky velký rozdíl mezi vstřelným gólem a úspěšnou smečí. Hokej jsem měl vždycky moc rád,"* říkal Jaroslav Drobný.

důstojnictva 1936 vyhrává kategorii otevřené dvouhry, mohli starovat i civilisté, ve finále Jonáš poráží Cejnara.

V roce 1936 odprodává tenisový odbor část pozemků, které nepoužíval, jen proto, aby se zlepšila finanční situace klubu. Miroslava Bašná vyhrává župní mistrovství juniorek a o rok později se to podaří i Oldřichu Vondrovi. V sedmatřicátém roce se SK Prostějov vrací do I. třídy, zasloužili se o to – Bašný, Vondra, Gardavský, Cetkovský, Starosta, Toul, Geršl a Škardová. Dařilo se i prostějovským juniorům. Na vyzvání Středomoravské župy byl poslán do Prahy O. Vondra, aby absolvoval několik tréninků pod vedením trenéra Ramilona, nadějný junior se hodně zlepšil, určitě i proto měl první tým opět místo v I. třídě Hanácké tenisové župy.

V Prostějově se opět hraje velký handicapový turnaj. České slovo 2. září 1937 píše: *„Po stránce propagační, společenské a sportovní splnil veškerá očekávání. V dámském singlu zvítězila Miroslava Bašná porazivčí pí. Ovečkovou v hodinu trvajícím boji 6:2, 5:7, 8:6, když předím vyhrála nad svojí sestrou Annou 6:3, 6:2. Získala putovní pohár klenotníka Nárožného. V pánské čtyřhře narazil osvědčený pár Gardavský – Cetkovský na odolnou a takticky hrající dvojici*

Jonáš –Toul a po dvouhodinovém zápolení zvítězili Jonáš, Toul 6:4, 6:4, 5:7, 6:4. Dvojice získala Pohár továrníka Rolného. V pánském singlu utkal se výborný Jonáš s houževnatým Geršlem a po urputném boji zvítězil Jonáš v poměru 9:7, 6:1, 6:4 a vyhrál pohár továrníka Nehery. Ve smíšené čtyřhře nastoupili ve finále A. Bašná s Řehulkou proti Jar. Bašné s Cetkovským. Zvítězil pár A. Bašná – Řehulka a získal tak Pohár starosty města dr. Johna."

„Na tenisovém dvorci je člověk sám a mně šlo vždycky o to, abych se mohl radovat s druhými. A tak byl pro mě vždycky velký rozdíl mezi vstřeleným gólem a úspěšnou smečí. Hokej jsem měl vždycky moc rád." Jaroslav Drobný

V roce 1938 vyhrává župní juniorské mistrovství Jaroslava Bašná, o rok později tento titul obhajuje. Jsou to její první velké úspěchy. Vondra je klubovou jedničkou. Tenisový odbor také pořádal juniorské utkání Haná – Slezsko, které vyhráli Hanáci 10:3. Jonáš už patřil mezi nejlepší hráče Československa.

Patnáctého března 1939 přijelo o půl desáté dopoledne před radnici první říšskoněmecké vojenské auto. Začíná šest let nesvobody, navíc neustále sílily útoky proti židovské komunitě. Prostějov byl často označován jako – moravský Jerusalém, některé prameny uvádějí, že se z koncentračních táborů nevrátilo 1600 prostějovských židů. V Prostějově se také narodil velký filozof dvacátého století Edmund Husserl, zakladatel jednoho z nejvlivnějších směrů moderní filosofie, který se pokoušel nově pojmout realitu tak, jak se bezprostředně jevila. Profesor univerzity v Halle, v Göttingenu a Freiburgu, kde také v roce 1939 zemřel.

Prostějovský tenisový klub žil v okleštěných podmínkách dál. Na mistrovství Čech a Moravy 1939 se MUDr. Jonáš probojoval do čtvrtfinále, kde prohrál s Drobným ve třech setech. Na tenisovém mistrovství vysokých škol, které se hrálo na dvorcích Strakovy akademie pod Letnou, prohrál Jonáš s Černíkem až ve finále a spolu a Dr. Ostrčilem vyhráli čtyřhru. Velkou událostí roku 1939 v Prostějově bylo mistrovství Středomoravské župy. *„Současně se rozehraje turnaj o mistrovství města Prostějova o Pohár továrníka Nehery. Z přihlášených hráčů SK Prostějov nutno jmenovati alespoň pp. Vondru, Lukovského, Gardavského, Cetkovského a Řehulku, slečny Bašných,"* oznamovaly Hlasy z Hané 12. srpna 1939.

Hanácká župa vydává v roce 1940 almanach Dvacet let hanáckého sportu a v něm předseda tenisového odboru S.K. Prostějov Běluš Krapka píše, že – *„lawntennis nezaujímá v klubu poslední místo. Naopak. Jest to vedle fotbalu nejsilnější odbor klubu a i když měl mnohdy všelijaké problémy, ať to byl nedostatek funkcionářů nebo výkonnost závodního teamu, přece byla jeho sportovní činnost vždy ku cti S.K. Prostějov."* A dodal, že si moc dobře pamatuje, jak s partou kluků pozoroval tenisty v zahradě Akciového pivovaru. *„Viděl jsem tam někdy kolem roku 1912–1914 hráti dámy Sahlingerovou, Frgálovou, Fabiánovou, Krapkovou a z pánů Jeana Karáska, K. Zahradníka, inž. Haase a jiné, jejichž jména vypadla mi už z paměti."* Na zasedání výboru tenisového odboru žádá Bohuš Gardavský o povolení sbírky mezi členy na výstavbu tenisového a hokejového pavilonu. Bohuš Krapka také navrhuje, aby v zájmu klubu byl zvolen archivář, který by zdokumentoval historii tenisového odboru od založení do roku 1940. Na celostátním žebříčku se poprvé objevuje Jaroslava Bašná. Večerní České slovo v prosinci 1940 oznamuje, že – *„se sešla zvláštní komise ČLTA, aby provedla sestavení žebříčku našich nejlepších tenistů a tenistek. Žebříček vypadá takto: Dámy: 1. Staruberová, 2. Kyselová, 3. Pittnerová, 4. Nádvorníková, 5. Bertlová, 6. Jílková, 7. Merhautová – Píšová, 8. Bloudková, 9.– 10. J. Bašná, Parmová."* Obrovský úspěch devatenáctileté prostějovské tenistky! Jaroslava Bašná se také stala přebornicí Středomoravské župy v kategorii juniorek a dospělých, Oldřich Vondra vyhrál dvouhru mužů, ale hlavně také Pardubickou juniorku! Ve finále porazil Vladimíra Zábrodského.

A - družstvo 1929. Zleva: Michálek, Bašný, Květa, Rychlovská, Hromada, Wschianski, Neoral, Cetkovský, Gardavský.

Město pro byznys? Prostějov desátý!

Jasný postup v Českém poháru

BK Prostějov se svým orlem

V PRVNÍM ROČNÍKU PROJEKTU MĚSTO PRO BYZNYS, který vyhlásil časopis Ekonom, zabodoval Prostějov, umístil se na desátém místě. Městem s nejvyšším podnikatelským potenciálem v České republice je podle Ekonomu Humpolec. Mezi dvě stě pěti zúčastněnými městy nasbíral Prostějov nejvíce bodů za druhé místo v hodnocení kvality veřejné správy a celkově obsadil desátou příčku. Nejhůře dopadla v Olomouckém kraji Konice, která skončila na konci žebříčku na sto devadesátém třetím místě. *„Jsem potěšen, že naše město je úspěšné i v hodnocení podmínek pro podnikání. Už delší čas se snažíme vytvořit celou řadu výhodných podmínek tak, aby se podnikatelé v Prostějově cítili dobře a rádi v našem městě investovali. Zároveň jsem pyšný i na to, že odborníci považují práci našeho městského úřadu za druhou nejlepší v republice. To je pro nás velká čest,"* uvedl Jan Tesař, starosta Prostějova. Navíc společnost Moody´s International Public finance aktualizovala pro město Prostějov ratingové ohodnocení – Prostějov se drží na hodnotě Aa1. cz se stabilním výhledem. *„Tento rating odráží zejména velmi dobré provozní výsledky města a jeho poměrně nízkou zadluženost,"* konstatoval místostarosta města Miroslav Pišťák.

ŽÁKOVSKÁ BASKETBALOVÁ LIGA U14 opět v Prostějově! Naposledy se u nás hrála v roce 2003, tehdy žáci pod vedením Petra Jakubíka vybojovali na MČR v Domažlicích 5. místo. Los kvalifikace nám přisoudil nejlepší tým ČR Snakes Ostrava, dále pak týmy Kolína a Jindřichova Hradce. Oba byly na naší úrovni, ale porazit se podařilo pouze Jindřichův Hradec. Když jsme nepostoupili přímo, vybojovali jsme alespoň další kolo kvalifikace. Zde jsme měli štěstí, protože nám v cestě stál tým BCM Olomouc, soupeř, se kterým jsme uměli uhrát dobré výsledky. Oba zápasy se nám podařilo vyhrát a nyní jen čekáme na vylosování nového ročníku Žákovské ligy. Trenér Remenec neskrýval po zápase svoji spokojenost. Hlavní úkol je splněn, další je před námi. Budeme asi patřit k slabším týmům této soutěže, zkušenosti z ní by však měly mít velkou cenu. Vždyť část klíčových hráčů bude moci bojovat o tuto elitní soutěž i příští rok a rozehrávač a talent Adam Goga dokonce dva. Přejme tedy mladým Orlíkům v Žákovské lize mnoho úspěchů.

PAMĚTNÍ DESKA sourozencům Haně a Ottovi Wichterlovým na domě ve Svatoplukově ulici byla slavnostně odhalena na konci října za přítomnosti zástupců rodiny, vědců, umělců, občanů a představitelů města Prostějova. *„Vedle Jaroslava Heyrovského je Otto Wichterle nejvýznamnějším představitelem české vědy,"* uvedl předseda Akademie věd České republiky Václav Pačes, který do Prostějova zavítal. Podle něj dokázal Wichterle nejlépe skloubit vědu s praktickým využitím, což se ne každému podaří. Hana Wichterlová patří k nejvýznamnějším představitelům českého moderního sochařství, zejména v rámci meziválečné avantgardy. Do převážné části její tvorby se promítá zájem o přírodu a zaměření na východní filosofii. Dva z nejvýznamnějších objevů Otty Wichterleho jsou silon a hydrofilní gel, ze kterého se vyrábí kontaktní čočky. *„Tatínek kontaktní čočky nenosil,"* usmál se syn Otty Wichterleho Kamil, vedoucí katedry chemie na Vysoké škole báňské v Ostravě, s tím, že neví o nikom, kdo by je v rodině nosil.

NOVÍ STUDENTI Technické univerzity v Liberci složili na konci října v obřadní síni prostějovské radnice svůj imatrikulační slib. U slavnostního aktu byli přítomni zástupci univerzity v čele s proděkankou Janou Drašarovou. Za město Prostějov se ho zúčastnil starosta Jan Tesař. Prostějovská pobočka textilní fakulty Liberecké univerzity přijímala letos zájemce o studium pojedenácté. Kromě třiceti přijatých studentů denního studia bylo na bakalářský obor Technologie a řízení oděvní výroby zapsáno i osmadvacet posluchačů kombinovaného studia. Více jak polovina čerstvých vysokoškoláků pochází přímo z Prostějova nebo okolí.

JAROSLAV NAVRÁTIL se rozešel s Tomášem Berdychem, který pod jeho vedením nahlédl mezi absolutní světovou elitu. Zároveň kývl na nabídku Miroslava Černoška a bude v klubu zastávat funkci šéftrenéra, bude mít dohled nad přípravou tenistů, jako jsou např. Lucie Šafářová či Petra Kvitová. *„Ve své funkci budu mít více času i možností sledovat všechny české hráče a v době zápasů nebudu v dvojí roli,"* říká Jaroslav Navrátil s ohledem na svou pozici nehrajícího kapitána daviscupového týmu. *„Důležité je, že za ukončením spolupráce s Tomášem stály jen moje a rodinné důvody. Osm let za sebou být z domova dvacet osm až třicet týdnů je poměrně dost. S Tomášem žádné problémy nemáme a za celou dobu jsme je ani neměli. V tomhle týmu, pro který budu pracovat, bude i Tomáš."*

RADEK ŠTĚPÁNEK ODJEL NA TURNAJI MASTERS v Šanghaji v roli náhradníka a nakonec nahradil zraněného Američana Roddicka. Přestože ještě v pátek ležel na pláži v Thajsku, v neděli už byl připravený nastoupit... Štěpánek nezískal ze dvou zápasů ani set, podlehl Švýcaru Federerovi 6:7, 4:6 a ve svém druhém vystoupení prohrál s Francouzem Simonem 1:6, 4:6. Štěpánek si z Číny odvezl za účast v lukrativním podniku odměnu sto tisíc dolarů. *„Pro mě byla čest jenom tady být, byla to skvělá zkušenost a velká motivace pro příští rok. Snažil jsem se hrát svůj nejlepší tenis,"* říkal Štěpánek v Šanghaji.

LUKÁŠ DLOUHÝ STARTOVAL NA MASTERS v Šanghaji s Indem Leandrem Paesem a ve třech zápasech nezískali ani set. Jaké byly jejich výsledky na Masters? Björkman (Šv.), Ullyett (Zim.) 3:6, 5:7, Fyrstenberg, Matkowski (oba Pol.) 6:7(2), 3:6, Nestor (Kan.), Zimonjič (Srb.) 1:6, 4:6.

TŘETÍM KLUBEM, který v letošním ročníku Mattoni NBL sáhl ke změně trenéra, byl BK Prostějov. Srbský kouč Ivica Mavrenski byl den po ostudné porážce v Ostravě odvolán a vedením

týmu byl do konce sezony pověřen dosavadní trenér B-týmu Peter Bálint.

SPOLUPRÁCE MĚSTA PROSTĚJOV a Sportovního svazu Lausitzer Seeland Hoyerswerda byla v sobotu 22. listopadu podepsána v německém Sasku. *„Ze strany města jde o vyjádřením vůle podporovat rozvoj kontaktů nejen v oblasti sportu, ale také v kultuře, výměně studentů, učitelů a vzájemném poznávání regionů v Sasku a na střední Moravě. Současně jsme se shodli na pořádání mezinárodních sportovních studentských her v Prostějově v roce 2010,"* potvrdil místostarosta Pavel Drmola, který dohodu podepsal.

Lukáš Dlouhý

VK PROSTĚJOV ZCELA JASNĚ POSTOUPIL do semifinále Českého poháru, postup stvrdil jasným triumfem v Ostravě a má před sebou jediný cíl – obhájit loňské prvenství v této soutěži. *„K roli největšího favorita domácí extraligy i Českého poháru se jasně hlásíme,"* konstatoval šéftrenér Miroslav Čada. Stále více se hovořilo i o šancích v Champions League. *„Jsme realisté, vysněný postup je opravdu ještě daleko. Rozjeté to ale máme dobře, jsme i optimisté,"* nechal se slyšet šéf VK Prostějov Petr Chytil. A co kouč Miroslav Čada? *„I po zdařilém začátku musíme mít pokoru. Jsme nováčci a tohle je úplně nový tým, je těžké se prosadit hned v první sezoně. Každé další vítězství pro nás bude úspěch. Do spekulací o postupu bych se nechtěl pouštět, pořád je moc brzy. Navíc jsme obě střetnutí vyhráli jen těsně a určitě budeme svědkem mnoha dalších vyrovnaných bitev, zejména mezi Murcií, Rijekou a námi."*

CENY MĚSTA PROSTĚJOVA za rok 2008 budou vyhlášeny v příštím roce a tak radnice vyzvala k zasílání nominací. *„Domnívám se, že z oceňování osobností se už nyní, po pár letech konání ankety, vyvinula dobrá tradice,"* říká místostarosta Prostějova Pavel Drmola. *„Je žádoucí, aby se lidé, kteří výrazně napomohli ke zvýšení prestiže města v jakékoliv oblasti své práce, dočkali slavnostního uznání."*

TOMÁŠ BERDYCH SE S LUCIÍ ŠAFÁŘOVOU připravovali na příští sezónu ve slovenských Tatrách, pobývali tam na kondičním soustředění. *„Je to příjemné zpestření přípravy. Není wto daleko a je to něco jiného než trénovat na kurtech,"* konstatoval Berdych, který útok na světovou desítku zahájí v Austrálii na turnajích v Brisbane a Sydney.

PROSTĚJOVŠTÍ ORLI SE NA ZAČÁTKU PROSINCE vypravili do ZOO na Svatém Kopečku, kde navštívili svého chráněnce, kterým je osmiletý orel stepní jménem Andy. Už je to víc jak rok, co se hanáčtí basketbalisté rozhodli podporovat dravce, kterého nosí na svých dresech, částkou 12 000 Kč. *„V některém z březnových domácích utkání bychom chtěli představit našeho chráněnce prostějovským fanouškům,"* konstatoval generální manažer BK Prostějov Petr Fridrich. Už předtím basketbalisté BK Prostějov navštívili plumlovský dětský domov a vedle dárečků pozvali děti na příští domácí zápas.

Dáme Vám dostatek prostoru i pro ty největší plány

UniCredit Bank Vám umožní stále růst. Podělte se s námi o své plány a společně najdeme nejlepší způsob, jak je naplnit. Stejně jako Vy vidíme za každým dosaženým cílem další cestu. A další úspěchy.

WWW.UNICREDITBANK.CZ

UniCredit Bank

co připravujeme?

Atletický mítink v O2 Aréně
Týmoví soupeři: Španělsko a Francie
Potřetí Ceny za kulturu

NA MÍTINKU SVĚTOVÝCH REKODMANŮ, který se bude konat v únoru v pražské O2 Aréně, bude startovat i Pamela Jelimová, jeden z největších talentů světové atletiky, s cílem překonat světový rekord v běhu na 1000 metrů. Osmnáctiletá Keňanka letos několikrát atakovala momentálně nejstarší světový rekord Jarmily Kratochvílové na osmistovce. *„Určitě se o to pokusím, zatím všechno jde podle plánu, připravuji se tvrdě,"* prohlásila Jelimová. Ještě před rokem přitom byla neznámou postavou, ale v sezoně se nakonec stala suverénní olympijskou vítězkou a dostala se až ke třetím času historie 1:54,01 minuty na mítinku v Curychu. Navíc vyhrála jako jediná ze všech atletů i Zlatou ligu a během jednoho roku se z ní stala milionářka. V sezoně 2008 ani jednou na své trati neprohrála. Jelimová, objev roku v anketě IAAF, hodlá v halové sezoně běžet jen dvakrát a jedním z jejích startů bude právě pokus o světový rekord při pražském závodu!

V TÝMOVÝCH SOUTĚŽÍCH, v Davisově poháru i ve Fed Cupu máme výhodu domácího prostředí, české tenistky se představí v prvním kole elitní skupiny 7. – 8. února na brněnském výstavišti v zápase proti Španělsku, daviscupový tým přivítá Francii 6. – 8. března v ostravské ČEZ Aréně. Za organizací a marketingovými právy na tyto prestižních akce stojí Česká sportovní, a.s., spolupracuje na nich také agentura TK PLUS. Fedcupový tým se vrací opět do Brna, letos tam porazil Slovensko. Nastoupí v nejsilnějším složení? Majitel společnosti Česká sportovní Miroslav Černošek dobře ví, že ho čekají složitá jednání s agenturou IMG, která stojí za Nicole Vaidišovou. *„Dohody s IMG nejsou snadné, neznáme zatím její požadavky, třeba budou tak vysoké, že je nebudeme moci splnit,"* říká majitel České sportovní. *„Zatím se nám to vždycky podařilo a chci věřit, že se nám to podaří i tentokrát. Teď ale záleží, aby i Nicole byla v co nejlepší formě, Španělky rozhodně budou velice složitým soupeřem."* Petr Pála má určitě radost ze stoupající formy Petry Kvitové. *„Chci samozřejmě nominovat nejsilnější tým a věřím v jejich ochotu hrát, což se týká i Nicole. Vždycky, když byla v týmu, byla obrovským tahounem, je to výborná hráčka do party,"* dodává Pála. *„Věřím, že postoupíme, a ve druhém kole bychom hráli s Amerikou, která doma jistě porazí Argentinu. Ale na tyhle prognózy je ještě hodně daleko, do začátku února je dlouhá doba."*

A zápas s Francií? *„Na začátku se všem zdál daviscupový los jako velice příznivý, varoval jsem však před přílišným optimismem. V poslední době se Francouzi hodně zlepšují a závidím jejich kapitánovi tu ohromnou možnost výběru,"* říká nehrající kapitán Jaroslav Navrátil. On sám musí doufat, že jak Berdych, tak Štěpánek budou v nejlepší herní kondici, zdraví a budou mít případně sílu nastoupit i v deblu. Přesto má Navrátil v hledáčku šest tenistů a rozhodovat se bude až na začátku příštího roku. *„Musíme se poradit, jaký vybereme povrch, ale Francouzi to umí na všech a jsou schopni postavit tým jak na rychlý dvorec, tak i na antuku."* A co říká zápasu s Francií Tomáš Berdych, že má náš příští soupeř tak silné zastoupení na žebříčku ATP? *„Tsonga a Simon v první desítce, ve dvacítce je ještě Monfils. My se musíme spolehnout na míň hráčů a k tomu věřit, že budeme oba s Radkem zdraví a v dobré kondici. A třeba se francouzskému kapitánovi může stát, že neukáže na ty pravé."*

A místa konání zápasů? *„Ostrava i Brno jsou velice vstřícné k týmovým soutěžím, zápasy tam mají vynikající diváckou atmosféru, prostě se tam výborně cítíme,"* říká šéf českého tenisu Ivo Kaderka, který věří, že v příštím roce postoupíme v obou soutěžích hodně daleko.

OLOMOUCKÝ KRAJ POTŘETÍ UDĚLÍ CENY v oblasti kultury za rok 2008. Připomeňme si loňské laureáty. Do Dvorany slávy vstoupil a Cenu za celoživotní přínos v oblasti kultury převzal z rukou hejtmana heraldik Jiří Louda, tvůrce českého státního znaku, prezidentské standardy, autor více než 150 městských a obecních znaků a praporů nejen na Olomoucku, ale v celé České republice. Osobností roku v oblasti kultury se stala sochařka Lea Vivot. Od roku 1973 tvoří velké bronzové sochy v nadživotní velikosti i menší bronzové skulptury. Její díla zdobí například katedrálu St. Georges v Kapském městě, budovu Maclean Hunter Corporation v Torontu, jsou mj. ve sbírkách Placida Dominga, Hillary Clintonové, Alana Aldy atd. Cenu za výjimečný počin roku v oblasti hudby získali organizátoři Československého jazzového festivalu v Přerově, za výtvarné umění byla oceněna – fontána *„Pramen živé vody sv. Jana Sarkandra"* v Olomouci. Olga Kaštická-Zimmermanová, herečka Divadla v Šumperku si přišla pro cenu v oblasti divadla, televizní dokument *„Josef Bryks – Ten, který přecenil českou duši"* získal cenu v oblasti film, rozhlas a televize, pro cenu za literaturu si přišli představitelé Nakladatelství Burian a Tichák, s.r.o., za vydávání dvouměsíčníku Listy. Cenu za výjimečný počin roku v oblasti neprofesionální umělecké činnosti získal Festival pěveckých sborů *„Svátky písní"* a Bohumila Buriánová – výšivky hanáckých krojů. Jednatel TK PLUS Miroslav Černošek předával Cenu za výjimečný počin v oblasti ochrany a popularizace kulturních hodnot a byl to projekt *„100 let Národního domu v Prostějově"*, ocenění přebíral starosta města Prostějov Jan Tesař a ředitelka Městského divadla v Prostějově Alena Spurná.

POOSMÉ VYHLÁSÍME NEJLEPŠÍ SPORTOVCE Olomouckého kraje. Loni se sportovcem kraje stal potřetí Tomáš Berdych, nejúspěšnějším týmem házenkářky DHK Zora Olomouc. Nejlepším trenérem se podruhé stal nehrající kapitán daviscupového týmu Jaroslav Navrátil. O pořadí rozhodlo hlasování zástupců sportovních svazů, starostů a zástupců kraje a novinářů. Olomoucký kraj loni pořádal prestižní anketu ve spolupráci s marketingovou agenturou TK PLUS už posedmé. V dosavadních sedmi ročnících si prestižní titul nejlepšího sportovce kraje odnesli vždy zástupci Prostějova, navíc to byli pokaždé sportovci, za kterými stála agentura TK PLUS. Třikrát se z prvenství radoval Jiří Novák, jednou zvítězila bikrosařka Jana Horáková a v posledních třech letech neměl konkurenci Tomáš Berdych. V juniorské kategorii zvítězil orientační běžec Vojtěch Král, mezi týmy pak fotbaloví dorostenci SK Sigma. Za objev roku byl vyhlášen šestnáctiletý motokárový jezdec Tomáš Pivoda z Přerova. Cenu Olomouckého kraje převzal za brankáře Ivo Viktora jeho kolega z reprezentačního týmu Antonín Panenka, Ivo Viktor reprezentoval český fotbal na prezentační akci v zahraničí. Mezi handicapovanými sportovci byli oceněni cyklista František Kocourek a atletka Tereza Wagnerová.

POKRAČUJÍ TÝMOVÉ SOUTĚŽE, začínají halové tenisové šampionáty, rozjíždí se seriál turnajů ATP a WTA. Prostějovští Orli se budu snažit získat co nejlepší umístění před rozhodujícím play-off, stejně jako volejbalistky VK, které ještě čekají na začátku roku zápasy Champions League. Halové mistrovství ČR starších žáků se bude konat v polovině února v Prostějově.

© viko, Malé náměstí 14/15, 500 01 Hradec Králové, viko.hk@tiscali.cz; texty TK PLUS; foto Jiří Vojzola a archiv

S NÁMI PO CESTÁCH ŠAMPIONŮ

JOIN THE CHAMPIONS WITH US

TK plus

WWW.TKPLUS.CZ

2009